

Regeringskansliet

Debattartikel från Miljödepartementet

Ministrar i upprop för skarpare kemikaliestrategi

Publicerad 30 september 2020

Debattartikel i Chemical Watch av Isabella Lövin och nio andra miljö- och klimatministrar inom EU den 30 september 2020 inför att EU-kommissionen ska presentera förslag på ny kemikaliestrategi. Safe chemicals for our common future With the Green Deal, the European Commission has committed to carbon neutrality and a zero-pollution ambition for a toxic-free environment. To achieve this, we call on the Commission to develop an ambitious long-term chemicals strategy that will protect present and future generations from harm caused by hazardous chemicals and enable a sustainable toxic-free circular economy.

It is high time we put an end to the common misconception that the protection of health and the environment hinders innovation and a competitive economy. Considering that a global health crisis caused the largest global recession in decades, then surely the path to sustainable prosperity, innovation and competitiveness requires a green transition to a toxic-free circular economy for a healthy planet and healthy people.

For our recovery plans to be sustainable in the long-term, they need to include actions to prevent harmful effects of chemicals on human and animal health and the environment.

As the world's second largest manufacturing industry, the chemicals industry plays a major role in our modern society and provides many benefits. This

role is likely to grow even further; according to the OECD, chemicals production, use and trade are expected to more than double by 2050.

Hazardous chemicals cause significant environmental damage, for instance to pollinators, birds and fish. They also cause serious health conditions such as cancer, cardiovascular diseases and decreased immune response to vaccines. Endocrine disruptors – one single category of hazardous chemicals – have been conservatively estimated to cost the European health system €160 billion per year[1].

While much progress has been made in identifying the risks of chemicals, harmful effects on human health and the environment remain. A long-term plan for the sustainable management of chemicals at EU and global level is imperative.

We call on the Commission to maintain its high level of ambition and deliver a green and long-term chemicals strategy for sustainability including concrete actions and milestones. The strategy should have clear links to other cross-cutting agendas such as climate, biodiversity, circular economy and industry. Our ambition will protect human health and the environment, while boosting innovation and competitiveness. It will also contribute to tackling biodiversity loss and pollution, and facilitate the transition to a circular economy, which is crucial in our fight against climate change.

We therefore call on the Commission to take into account the following key points:

First, the Commission should accelerate the substitution and phase-out of chemicals of concern, including imports of products made with such chemicals that are banned in the EU. Chemicals of concern should only be allowed when their use is considered essential for society.

Second, the Commission's strategy should contain measures to drive industry towards the development of safe-by-design chemicals.

Third, the Commission should propose streamlining the legislation regarding chemicals, products and waste to ensure a well-functioning circular economy with safe chemicals, high-quality and non-toxic secondary raw materials and sustainable products.

Fourth, the Commission should continuously develop the EU chemicals policy to address existing and emerging issues of concern such as endocrine

disruptors, combination effects and persistent fluorinated substances (PFAS).

Finally, the highest human health and environmental standards should be promoted at the international level.

Almost 20 years ago, in 2001, the Commission published a White Paper that led to the development of the most advanced chemicals regulations in the world. Now the regulatory framework needs to be strengthened further to address challenges posed by hazardous chemicals and climate change. As Member States, we are committed to continuing to take initiatives to limit the use of hazardous chemicals. In September this year, we expect to see the Commission give a renewed impetus to the European chemicals legislation and blaze the trail to a toxic-free environment for generations to come.

Leonore Gewessler

Federal Minister for Climate Action, Environment, Energy, Mobility, Innovation and Technology, Republic of Austria

Alain Maron

Minister for Climate Change and the Environment, Belgium

Lea Wermelin

Minister for the Environment, Denmark

Krista Mikkonen

Minister of the Environment and Climate Change, Finland

Barbara Pompili

Minister for the Ecological Transition, France

Carole Dieschbourg

Minister for the Environment, Climate and Sustainable Development, Luxembourg

Sveinung Rotevatn

Minister of Climate and Environment, Norway

Teresa Ribera

Fourth Vicepresident of the Government and Minister for the Ecological Transition and Demographic Challenge, Spain

Stientje van Veldhoven

State Secretary of Infrastructure and Water Management, The Netherlands

Isabella Lövin

Minister for the Environment and Climate, and Deputy Prime Minister,
Sweden

[1] Trasande et al. (2015). Estimating Burden and Disease Costs of Exposure to Endocrine-Disrupting Chemicals in the European Union. Available at: <https://academic.oup.com/jcem/article/100/4/1245/2815065>

Regeringskansliet

Debattartikel från Justitiedepartementet, Miljödepartementet

"Vi bygger ett starkare och tryggare Sverige"

Publicerad 06 juli 2020

Debattartikel av inrikesminister Mikael Damberg och miljö- och klimatminister Isabella Lövin i Aftonbladet den 2 juli 2020.

Coronaviruset har prövat vårt land hårt under våren. Flera tusen människor har avlidit och ännu fler har blivit svårt sjuka. Ekonomin har drabbats hårt. Löntagare har blivit av med jobbet eller riskerar att bli det. Under våren har människor tagit ett stort personligt ansvar, följt rekommendationerna, hållit avstånd och ställt in efterlängttade planer.

Vi befinner oss fortfarande i ett allvarligt läge och det är för tidigt att sätta ett slutdatum för när livet blir som vanligt igen. Vi måste orka hålla i och hålla ut och fortsätta ta ansvar för att minska smittspridningen.

Samtidigt som vi ska hantera den akuta situation som vi befinner oss i ska vi också lära av de brister vi har kunnat identifiera under den pågående krisen. Ett av dessa områden är hälso- och sjukvårdens avsaknad av tillräckliga beredskapslager och svårigheter med att säkra leveranser av varor.

För att råda bot på detta tog staten på sig en ny samordnande roll, genom att regeringen gav Socialstyrelsen i uppdrag att i nära samarbete med näringslivet hantera inköp och distribution av sjukvårdsmateriel.

Vi har också sett flera initiativ där svensk industriproduktion har ställt om för att bland annat kunna leverera handsprit och skyddsutrustning till vården.

I delbetänkandet Hälso- och sjukvård i det civila försvaret skriver utredningen att den statliga beredskapslagringen av vissa produkter för exempelvis traumavård och sjukvårdsmateriel som behövs vid epidemier kan

behöva utökas. Samtidigt som staten föreslås få en tydligare roll, har alla ett ansvar för att beredskapslagringen ska fungera.

Kommuner och regioner bör vidta åtgärder för att säkerställa försörjningen i vardagen. Det handlar om att säkerställa att försörjningen av bland annat läkemedel och sjukvårdsmateriel är tillräcklig för att bedriva en god vård i ett normalläge i fred samt att för regioner upprätthålla en katastrofmedicinsk beredskap.

Det är en styrka att delar av vårt samhälle snabbt kunde ställa om för att hantera den svåra situation vi befinner oss i. Samtidigt är försörjningsberedskapen bredare än hälso- och sjukvårdsområdet. I händelse av kris och krig är vi beroende av att det finns fungerande samhällsstrukturer, att tillgången på livsmedel- och vattenförsörjning säkras och att transporter och elektricitet fungerar.

Vi behöver bygga ett starkare samhälle där Sverige har ett robust system för att säkerställa tillgången, distributionen och fördelningen av samhällsviktiga varor och tjänster inför framtida krissituationer eller i värsta fall krig.

Detta är också ett behov som Försvarsberedningens delrapport Motståndskraft belyser. Försvarsberedningen konstaterar att hotbilden är breddad. Ett förändrat klimat kommer också innebära nya utmaningar. Mer extremväder såsom torka och stora skyfall kommer bli vanligare i framtiden. Vi måste nu adressera flera samhällsutmaningar på samma gång.

Sveriges tidigare försörjningsberedskap, som successivt avvecklades under 1990-talet, hade tre huvudsakliga metoder för att säkra försörjningen då handeln med omvärlden hotas – ransonering, lagerhållning, och tillverkningsberedskap.

Den kris vi nu befinner oss i har tydliggjort behovet av att återuppbygga en försörjningsberedskap anpassad efter dagens behov och verklighet. Det är särskilt intressant i det här sammanhanget att titta på den modell för försörjningsberedskap som vårt grannland Finland etablerat.

Den finska försörjningsberedskapen fungerar som en länk mellan näringsliv och ansvariga myndigheter och omfattar sektorerna livsmedelsförsörjning, energiförsörjning, transporter och logistik, hälso- och sjukvård, finansiella tjänster och försäkringar samt industrivaror.

Eftersom försörjningsberedskap är komplext och omfattar många sektorer

och aktörer finns ett stort behov av fördjupade analyser inom området för att kunna bygga ett modernt system som är anpassat för det svenska samhället i vår tid.

Därför kommer regeringen besluta att ge Totalförsvarets forskningsinstitut, FOI i uppdrag att genomföra en analys av försörjningsberedskapen. Analysen ska påbörjas omedelbart och planeras att avslutas i mitten på november. Det kunskapsunderlag som FOI ska ta fram kommer att utgöra en mycket viktig del i arbetet med att på sikt skapa en sammanhållande funktion för samhällets försörjningsberedskap i Sverige.

MSB och Försvarmaktens nuvarande utvecklingsprojekt om näringslivets roll i totalförsvaret kompletterar också analysen för att öka försörjningstryggheten. Dessa analyser ska ses som centrala byggstenar för att stärka Sveriges krisberedskap och ett steg i återuppbyggandet av det civila försvaret.

Det civila försvaret omfattar alla sektorer i samhället och återuppbyggandet måste ske målinriktat över tid. Det handlar i grund och botten om att bygga ett starkare samhälle och ett tryggare Sverige.

Regeringskansliet

Debattartikel från Miljödepartementet, Socialdepartementet

Nu ska barn som mår dåligt få hjälp tidigare

Publicerad 04 februari 2020

Debattartikel av socialminister Lena Hallengren och miljö- och klimatminister, samt vice statsminister, Isabella Lövin i Aftonbladet den 4 februari 2020.

Barn och unga som kämpar med stress, depression eller ångest får allt för ofta vänta för länge på att få hjälp. När vi träffar och pratar med föräldrar så finns en stor oro över att allt fler barn och unga mår dåligt.

Vi delar den oron och vi vet att detta kan få ödesdigra konsekvenser för den som drabbas och det drabbar samtidigt hela familjen. Den som mår dåligt missar ofta tid i skolan, får svårt att komma i kapp och kontakten med klassen och kompisar förloras. Föräldrar får lägga tid och kraft på att ta hand om och söka hjälp för sitt barn och syskon kommer i kläm när föräldrarnas tid inte räcker till.

Väntan på vård riskerar dessutom att leda till allvarigare problem och långvarig sjukdom. Utan rätt hjälp i tid ökar risken för självmordsförsök och självmord. Det senaste decenniet har köerna till barn- och ungdomspsykiatri (BUP) ökat, trots att psykiatrien träffar fler patienter. Den trenden måste vi bryta.

Därför behöver vi både stärka det förebyggande arbetet, genom en bra skola och ett starkt föreningsliv, och se till att vården förbättras. Vi gör omfattande investeringar för att möta psykisk ohälsa som är vår tids stora folkhälsoutmaning. Som en del av Januariavtalet med Centerpartiet och Liberalerna, inom ramen för årets överenskommelse med Sveriges kommuner och regioner (SKR) inom området psykisk hälsa 2020 presenterar vi nu nya satsningar.

För att se till att den som mår dåligt får hjälp i tid måste första linjens psykiatri för barn och unga stärkas och bli bättre. Barn och unga som mår dåligt ska snabbt kunna få hjälp och träffa en läkare, psykolog eller kurator inom primärvården eller på ungdomsmottagningen.

- 370 miljoner kronor fördelas till regionerna för att främja psykisk hälsa, samt motverka psykisk ohälsa bland barn och unga.
- Vi investerar också 150 miljoner kronor i ungdomsmottagningarna för arbete med att främja psykisk hälsa och motverka psykisk ohälsa bland barn och unga.

De här insatserna ska vara ett sätt att se till att fler unga får hjälp och vård i tid och i förlängningen är målet att färre ska må så dåligt att de behöver uppsöka BUP. Innan jul presenterade vi tre nya kömiljarder tillsammans med SKR, av dem är cirka 300 miljoner kronor avsatta för att korta köerna till BUP. Vi tillför också psykiatri mer resurser än tidigare, där en stor del av pengarna ska gå till vård för barn och unga. Läkaren Peter Almgren har fått i uppdrag att leda arbetet med en sammanhållen vård för barn och unga för att det ska blir enklare att få snabb hjälp för den som mår dåligt.

Genom att vi förstärker arbetet med barn och ungas psykiska ohälsa i alla led, från det första mötet på en ungdomsmottagning till den specialiserade psykiatri inom BUP, så ser vi till att fler får hjälp och stöd när de behöver det. Det råder inga tvivel om att detta är investeringar som behövs i hela vårt land. Köerna ska sluta växa och fler unga ska få hjälp i tid.

Debattartikel från Miljödepartementet, Näringsdepartementet

All lagstiftning anpassas till klimatpolitiska ramverket

Publicerad 17 december 2019

Miljö- och klimatminister samt vice statsminister Isabella Lövin och näringsminister Ibrahim Baylan, Dagens Nyheter den 17 december 2019.

Sverige är ett av de länder i världen som har kommit längst i sitt klimatarbete. Vi kan vara stolta över det vi har gjort, men vi ska också ta oss an allt det jobb som är kvar för att minska utsläppen och lämna över en hållbar värld till våra barn. Därför presenterar regeringen nu, tillsammans med Centerpartiet och Liberalerna, en klimatpolitisk handlingsplan som tar ett helhetsgrepp om svensk klimatpolitik.

Världen står inför en klimatkris som hotar grunderna för vårt samhälle. De beslut vi tar nu är avgörande för planeten och för kommande generationers möjlighet att leva ett gott liv. Här finns också ett starkt hopp och gemensamt projekt för mänskligheten: vi kan förhindra att miljarder människor drabbas av vattenbrist eller översvämningar. Genom att agera kan vi rädda skördar, fiskefångster och skydda den biologiska mångfalden. Vi kan tillsammans skapa en tro på framtiden.

Krisen kan bara lösas gemensamt. Alla länder, företag och människor behöver minska sina utsläpp av växthusgaser snabbt. Men Sveriges utsläpp minskar alldeles för långsamt. Den oro som uttrycks av såväl forskare som av de miljontals unga som skolstrejkar är befogad och förpliktigar.

Något måste förändras i grunden. Alltför länge har klimatpolitik betraktats som en separat verksamhet, vid sidan av all annan politik. Men det är all mänsklig aktivitet fram till nu som har orsakat utsläppen av växthusgaser: hela ekonomin, alla transporter, all industri. För att utsläppen ska minska måste klimatet vara en integrerad del av hela ekonomin och allt vi gör. Den

ena handen måste veta vad den andra gör; vi kan inte ha delar av politiken som låter utsläppen öka samtidigt som vi i andra delar gör allt för att minska utsläppen.

Det är detta grundläggande förhållningssätt som vi anlägger när regeringen tillsammans med Centerpartiet och Liberalerna nu lägger fram Sveriges första klimatpolitiska handlingsplan.

Senast år 2045 ska Sverige ha nettonollutsläpp av växthusgaser. Det har en klar majoritet av partierna i Sveriges riksdag tydligt uttalat. För att nå dit behöver alla samhällssektorer på alla nivåer bidra till den hållbara och fossilfria utvecklingen.

Vi föreslår därför för riksdagen att öka ansträngningarna för att integrera klimatpolitiken i alla relevanta politikområden. Detta arbete kommer bland annat innefatta:

- Att tillsätta en utredning för att se över all relevant lagstiftning så att det klimatpolitiska ramverket får genomslag.
- Att samhällsmålen i samband med nästa översyn ses över och justeras vid behov så att de ligger i linje med klimatmålen.
- Att konsekvenser för klimatet analyseras för alla politiska förslag där det är relevant.

Sveriges riksdag antog 2017 ett klimatpolitiskt ramverk i en bred överenskommelse med samtliga riksdagspartier, förutom Sverigedemokraterna. Detta ramverk – med en klimatlag, klimatmål och ett klimatpolitiskt råd – har som syfte att garantera att politiken ska leva upp till Sveriges klimatmål. Klimatlagen kräver att regeringen vart fjärde år ska lägga fram en klimatpolitisk handlingsplan. I dag presenterar regeringen en sådan klimatpolitisk handlingsplan för första gången. Planen tar ut riktningen för hur vi ska uppnå klimatmålen i praktiken. Det är ett historiskt steg för svensk politik, och det är unikt i ett internationellt perspektiv.

I Sverige i dag står transportsektorn och industrin för en stor del av landets utsläpp och behöver ta ett ansvar för klimatomställningen. Därför har regeringen lagt stora resurser på att minska utsläppen i just dessa sektorer. Även näringslivet behöver vara med och bidra till en hållbar utveckling och många svenska företag är redan i dag internationella föredömen i klimatomställningen. Det handlar om energieffektivisering, förändrade processer och nya produkter där elektrifiering är avgörande. Men mer behöver göras för att klara av Parisavtalet och de svenska miljömålen.

Nu tar vi ett helhetsgrepp kring klimatfrågan. Det är avgörande för att vi ska vända utvecklingen och nå utsläppsminskningar. Förutom den övergripande ansatsen att integrera klimatet i alla relevanta politikområden innehåller den klimatpolitiska handlingsplanen också 132 åtgärder, reformer och satsningar inom en lång rad politikområden.

Den klimatpolitiska handlingsplanen innehåller både övergripande åtgärder och åtgärder för olika utsläppssektorer. Planen innehåller också åtgärder för offentlig upphandling och genom att ge kommuner och regioner starkare verktyg finns förutsättningar för att klimatet får genomslag i hela den offentliga verksamheten. Det är första gången en regering tar ett helhetsgrepp och lägger fram en samlad och genomgripande plan för att hela samhället tillsammans ska arbeta mot samma mål: att minska utsläppen i Sverige.

Att ställa om ett helt samhälle från fossilberoende storutsläppare till nollutsläppare tar tid och kräver att akademi, näringsliv och det offentliga arbetar tillsammans och att arbetet görs målmedvetet och kontinuerligt. Den här regeringen, Centerpartiet och Liberalerna har gjort klimatet till en viktig prioritering i svensk politik. I den klimatpolitiska handlingsplanen lägger vi fram nya politiska förslag som går utöver det som redan är fastslaget i - januariavtalet, och det är ett bevis på den enigheten partierna emellan. Men vi kommer inte hinna ta alla nödvändiga steg under den här mandatperioden, eller nästa. Det här arbetet kommer att behöva fortsätta oavbrutet hela vägen fram till 2045.

Därför ser vi med oro på den klimatpolitik som oppositionen för just nu, med nedskärningar i viktiga klimatsatsningar och låga ambitionsnivåer. Den förra höstbudgeten från Moderaterna och Kristdemokraterna som fick stöd från Sverigedemokraterna ledde till stora nedskärningar av bland annat Naturvårdsverket budget. Det har kostat oss tid vi inte har, och får inte upprepas om makten skulle skifta. Därför hoppas vi att även Moderaterna och Kristdemokraterna välkomnar den här klimatpolitiska handlingsplanen och ställer sig bakom den. Det skulle skapa välbehövlig stabilitet, speciellt om regeringsmakten under kommande mandatperioder skulle skifta. Klimatfrågan behöver bli en del av all politik. Den behöver både handlingskraft och långsiktighet, något som den här handlingsplanen ger oss.

Sverige fortsätter nu att ta ledartröjan globalt och genomför grundläggande förändringar i hur politiken ser på klimatkrisen. Klimatet sätts i centrum av politiken och vi är stolta över att i dag kunna presentera en handlingsplan för klimatet. Sverige ska bli en av världens första fossilfria välfärdsnationer. För

att detta ska ske behöver alla samhällssektorer på alla nivåer bidra till den hållbara fossilfria utvecklingen.

Miljö- och klimatminister samt vice statsminister Isabella Lövin
Näringsminister Ibrahim Baylan

Regeringskansliet

Debattartikel från Finansdepartementet, Försvarsdepartementet,
Miljödepartementet, Statsrådsberedningen

"Försvaret får fem miljarder extra år 2022"

Publicerad 30 augusti 2019

Regeringen, Centerpartiet och Liberalerna har kommit överens om att det militära försvaret tillförs fem miljarder kronor år 2022 och att ytterligare fem miljarder kronor årligen tillförs det militära försvaret under den resterande försvarsinriktningsperioden, i enlighet med Försvarsberedningens förslag. Det skriver Stefan Löfven (S), statsminister, Isabella Lövin (MP), miljö- och klimatminister samt vice statsminister och Annie Lööf (C), partiledare och Nyamko Sabuni (L), partiledare i en debattartikel i DN Debatt den 30 augusti 2019.

Det finns en bred uppslutning bakom beredningens beskrivning av det försämrade omvärldsläget, kring den huvudsakliga inriktningen för det militära försvarets utveckling och kring behovet av att förstärka den militära förmågan.

I maj i år presenterade Försvarsberedningen ett väl genomarbetat förslag för det militära försvarets utveckling. Helheten i Försvarsberedningens förslag ska nu genomföras i den försvarspolitiska propositionen på ett sådant sätt att det ryms inom den ekonomiska ramen.

Under den försvarspolitiska inriktningsperiod som nu närmar sig sitt slut, har ungefär 33 miljarder kronor tillförts det militära försvaret. Parallellt med detta har bland annat mönstring och grundutbildning med värnplikt återaktiverats, ett nytt regemente har etablerats på Gotland samt det medelräckviddiga luftvärnssystemet Patriot beställts. Viktiga åtgärder för att

kunna stärka landets försvarsförmåga har vidtagits, men mycket måste göras de kommande åren.

Inom ramen för arbetet med att stärka den samlade förmågan i totalförsvaret, har planeringen av det civila försvaret återupptagits. Sverige ska stå starkt mot alla typer av hot. Cyberattacker, desinformation eller klimatrelaterade störningar av viktiga samhällsfunktioner är alla exempel på hot som ett förstärkt civilt försvar bygger motståndskraft inför.

Försvarsberedningen konstaterar i sin rapport att det säkerhetspolitiska läget i vårt närområde försämrats de senaste åren bland annat som ett resultat av den politiska utvecklingen i Ryssland och undergrävandet av den europeiska säkerhetsordningen. Beredningen konstaterar att ett väpnat angrepp mot Sverige inte kan uteslutas och det manar till handling. Hybridkrigföring, gråzonsproblematik, den militärtekniska utvecklingen och Sveriges militärstrategiska läge i en allt mer viktig Östersjöregion ställer nya krav på det svenska försvaret, bland annat vad gäller uthållighet, beredskap och krigsduglighet.

Försvarsberedningen konstaterar även att landets förmåga att möta ett väpnat angrepp måste förstärkas. Därför anser vi det nödvändigt att fortsätta den förstärkning av landets militära förmåga som påbörjats under den innevarande inriktningsperioden.

Dagens besked innebär att stora och nödvändiga ekonomiska medel tillförs det militära försvaret under de kommande åren. Som på alla områden är det centralt att försvarets medel används på ett resurseffektivt sätt. Därför måste anslagsökningarna ske samtidigt som berörda myndigheter fortsätta vidta åtgärder för att säkerställa ett effektivt och rationellt nyttjande av tilldelade medel.

Regeringen kommer under hösten 2020 att återkomma till riksdagen med en försvarspolitisk proposition utifrån försvarsberedningens rapport. Målet är ett försvarsbeslut som ska kunna nå så bred uppslutning som möjligt. En bred enighet kring landets försvarspolitik är en styrka då det är såväl en viktig säkerhetspolitisk signal som en viktig markering om stabilitet i förhållande till svenska folket.

Stefan Löfven (S), statsminister

Isabella Lövin (MP), miljö- och klimatminister samt vice statsminister

Annie Lööf (C), partiledare

Nyamko Sabuni (L), partiledare

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Debattartikel av Isabella Lövin och Margot Wallström

Publicerad 11 juli 2018

Debattartikel i DN Debatt av Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat och utrikesminister Margot Wallström 11 juli med fokus på klimat och säkerhet

I dag samlas medlemmarna i FN:s säkerhetsråd för att för första gången på sju år diskutera klimat och säkerhet. Det är Sverige som har tagit initiativ till mötet i egenskap av ordförande för säkerhetsrådet. De senaste årens tydliga tecken på klimatförändringar har gjort det svårt att fortsätta blunda för frågan. Målsättningen med dagens möte är att insikten om att klimatet förstärker konflikter ska öka.

Våren och sommaren har i Sverige varit präglad av extremväder, där vattenbrist, skogsbränder och missväxt har blivit vardag i nyhetsrapporteringen. Frågan känns alltmer aktuell och nära vår egen verklighet. Extrem hetta drabbar nu också Kanada och Kalifornien samtidigt som extrema regn i Japan har lett till att två miljoner människor har fått evakuera sina hem, och över 120 har dött.

Men det är människor i fattiga länder som drabbas värst av klimatförändringarnas negativa konsekvenser. Där är motståndskraften mot extrema väderhändelser och missväxt ytterst svag. Ofta är kvinnor oproportionerligt utsatta i dessa situationer. Sviktande länder riskerar att hamna i en ond cirkel av instabilitet och klimatrisker.

För några dagar sedan genomfördes en gemensam resa till Tchad och Niger i Västafrika av FN, Afrikanska unionen och Sverige. Där deltog utrikesministern och FN:s biträdande generalsekreterare Amina Mohammed. Vi sätter på så sätt fortsatt fokus på en region där kopplingen mellan klimat

och säkerhet är särskilt tydlig. För att bättre förstå konfliktens olika dimensioner, såsom kopplingar till terrorism, bristande utveckling, ojämställdhet och klimatförändringarnas påverkan. Resan tydliggjorde att traditionella säkerhetsinsatser inte är tillräckliga för att främja fred och säkerhet.

Förra året reste även säkerhetsrådet till Tchadsjöområdet. Efter resan tog Sverige initiativ till en banbrytande resolution som för första gången pekar ut klimatförändringarnas inverkan på en specifik konflikt, och begärde att FN måste stärka sin kapacitet att hantera detta. Detta blev startskottet för en annan hantering av klimatfrågan i säkerhetsrådet.

Sahelregionen i västra Afrika har drabbats hårt, inte minst Mali och området kring Tchadsjön. Kortare och mindre förutsägbara regnsäsonger har lett till ökad konkurrens om bristande resurser. Detta förstärker redan existerande spänningar mellan boskapsskötare och bofasta bönder. Människors försörjningsmöjligheter och livsmedelssäkerhet hotas och gör dem än mer utsatta. I länder där motståndskraften mot kriser är svag och där den sociala och ekonomiska tryggheten är ytterst begränsad, ser vi att allt fler rekryteras av extremistgrupper som lockar med pengar och mat. Många väljer också att lämna sina hem och fly.

Ett annat talande exempel är de många små önationer som helt riskerar att dränkas när havsnivåerna höjs. Det är svårt att föreställa sig vad konsekvenserna blir när hela länder riskerar att försvinna.

Detta är bara några exempel på att klimat och konflikt hör samman. Vi måste bli bättre på att förstå hur klimat samspelar och ibland förstärker konfliktmönster. Utan denna pusselbit kan vi – det internationella samfundet – aldrig ta fullt ut informerade beslut för att främja fred och förebygga konflikt.

Sverige har arbetat intensivt för att frågan ska få ökad uppmärksamhet internationellt. Det internationella samfundet måste bli bättre på att förstå, uppmärksamma och förbinda sig att ta itu med de säkerhetshot som hör samman med klimatförändringarna. Detta handlar om att förbättra det konfliktförebyggande arbetet.

FN:s säkerhetsråd, med huvuduppgift att upprätthålla internationell fred och säkerhet, måste axla en ledande roll. Vi kan helt enkelt inte ignorera denna fråga i vår strävan efter hållbar och fredlig utveckling. Sedan Sveriges inträde i säkerhetsrådet har vi kontinuerligt verkat för att denna fråga ska få

ökad uppmärksamhet. Och vi har nått flera viktiga resultat. Sverige arbetar tillsammans med andra likasinnade länder för att klimatrelaterade säkerhetsrisker uppmärksammas, där vi har sett resultat i flera relevanta regioner och länder, bland annat i Västafrika och Sahel, Somalia och Mali. Vi arbetar också strategiskt med inkommande rådsmedlemmar för att tillse att frågan, även när Sverige inte längre är medlem, ges den uppmärksamhet den förtjänar.

Sverige gör sin del, inom såväl utrikespolitiken, klimatpolitiken som biståndspolitik. Sverige tar ett globalt ledarskap när det gäller klimatfinansiering och utvecklingssamarbete och är den största givare per capita till flertalet av de största multilaterala klimatfonderna. Inom utvecklingssamarbetet integreras klimat- och konfliktperspektiv kontinuerligt, och en rad insatser med fokus på klimat och säkerhet genomförs. Regeringen beslutade så sent som i förra veckan att tillföra ytterligare 400 miljoner kronor för utvecklingssamarbetet med Sahelområdet, med särskilt fokus på regionens problem kopplade till klimat och säkerhet.

Regeringen stödjer också etablerandet av en internationell forskningshubb för klimat och säkerhet, den så kallade Stockholm climate security hub, som involverar några av de främsta svenska forskningsinstituten på området. Denna kommer att lanseras i samband med Världsvattenveckan i augusti med syfte att främja kunskapsutveckling och policydialog inom området, inte minst för att stödja FN och andra multilaterala aktörer med evidensbaserad analys.

Dagens debatt om klimat och säkerhet i rådet har varit långt ifrån en självklarhet att genomföra. Men våra ansträngningar möts av allt tydligare stöd från länder på samtliga kontinenter och stor tacksamhet inte minst från de många drabbade länder som vittnar om vilka allvarliga konsekvenser detta innebär.

Nu blickar vi framåt mot nästa års toppmöte i FN om klimat. Om vi menar allvar med de globala målen om internationellt hållbar utveckling, fred och säkerhet, så måste klimatrelaterade säkerhetsrisker upp på den internationella dagordningen. Det är allvar, och vi har ingen tid att förlora.

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat och utrikesminister Margot Wallström

Debattartikel från Finansdepartementet, Utrikesdepartementet

Agenda 2030 visar vägen till en hållbar värld!

Publicerad 14 juni 2018

Debattartikel av civilminister Ardalan Shekarabi och minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat samt vice statsminister Isabella Lövin.

Hösten 2015 enades världen om en gemensam plan för framtiden. Världens stats- och regeringschefer antog Agenda 2030 med 17 globala mål för hållbar utveckling. Sedan dess är agendan vägledande för såväl beslut inom FN som för alla nationer på vårt jordklot.

Bakom beslutet ligger insikten om att vi idag är den första generationen som kan utrota fattigdomen, och sannolikt den sista som kan stoppa klimatförändringarna. Det finns också bred uppslutning om att ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet är beroende av varandra. Det finns ingen möjlighet att rädda klimatet till priset av ökad ojämlikhet och växande sociala spänningar. Och det finns inga jobb på en död planet.

Nu tar vi nästa steg för hållbar utveckling!

Omställningen till ett hållbart samhälle pågår med full kraft. Arbetet med att genomföra Agenda 2030 bygger nya broar mellan parter som tidigare inte samverkat, ofta med forskningen som enande länk. Vi är imponerade över den målmedvetenhet som stora delar av det svenska näringslivet lägger ner på att delta i omställningsarbetet. Civilsamhället bidrar som pådrivare men också med egna insatser.

Allt fler kommuner väver in Agenda 2030 som en integrerad del av styrning och utveckling av partnerskap och de statliga myndigheterna går i spetsen för samverkan över traditionella sektorsgränser. På det internationella området driver Sverige utvecklingen framåt. Genom en ny strategi för kapacitetsutveckling, partnerskap och metoder inom utvecklingssamarbetet

möjliggörs samarbeten mellan myndigheter, näringsliv, civilsamhället och akademi i det arbetet. Regeringens "Handlingsplan Agenda 2030" visar vägen framåt under de närmaste åren. Vi vill stärka samarbetet mellan olika samhällssektorer och därmed genomförandekraften i den hållbara omställningen.

Agenda 2030 samlar vår tids viktigaste utmaningar

Arbetet med att genomföra Agenda 2030 samlar merparten av vår tids viktigaste utmaningar. Regeringens ambition är att Sverige ska vara ledande i genomförandet av agendan. Det ställer stora krav på brett engagemang, aktivt ledarskap inom bland annat politik, näringsliv och civilsamhälle samt en tydlig vilja att gemensamt verka för ett hållbart samhälle. Vi måste alla hjälpas åt att tillgodose våra behov idag på ett sådant sätt att vi inte riskerar kommande generationers möjligheter att tillgodose sina.

Genomförandet av Agenda 2030 innebär en successiv omställning av Sverige som modern och hållbar välfärdsstat, på hemmaplan och som en del av det globala systemet. Sverige ska transformeras till världens första fossilfria välfärdsland, vara en internationell förebild när det gäller ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet och bedriva en politik som konsekvent tar hänsyn till fattiga människors perspektiv och mänskliga rättigheter.

Regeringens politik inriktas på hållbar utveckling

I handlingsplanen lyfter vi fram centrala delar av regeringens politik för hållbar utveckling som kommer att få stor effekt under de kommande åren. Det handlar bland annat om ett klimatpolitiskt ramverk, med bl.a. målet att Sverige inte ska ha några nettoutsläpp av växthusgaser till atmosfären år 2045, en strategi för hållbar konsumtion, en nationell strategi för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor, en ny inriktning för funktionshinderspolitiken som utgår från FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, en strategi för smart industri, som syftar till att stärka industrins konkurrenskraft, en reviderad ägarpolicy för de statligt ägda bolagen, viken gör Agenda 2030 vägledande för bolagens arbete, ett policyramverk för internationellt utvecklings-samarbete och humanitärt bistånd som tar avstamp i Agenda 2030, en nationell strategi för arbetet med mänskliga rättigheter, en handlingsplan för företagande och mänskliga rättigheter samt ett budgetarbete som lyfter fram hållbar utveckling, bl.a. i form av välstånd indikatorer, jämställdhetsbudgetering och en särskild klimatbilaga.

Listan kan göras ännu längre. Hållbarhet ska genomsyra hela regeringens

politik. Alla statsråd medverkar också i genomförandet av Agenda 2030 inom sina ansvarsområden och arbetet integreras i ordinarie processer inom regeringskansliet samt på de statliga myndigheterna.

Sverige ligger långt fram, men vi har också stora utmaningar

De bedömningar som FN redovisar visar att Sverige ligger i täten när det gäller att uppnå målen i Agenda 2030. Den svenska modellen står stark. Vi vet värdet av nära samverkan för att nå gemensamt uppsatta mål. Det ska vi ta vara på, lokalt, nationellt och internationellt.

Vi har stora utmaningar framför oss. Det krävs fortsatta krafttag för att bekämpa miljöproblemen och lösa klimatfrågan, både på hemmaplan och globalt. Och vi måste med full kraft bekämpa växande skillnader när det gäller folkhälsa, utbildning och inkomster, också i vårt eget land. Vi måste sluta klyftor och utjämna skillnader i förutsättningar mellan människor.

Agenda 2030 handlar också om att arbeta på nya sätt. I handlingsplanen lyfter regeringen fram sex områden där det krävs mer gemensamma insatser över traditionella sektorsgränser. Det handlar om insatser för att uppnå jämlikhet och jämställdhet, om målmedvetet arbete med hållbara samhällen, om succesiv övergång till en samhällsnyttig, cirkulär och biobaserad ekonomi, om ett starkt näringsliv med hållbart företagande, om en hållbar och hälsosam livsmedelskedja och inte minst om behovet av kunskap och innovation. Forskning som främjar hållbar utveckling lyfts fram som centralt för det fortsatta arbetet.

Genom Agenda 2030 förnyas det svenska samhällsarbetet. Agendan ger förändringskraft, engagerar nya generationer och stimulerar till nya samarbeten och initiativ. Den utgör en tydlig kompass för hållbarhetsarbetet och ett ramverk som är gemensamt för hela världen. Den erbjuder ett språk och en referensram, som kan förena individer, det lilla och det stora företaget, myndigheten och spetsforskningen över gränser och mellan samhällen. Agendan lyfter fram det långsiktiga perspektivet, liksom barns och ungas perspektiv, och ger nästa generation inflytande över dagens beslut.

Vi tänker globalt och agerar lokalt!

En stor del av arbetet med Agenda 2030 sker i kommuner och landsting. Här finns närheten till medborgarna och ett stort engagemang. Det starka lokala självstyret, ett signum för vårt land, ger goda förutsättningar att hitta lösningar som balanserar ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet.

Nyckeln till framgång är att det finns en bred delaktighet i omställningen. Regeringen välkomnar olika typer av innovativa partnerskap och understryker näringslivets, civilsamhällets och forskarsamhällets centrala roll i arbetet. Vi vill gärna se fler idéburna-offentliga partnerskap (IOP) och regeringen har i anslutning till handlingsplanen tagit direktiv till en ny statlig utredning som ska skapa bättre förutsättningar för detta.

Nu skärper vi statens insatser för att genomföra Agenda 2030!

Våra statliga myndigheter gör stora insatser för att uppnå hållbar utveckling. Många av dessa samlas i ett nätverk för att gå före, lära av varandra och utveckla nya former för samverkan. Regeringen välkomnar detta samarbete, och tar nu sex konkreta initiativ som ska öka kraften i genomförandet:

- Ett nationellt uppföljningssystem för genomförandet av Agenda 2030 ska byggas upp. Statistiska Centralbyrån får i uppdrag att samordna utveckling och produktion av statistiken samt, i samarbete med bland annat Agenda 2030-delegationen, göra den allmänt tillgänglig.
- Myndigheternas arbete med hållbarhetsredovisningar ska utvecklas, så att alla tre aspekterna (ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet) beaktas. Ekonomistyrningsverket får i uppdrag att utreda behovet av ytterligare krav på myndigheterna.
- Ny nationell indikator för Politiken för global utveckling (PGU) ska tas fram för att bättre följa upp hur väl beslut inom samtliga politikområden i Sverige bidrar till en rättvis och hållbar global utveckling.
- Myndigheternas arbete med det nationella genomförandet av Agenda 2030 ska samlat analyseras och följas upp. Statskontoret får detta uppdrag.
- Det lokala genomförandet ska underlättas genom frivilliga nyckeltal för kommuner och landsting. Rådet för främjande av kommunala analyser (RKA) ska svara för detta.
- Regeringen vill se fler idéburna-offentliga partnerskap (IOP) och uppmuntra även statliga myndigheter att ingå i sådana. En ny statlig utredning får i uppdrag att ta fram riktlinjer, kriterier eller andra tillämpbara instrument för detta.

I dagens geopolitiska miljö är behovet av framtidstro viktigt. Med hårdnande politiskt klimat och oförsonlighet växer rädslan för det okända och fientligheten mot det annorlunda. Det utgör ingen bra grund för innovationer och framsteg. Det riskerar att drabba vår utveckling och därmed vår gemensamma framtid. Det faktum att alla länders stater enats och nu gemensamt jobbar med en progressiv framtidsagenda för hållbar utveckling

väcker hopp i en tid som annars riskerar att kvävas av växande nationalism och ökade motsättningar. Agenda 2030 sätter fingret på vår viktigaste uppgift i denna tid – att få oss att längta till framtiden!

Debattartikel från Miljödepartementet, Utrikesdepartementet

Industrin behöver långsiktighet för att nå klimatmålen

Publicerad 25 april 2018

Debattartikel av Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat samt vice statsminister, i Dagens Industri den 24 april 2018.

I dag onsdag lämnar nio branscher över sina färdplaner mot fossilfrihet till regeringen.

När de nio helt olika branscherna, från cementindustrin och gruvindustrin till dagligvaruhandeln och åkerinäringen, nu lägger rälsen mot fossilfrihet har de alla gemensamt att de efterlyser förutsägbarhet och långsiktiga spelregler.

Sverige har nu, på initiativ av regeringen, två parlamentariska överenskommelser på plats som ger sådan förutsägbarhet.

- 1) Ett klimatpolitiskt ramverk med tillhörande klimatmål som innebär att Sverige senast 2045 inte ska ha några nettoutsläpp av växthusgaser till atmosfären.
- 2) En energiöverenskommelse om att Sverige ska ha hundra procent förnybar elproduktion senast 2040 och som bland annat innebär att vi nu kan trygga elförsörjningen till svensk industri.

Men hur ska de tunga utsläppsbranscherna klara att leva upp till dessa målsättningar? Industrin står exempelvis för en tredjedel av de samlade utsläppen i Sverige och för att komma tillrätta med dessa behöver företagen satsa på teknikskiften och ofta obeprövade teknologier. Det är både kostsamt, riskfyllt och tidskrävande. Därför har regeringen infört Industriklivet, en satsning på 300 miljoner kronor per år mellan år 2018 till år 2040 för att hjälpa industrin att ta språnget mot nollutsläpp av växthusgaser.

Ett av de första projekten som fått stöd genom Industriklivet drivs av LKAB, SSAB och Vattenfall och har som mål att revolutionera stålproduktionen: att skapa världens första fossilfria ståltillverkningsprocess utan koldioxidutsläpp.

Industriklivet innebär stöd till företag hela vägen från forsknings- och innovationsprojekt till demonstrations- och fullskaliga anläggningar och har tagits emot mycket positivt av stora delar av näringslivet och industrin. Det finns ett starkt samhällsintresse i att svensk industri kan ställa om och vässa sin långsiktiga konkurrenskraft både för att säkra svenska jobb och kraftigt minska utsläppen. De länder som går före i teknikomställningen kommer att få stora konkurrensfördelar. Flera av de industriomställningar som behövs göras är redan idag lönsamma, men för att de ska bli verklighet krävs att någon är beredd att dela riskerna.

Men Industriklivet hotas nu av just sådan politisk ryckighet som gör det svårt för företagen att genomföra stora och riskfyllda investeringar. I sina senaste budgetalternativ vill Moderaterna och Liberalerna helt avskaffa regeringens satsning Industriklivet.

Jag hoppas att det senaste halvåret har inneburit att Moderaterna och Liberalerna kommit på andra tankar. I valtider brukar regeringsalternativ söka konflikt hellre än samsyn, men jag hoppas att de stora tekniksprång som vi behöver för att klara klimatutmaningen kan utgöra ett undantag från detta.

Vi borde tillsammans kunna enas om att freda industrins klimatinvesteringar från kommande regeringars besparingsiver.

Klimatet kan inte vänta, det är nu vi avgör planetens framtid. Den insikten delar nu stora delar av näringslivet med regeringen. Därmed finns förutsättningarna för att vi ska kunna rycka bort blockpolitikens förlamande filt över näringslivets klimatinvesteringar.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

"Låt oss arbeta gemensamt, med mod och tålamod, för att göra världen mer jämställd"

Publicerad 15 april 2018

Idag inleds Stockholm Forum on Gender Equality – en global konferens om jämställdhet, med 600 deltagare från över 100 länder. På konferensen möts aktivister, akademiker, politiker och entreprenörer som lägger sin kraft på att göra världen mer jämställd.

Den som vill uppnå förändring måste varje dag eftersträva den – genom aktivt och tålamodigt arbete. Kvinnorörelsen har gått före, stått på barriaderna och kämpat för jämställdhet både nationellt och internationellt. Tack vare den kampen kunde vi, som den första regeringen i världen, lansera den feministiska utrikespolitiken. Sverige har fått uppmärksamhet världen över, och fler länder har tagit efter politiken. Sedan i höstas har #Metoo gett jämställdhetsfrågan ett internationellt momentum.

Men parallellt med detta ser vi också hur de krafter som aktivt motarbetar kvinnor och flickor fått ökad styrka. Det är en trend som breder ut sig samtidigt som politiska ledare drar ner på sitt globala ansvarstagande. Det är farligt och innebär att de som vill ha en mer jämställd värld i än större utsträckning behöver gå samman. Därför äger Stockholm Forum on Gender Equality rum vid en särskilt viktig tidpunkt.

Politiken måste leda till konkreta resultat för att vara relevant. För oss har det därför varit prioriterat att driva en feministisk utrikespolitik som är baserad på handling och verklig förändring. Låt oss peka på några exempel:

Vi satsar en miljard kronor på en global strategi för jämställdhet och kvinnor

och flickors rättigheter. Aktivister och kvinnoorganisationer som jobbar för jämställdhet motarbetas ofta hårt i kampen för de mänskliga rättigheterna. Möjligheten att arbeta oberoende minskar när finansiering och demokratiskt utrymme krymper.

Vi har startat ett nätverk av kvinnliga medlare som är aktiva i länder som Syrien, Afghanistan och Ukraina. Vi kommer att fortsätta vårt arbete för att göra kvinnor delaktiga i fredsprocesser på alla nivåer.

Genom kampanjen Wikigap, som UD genomförde tillsammans med Wikimedia på internationella kvinnodagen i år, har Wikipedia utökats med över 2500 artiklar om kvinnor: ett viktigt bidrag till uppslagsverket där fyra av fem artiklar om personer handlar om män.

Genom svenskt engagemang har FN:s säkerhetsråd i större utsträckning behandlat kvinnors situation – ett konkret exempel är att samtliga av rådets uttalanden har nämnt kvinnor, fred och säkerhet sedan Sverige tog plats.

Genom svenskt stöd har FN organet Unctad tagit fram en "trade and gender toolbox", en verktygslåda för bidra till att handelspolitiken ska ha ett jämställdhetsperspektiv.

Därtill har nära 100 svenska ambassader nu som prioriterad verksamhet att på olika sätt lyfta och främja frågor om jämställdhet.

Hela listan är betydligt längre – och den ger skäl att vara stolt. Den visar att det går att göra skillnad genom målmedvetet och tålmodigt arbete.

När nu Stockholm Forum och Gender Equality inleds vill vi sträcka ut handen till alla krafter i Sverige och världen som verkar för jämställdhet: låt oss arbeta gemensamt, med mod och tålamod, för att göra världen mer jämställd. Konferensen är ett startskott för detta. Vi har inte råd med något annat.

Margot Wallström
Utrikesminister

Isabella Lövin
Minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat samt vice statsminister

Ann Linde
EU- och handelsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Rörelsen She Decides inger hopp

Publicerad 02 mars 2018

Sexton miljoner flickor och tonåringar föder varje år barn, och de flesta av dem lever i låginkomstländer. Önskad och påtvingade graviditeter går att förebygga. Men rätten till preventivmedel och säkra aborter är idag under attack.

För exakt ett år sedan startade därför Sverige tillsammans med fyra andra länder She Decides - en rörelse som blivit en global kraft för alla kvinnors och flickors rätt att bestämma över sin egen kropp.

Totalt går så många som 22 miljoner kvinnor och flickor runtom i världen igenom osäkra aborter varje år. Aborterna utgör uppemot 13 procent av världens mödradödlighet. Studier från Världshälsoorganisationen visar att förbud och begränsning av lagliga aborter inte resulterar i färre antal aborter, utan i att fler kvinnor och flickor dör till följd av osäkra, illegala aborter. Trots detta var ett av president Trumps allra första beslut vid makten förra året att återinföra och utvidga den så kallade Mexico City Policy. Ett beslut som hindrar amerikanskt bistånd från att finansiera utländska icke-statliga organisationer som utför, förordar eller ens informerar om kvinnors och flickors rätt till abort.

Mexico City Policy har fått det genomslag som President Trump önskat sig. USA:s utrikesministerium publicerade nyligen en rapport om genomförandet av policyn. Enligt rapporten har hittills av över 700 avtalspartner endast fyra av USA:s samarbetspartner och tolv underleverantörer på hälsoområdet valt att inte förnya sina avtal. De allra flesta har tvingats skriva under avtal som förbjuder dem att arbeta med abortfrågan.

Policyn slår mot alla organisationer som jobbar med hälsofrågor och får amerikanskt bistånd och påverkar därför inte bara tillgången till abort utan

även tillgången på exempelvis mödravård och preventivmedel. Civila samhällsorganisationer, en viktig kraft för kvinnors rättigheter, tvingas till tystnad, det är därför Mexico city policy också går under det träffande smeknamnet Global gag rule den globala munkavleregeln. Många av RFSU:s partners och vänner runt om världen vittnar om ett splittrat civilsamhälle där alla tvingas välja sida; stå upp aborträtten och förlora amerikansk finansiering, eller vara medvetet tyst och se flickors och kvinnors liv riskeras på grund av ofrivilliga graviditeter och osäkra aborter.

Idag för exakt ett år sedan tog Sverige tillsammans med Belgien, Danmark och Nederländerna initiativet till She Decides - en rörelse för att öka mobilisera politiska krafter över hela världen och öka det ekonomiska stödet till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR). She Decides-rörelsen inger hopp om att vi tillsammans kan åstadkomma förändring. Hittills har över 40 000 individer blivit SheDecides-vänner och tagit ställning för kvinnor och flickors rätt att bestämma över sin egen kropp. Det första året samlades över 445 miljoner US dollar in och flera länder, däribland Sverige, har aviserat att de kommer öka stöden ytterligare under 2018.

Redan innan Mexico City Policy infördes fanns enorma behov av politiskt och finansiellt stöd till flickors och kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter. Till exempel behövs motsvarande 100 miljarder per år för att ge alla flickor och kvinnor i utvecklingsländer tillgång till moderna preventivmedel och preventivmedelsrådgivning. I sex länder i världen råder totalförbud mot abort och ytterligare ett sextiotal länder har restriktiv eller mycket restriktiv abortlagstiftning. Konsekvenserna av President Trumps politik, t ex minskad tillgång till preventivmedel och ökad mödradödlighet, kan vi ännu inte överblicka.

Ett av de mest effektiva sätten att begränsa kvinnors och flickors egenmakt, deltagande och inflytande är att begränsa deras tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Bristande kunskap om hur kroppen fungerar, barn- och tvångsäktenskap, diskriminerande lagstiftning och könsstereotypa värderingar och normer begränsar kvinnors och flickors möjligheter att gå i skolan, delta i arbetslivet, göra sin röst hörd och få politiskt inflytande. Sämre tillgång till utbildning och inkomst påverkar i sin tur den totala ekonomiska utvecklingen i hela länder och regioner.

Kvinnor och flickors rätt att bestämma över sin egen sexualitet och reproduktion är av högsta prioritet i utvecklingssamarbetet. Sveriges regering och RFSU har olika roller i detta arbete men står upp för kvinnors och flickors fulla åtnjutande av de mänskliga rättigheterna.

Vi uppmanar alla, såväl individer som företag och
civilsamhällesorganisationer, att bli SheDecides-vänner på shedecides.com.
Nu, mer än någonsin, behövs Sveriges röst.

Isabella Lövin

Minister internationellt utvecklingssamarbete

Hans Linde

Ordförande RFSU

Regeringskansliet

Debattartikel från Näringsdepartementet

Regeringen presenterar förslag till moderniserad djurskyddslag

Publicerad 10 januari 2018

DN Debatt 10 januari 2018

Sverige är ett föregångsland när det gäller djurhälsa, djurskydd och djurvälstånd och regeringens ambition är att vi ska fortsätta att vara det. Vi är därför väldigt stolta och glada över att idag kunna presentera ett förslag till en helt ny djurskyddslag.

Den nuvarande djurskyddslagen har funnits i nästan 30 år och djurhållningen har utvecklats i positiv riktning sedan lagen tillkom 1988. Uppfattningen om vad som är en acceptabel djurhållning har flyttats fram avsevärt och lagen har sedan sin tillkomst ändrats och kompletterats vid flera olika tillfällen.

Regeringen har nu tagit ett helhetsgrepp om lagen och avser den 11 januari fatta beslut om ett förslag till Lagrådet till en helt ny uppdaterad och moderniserad djurskyddslag. Den nya lagen bygger i huvudsak på Djurskyddsutredningens förslag (SOU 2011:75). De grundläggande reglerna i lagen kompletteras av ytterligare bestämmelser i djurskyddförordningen och i myndighetsföreskrifter. Regeringens förslag till ny djurskyddslag visar tydligt att vi har rört oss ytterligare ett steg i riktning mot en bättre djurvälstånd. Den nya lagen inleds med en ny bestämmelse som gör det tydligt att lagen syftar till att säkerställa ett gott djurskydd och främja en god djurvälstånd och respekt för djur.

Den historiskt sett så viktiga bestämmelsen om naturligt beteende har förtydligats i den nya lagen. Kravet på naturligt beteende kan beskrivas som att djur ska få utföra sådana beteenden som krävs för att djuren ska må bra fysiskt och psykiskt eller som är viktiga för deras välfärd. I linje med detta föreslår regeringen att det av den nya bestämmelsen om naturligt beteende ska framgå att djur ska få utföra sådana beteenden som de är starkt

motiverade för och som är viktiga för deras välbefinnande. I den nya lagen ställs även krav på att djur ska hållas och skötas i en god djurmiljö och på ett sådant sätt att deras välfärd främjas samt ett krav på att beteendestörningar ska förebyggas.

Vi vet att en god kunskap om djur är mycket viktigt för en god djurhållning i praktiken. Därför vill vi lyfta fram betydelsen av kunskap. I regeringens förslag har detta kommit till uttryck genom ett nytt krav på att alla som tar hand om djur ska ha tillräcklig kompetens för att tillgodose djurets behov.

Vi måste komma tillrätta med problemen med övergivna och förvildade katter. Att det idag finns ett stort antal tamdjur som lever helt utan tillsyn och omvårdnad rimmor illa med grundsynen i djurskyddslagstiftningen. Om problemet får fortgå utan åtgärder riskerar dessutom synen på vad som är en god och ansvarsfull djurhållning på sikt att urholkas.

Regeringen föreslår därför att det införs ett uttryckligt förbud mot att överge djur av tamdjursarter. Det ska också framgå klart och tydligt att övergivna och förvildade katter omfattas av djurskyddslagen. Det tydliggörs också att samhället har ett ansvar för att ingripa till skydd för katter utan ägare. Om man inte kan hitta en person som är ansvarig för katten har länsstyrelserna en skyldighet att ingripa, eftersom katter som överges eller föds i det vilda har en mycket dålig djurvälstånd.

Vi är medvetna om att det finns starka önskemål om att införa ett krav på märkning och registrering av katter och regeringen ser att det skulle kunna underlätta myndigheternas praktiska arbete med herrelösa katter. I djurskyddsutredningen fanns inte tillräckligt underlag för att gå vidare med detta. Därför kommer regeringen att särskilt utreda frågan om märkning och registrering av katter.

I den nya lagen föreslås flera åtgärder för att stärka skyddet för djur i samband med träning och tävling. Det föreslås bland annat ett nytt förbud mot lidande vid träning inför och deltagande i prov med djur samt ett skärpt förbud mot dopning. Det nuvarande förbudet mot att aga och överanstränga djur, kompletteras med ett förbud mot att tillfoga djur skada och mot att använda utrustning som kan orsaka djuret lidande eller skada.

Djurskyddsutredningen bedömer i sitt betänkande att det saknas praktiska förutsättningar för att hålla elefanter och sjölejon på cirkus på ett sätt som tillåter djuren att bete sig naturligt. Regeringen delar den bedömningen och vill därför utvidga förbudet mot vissa djur på cirkus med dessa arter genom

en förordningsändring.

En annan viktig fråga är att få till stånd lämpliga och proportionerliga straffsatser för brott mot djur. Regeringen planerar mot den bakgrunden att tillsätta en utredning som får i uppdrag att utreda frågan.

Regeringen föreslår även att det ska bli möjligt för bland annat personal inom hälso- och sjukvården och socialtjänsten att anmäla allvarliga djurskyddsproblem till djurskyddskontrollmyndigheterna och till polisen. Det är viktigt för att komma tillrätta med djur som far illa i våra hem.

Att förbättra förhållandena för pälsdjuren är också en prioriterad fråga för regeringen. Flera utredningar och rapporter har visat att hållningen av mink haft betydande problem avseende möjligheterna till naturligt beteende. Regeringen har därför beslutat att vid sidan om förslaget till den nya djurskyddslagen ge Jordbruksverket i uppdrag att utvärdera välfärden hos minkar inom pälsdjursproduktionen. Vi kommer därmed att få en klar bild över hur djurskyddsläget för minkar ser ut, om djuren ges möjlighet att bete sig naturligt och om det finns anledning till förbättringsåtgärder.

Sverige ska ha ett gott djurskydd och en hög djurvälstånd. Det betyder att utformning och tillämpning av regelverket för djurskydd också har stor påverkan på det svenska lantbruket. I arbetet med den nya lagen har vi noga sett över konsekvenser för lantbrukare och andra djurhållande företag. Denna nya djurskyddslag visar att det går att ta steg mot en bättre djurvälstånd utan att hämma svenska lantbrukares konkurrenskraft eller arbetet med att öka livsmedelsproduktionen.

Sven-Erik Bucht, landsbygdsminister

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat samt vice statsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

"Världshaven i akut behov av skydd"

Publicerad 27 november 2017

Debattartikel i Göteborgs-Posten den 27 november 2017 av Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat, och Rashid Sumaila, professor vid Institute for the Oceans and Fisheries, University of British Columbia, Vancouver, Kanada.

Det är märkligt hur lång tid det tagit oss människor att till fullo börja förstå vad som händer i världshaven. De täcker 70 procent av planetens yta, ändå är det först nu som kunskaperna börjat sjunka in om vad som sker.

De stora världshaven har en buffrande effekt på mänskliga utsläpp av koldioxid, men nu finns tecken på att haven nått sin kapacitetsgräns och börjar skicka tillbaka notan till oss. När koldioxid löses i havsvatten bildas kolsyra vilket leder till att pH sjunker och haven blir surare. Det påverkar allt marint liv, men i synnerhet djur med kalkskal och koraller som får svårare att utvecklas, bygga skelett och överleva. Allt varmare hav påverkar också fisk som antingen dukar under eller tvingas migrera till svalare områden.

Överfiskade hav

Den forskning som sedan många år bedrivs, bland annat på Institute of the Oceans and Fisheries vid University of British Columbia, Kanada, ger tydliga svar: vi håller på att fiska ut haven. Uppemot 80 procent av havens fiskebestånd beräknas vara överfiskade eller maximalt fiskade. Trots att världens fiskeflottor ständigt har ökat i kapacitet har fångsterna stagnerat vilket innebär risker för de miljarder människor, inte minst i utvecklingsländer, som är beroende av fiskprotein för sin matförsörjning.

Dessutom är haven starkt påverkade av nedskräpning, framförallt plast som strömmar ut i haven med uppemot åtta miljoner ton per år. Det motsvarar en fullastad sopbil varje minut. Det finns hundratusentals ton övergivna fiskenät i haven som dödar marina däggdjur och fisk. Plasten är mycket svårnedbrytbar, men bryts så småningom ned till mikroplaster som äts av fisk i tron att det är föda. Plasten kan skada djurens inre organ och även föra med sig miljögifter in i kroppen. En färsk rapport - The New Plastics Economy - från World Economic Forum och Ellen MacArthur Foundation indikerar att om inget görs åt nedskräpningen, kommer det år 2050 att finnas mer plast än fisk i världshaven.

Startskott för räddningsaktion

Det stora FN-mötet om haven i New York i juni i år, som Sverige tagit initiativ till tillsammans med Fiji, var ett startskott för att rädda livet i haven. Det finns också andra positiva tecken på konkreta åtgärder. Om bara några dagar (1 december 2017) träder exempelvis ett regelverk i kraft för Rosshavet i Antarktis, som blir världens första marina skyddsområde i internationellt vatten, det så kallade fria havet.

Nu gäller det att vi alla, enskilda, näringsliv, regeringar och organisationer agerar så att världshaven skyddas. Det var här en gång livet på planeten uppstod och det är ännu så att artrikedomen och den biologiska mångfalden i haven saknar motstycke på land. Hur många känner egentligen till att av det syre som vi människor och landlevande djur andas in, produceras till 50 procent av havens marina organismer som plankton, tång och alger?

Viktigaste åtgärderna

Bland de viktigaste åtgärderna för världshaven:

- Minska utsläppen av växthusgaser. Världshaven är en fantastisk regulator för klimatet på jorden, men det finns en gräns för vad haven klarar.
- Stoppa det illegala rovfisket och överfisket som pågår i världshaven. Det handlar om övervakning och kontroll för att minska det som faktiskt är ett brott mot hela mänskligheten.
- Arbeta systematiskt för att minska nedskräpningen av plast som hamnar i haven. Det handlar både om nya regler och frivilliga åtgärder men också om att genomföra en cirkulär ekonomi för plastråvaror.

Att säga att världshaven är helt nödvändiga för oss människor är ingen överdrift. Hur vi klarar utmaningen att skydda världshaven kommer att få en avgörande betydelse för nuvarande och kommande generationer.

Isabella Lövin

Rashid Sumaila

Regeringskansliet

Debattartikel från Utrikesdepartementet

"Ny biståndsmiljard ska trygga utsatta kvinnor"

Publicerad 16 november 2017

Debattartikel av minister för internationellt utvecklingssamarbete Isabella Lövin i Göteborgs-Posten den 16 november 2017.

#metoo är en välkommen lavin som väller över västvärlden. Det är också ett tillfälle att påminna om verkligheten för miljoner kvinnor och flickor i andra delar av världen: fattigdom och utsatthet tvingar flickor till sex med sina lärare för att få betyg, sex med äldre män för att få beskydd. Idag fattar regeringen ett beslut om att under de närmaste fem åren satsa drygt en miljard kronor om året för att bidra till en socialt hållbar utveckling världen över.

Barnäktenskap, kvinnlig omskärelse och sexuella övergrepp är vardag och verklighet för många. En kvinna som blir våldtagen blir straffad, en kvinna som "lockar" män till att antasta henne har ingen heder. Var nionde flicka under femton år och var tredje tjej under 18 år i utvecklingsvärlden tvingas till äktenskap. Barn föder barn. Så cementeras fattigdom till nästa generation.

För att i grunden kunna angripa kvinnors och flickors utsatthet krävs kloka insatser på alla nivåer. Som ett led i den feministiska utrikes- och utvecklingspolitiken fattar regeringen idag beslut om anvisningar till en global strategi för socialt hållbar utveckling. Det är Sida och Svenska Institutet får i uppdrag att ta fram underlag till den nya strategin.

Tillgången till god sjukvård och preventivmedel måste stärkas. Utbildningsnivån måste öka. Det är två centrala delar för att kvinnor och flickor ska få sina rättigheter tillgodosedda.

Utbildning av fler barnmorskor, tillsammans med tillgång till rent vatten är livsnödvändigt för att mödra- och barnadödligheten ska fortsätta att minska.

Antalet barnäktenskap ökar i samband med väpnad konflikt och desperata föräldrar gifter bort sina barn för att ge dem någon form av trygghet. Om barnen i stället får möjlighet att gå i skolan får de ett direkt skydd genom att de inte befinner sig på gatan. De får också ett indirekt skydd genom att de lär sig läsa och skriva, och därmed en grund för en tryggare framtid.

Vi vet att ett av de mest effektiva sätten att stärka barns rättigheter är att ge dem möjligheten att få en utbildning. Trots det har det globala biståndet till utbildning minskat. Sveriges röst, och den svenska utvecklingspolitiken är oerhört viktig i detta läge.

Jämställdhet är nyckeln till hållbar utveckling och fattigdomsbekämpning. Det vet denna feministiska regering. De globala krafter, inte minst från USA, som just nu vill backa bandet och strypa stödet till lagliga aborter och till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, ingår i mörkerkrafternas agenda. Det måste alla ta på allvar.

#metoo ljuder så starkt för att vi är så många som ser det sambandet. Inte backa bandet. Stå upp medsystrar här i Sverige och i andra delar av världen. Var feminist. Var stark. Stå emot. Jag är också förbannad. Jag är med i en global motståndsrörelse. Du med?

Isabella Lövin

Regeringskansliet

Debattartikel från Miljödepartementet, Näringsdepartementet,
Utrikesdepartementet

Världen måste öka takten för att rädda haven

Publicerad 05 juni 2017

Debattartikel i Svenska Dagbladet den 5 juni 2017 av Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat, Sven Erik Bucht, landsbygdsminister, Karolina Skog, miljöminister, och Anna Johansson, infrastrukturminister.

På måndagen invigs FN:s havskonferens, The Ocean Conference, som Sverige tillsammans med Fiji och små önationer tagit initiativ till. Det är det största möte världen någonsin hållit för haven och det kommer i en tid då det krävs en global kraftsamling för att bryta den negativa utveckling vi ser i världshaven. Från svensk sida kommer vi att göra vårt yttersta för att samla världen kring konkreta åtgärder för haven. I en tid när USA väljer att isolera sig från Parisavtalet är det än viktigare att andra länder samlas och tar ledarskap för att klara utmaningarna som vi endast kan lösa gemensamt.

Situationen för haven är kritisk. 30 procent av de globala fiskebestånden är överfiskade och 60 procent är fullt utnyttjade. Att haven fylls med plast och annat skräp är ett snabbt växande problem. Försurning och uppvärmning av havet till följd av klimatförändringarna riskerar att allvarligt skada hela ekosystemen. Samtidigt saknas det i dag tillräckligt med kunskap för att helt kunna greppa konsekvenserna av de påfrestningar som haven nu utsätts för.

Utvecklingen påverkar oss alla, men allra hårdast drabbas många av världens minst utvecklade länder och små önationer. För dem är det en direkt fråga om överlevnad då de riskerar att hamna under havsytan. Vi ser även allt tydligare spår här hemma av förstörelsen. En av de hårdast drabbade kusterna i Europa är vår svenska Bohuskust, där 8 000 kubikmeter

plast flyter i land årligen.

För knappt två år sedan antog FN:s samtliga medlemsländer den historiska resolutionen Agenda 2030, med de 17 globala målen för hållbar utveckling. Agenda 2030 vilar på insikten om att vi inte längre kan ha en ekonomisk utveckling som sker på bekostnad av miljön. Fattigdomsbekämpning måste gå hand i hand med klimatåtgärder och hållbar användning av naturresurser.

Världens arbete med de 17 globala målen har generellt sett gått framåt, men för mål 14, som handlar om levande och friska hav och marina resurser, är trenden tyvärr den motsatta. Nu tar Sverige tillsammans med Fiji ledarskap i det globala havsarbetet. Havskonferensen blir en plattform för kunskapsutbyte och en möjlighet till handling i form av nya partnerskap och innovation. Vi förväntar oss ett stort deltagande från FN:s samtliga medlemsländer men också från näringsliv, civila samhället, forskarsamhället och regionala och lokala samarbeten. Vi förväntar oss även ett stort antal frivilliga åtaganden som dessa aktörer kommer att lova att genomföra. Det är dags att ta fram att-göra-listan för att rädda världshaven.

Inför och under konferensen annonserar regeringen drygt 20 svenska åtaganden som ska bidra till en hållbar utveckling för haven. Sverige fokuserar särskilt på tre områden:

1. Marint skräp. För att komma till rätta med problemet med nedskräpning i haven behövs nya miljösmarta material, mindre avfall och större kapacitet för att samla in det skräp som hamnat i haven.

Regeringen:

- vill öka det statliga stödet till strandstädning och ge ökade resurser till kommunernas arbete med att förhindra att mikroplaster sprids till vattendrag och hav.
- förbereder ett nationellt förbud mot mikroplaster i kosmetiska produkter som sköljs av, och uppmanar länderna runt Östersjön och Nordsjön att göra detsamma.
- satsar på innovation och utveckling av nya hållbara material och plaster.
- har beslutat om en ny förordning om plastbärkassar som gör att dagligvaruhandeln måste informera om kassarnas miljöpåverkan och fördelarna med en minskad förbrukning.

2. Ökad kunskap om klimatförändringarnas påverkan på haven samt stärkt anpassningsförmåga. Det är avgörande för den biologiska

mångfalden i havet att klimatförändringarna hejdas och att ekosystemen värnas. Den viktigaste åtgärden är att minska utsläppen av växthusgaser. Men det kommer också behövas mer kunskap om de nya påfrestningar som klimatförändringarna innebär.

Regeringen:

- har satt upp som mål att Sverige inte ska ha några nettoutsläpp av växthusgaser senast år 2045.
- inrättar fler marina skyddade områden och stärker arbetet med kunskapsinhämtning och forskning. Andelen marint skyddade områden har bara det senaste året ökat från 7 procent till omkring 14 procent.
- ökar stödet för att rädda korallreven och minska försurningen av haven liksom stödet till utvecklingsländer för att lokala kustsamhällen ska stå bättre rustade mot effekterna av klimatförändringarna.

3. En hållbar blå ekonomi. Att utgå från ett ekologiskt hållbart resursutnyttjande skapar utveckling och möjligheter för näringar som fiske, sjöfart, maritim industri, vattenbruk och havsbaserad energi.

Regeringen:

- vill stärka den svenska kvalitetssjöfarten. Regeringen satsar på att främja en överflyttning av långväga gods från väg till järnväg och sjöfart.
- genomför just nu den maritima strategin som berör områden som friskt och säkert hav, internationellt samarbete samt förutsättningarna för de maritima näringarna.
- driver på arbetet i FN:s sjöfartsorganisation IMO där en rad positiva åtgärder nyligen har beslutats för att minska sjöfartens miljö- och klimatpåverkan.
- ökar stödet till utvecklingsländer för att motverka olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

Globalt samarbete är avgörande för att vända den negativa utveckling som vi sett för haven de senaste åren. Regeringen ger nu Sida i uppdrag att ta fram en ny global strategi för klimat, miljö och hav mellan 2018 och 2022 som totalt omfattar mellan 4,5 och 7 miljarder kronor.

Friska och levande hav är en förutsättning för vår överlevnad och vår välfärd. Därför måste vi öka takten i det globala havsarbetet. Vi fyra ska göra allt vi kan för att konferensen ska bli det startskott som behövs för att rädda världens hav.

Isabella Lövin

Minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Sven Erik Bucht

Landsbygdsminister

Karolina Skog

Miljöminister

Anna Johansson

Infrastrukturminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

"Vi känner djup oro över att samtal kring rätten till abort nu tystas ned och att självcensuren sprider sig."

Publicerad 26 maj 2017

Debattartikel av Margot Wallström och Isabella Lövin i Sydsvenskan, 25 maj 2017.

Engagemanget för jämställdhet och kvinnors mänskliga rättigheter växer runt om i världen. Samtidigt ser vi ett ökat motstånd mot kvinnors, flickors och ungdomars tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, i synnerhet rätten till abort. Vi ser det i FN-förhandlingar, inom EU och i den debatt som har börjat höras här hemma om huruvida vårdpersonal ska få rätt att neka till att utföra abortvård. Det är en komplex och motsägelsefull utveckling.

Kvinnors och flickors rätt att bestämma över sin kropp, sexualitet och reproduktion har ett direkt samband med möjligheten att tillgodogöra sig andra grundläggande rättigheter, som rätten till utbildning, att delta i arbetslivet och bidra till en jämställd samhällsutveckling.

Nyligen publicerade USA:s utrikesdepartement en genomförandeplan för Mexico City Policy, under parollen "Värna livet i det globala hälsobiståndet".

Mexico City Policy återinfördes den 23 januari, tre dagar efter USA:s president Donald Trump tillträdde sitt ämbete. Policyn hindrar i praktiken utländska icke-statliga organisationer som tar emot amerikanskt bistånd att informera om eller utföra aborter.

Mexico City Policy har sedan president Reagans tid vid makten på 1980-talet införts av varje republikansk president. Dessvärre har Trump beslutat att utöka regelns räckvidd till att omfatta utländska icke-statliga

organisationer som arbetar med hälsofrågor. Tidigare omfattades endast organisationer som arbetade med preventivmedel och rådgivning, så kallad familjeplanering.

Sveriges regering anser att den nygamla politiken inte alls kommer att "värna liv". Troligare är att fler kvinnor dör. Dokumenterad erfarenhet visar att begränsad information om och tillgång till säkra aborter tvingar kvinnor och flickor att genomgå osäkra aborter med livet som insats, genom att till exempel föra upp galgar i livmodern eller dricka giftiga vätskor.

Forskning visar på ett starkt samband mellan Mexico City Policy under president George W Bushs tid vid makten och ökade aborttal i södra Afrika. Enligt världshälsoorganisationen WHO genomförs 22 miljoner osäkra aborter varje år till följd av oönskad graviditet, något som i sin tur orsakar 47 000 fall av mödradödlighet per år. Det motsvarar 13 procent av världens mödradödlighet.

USA är världens näst största biståndsgivare efter EU. I följd uppgick landets globala hälsobistånd till 9,5 miljarder US-dollar. Konsekvenserna av den nya policyn blir därför betydande. Icke-statliga organisationer som jobbar med hälsorelaterade frågor tvingas nu skriva under att de kommer att följa den nya policyn – eller avstå från amerikanska biståndspengar.

De organisationer som inte böjer sig för den amerikanska regeln förlorar en stor del av sina pengar. Följden kan bli att kliniker tvingas stänga och att tillgången till säker abort minskar. Men även andra hälsorelaterade tjänster som rådgivning om och tillgång till preventivmedel, barn- och mödrahälsovård samt förebyggande insatser och behandling av hiv riskerar att påverkas. Vi känner djup oro över att samtal kring rätten till abort nu tystas ned och att självcensuren sprider sig bland icke-statliga organisationer. Flera organisationer har redan meddelat att de kommer att anpassa sin verksamhet för att få amerikanskt stöd.

Sveriges feministiska regering kommer med all kraft att fortsätta stå upp för kvinnors och flickors självklara rätt att bestämma över sin egen kropp och sitt liv. Det partiöverskridande samarbetet i riksdagen kring dessa frågor är en unik tillgång, likaså stödet från ett starkt, engagerat och kunnigt civilsamhälle. Sverige driver frågorna i FN, EU och i bilaterala relationer, däribland i samtal med USA.

Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter utgör ett av sex mål i UD:s handlingsplan för Sveriges feministiska utrikespolitik 2015–2018.

Kvinnor, fred och säkerhet är en högt prioriterad fråga i Sveriges engagemang i FN:s säkerhetsråd, inbegripet arbetet mot sexuellt våld i konflikt. Sverige är idag en av de främsta biståndsgivarna i världen när det gäller sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, det utgör drygt 60 procent av det bilaterala hälsobiståndet som förmedlas genom Sida och cirka 7 procent av det svenska internationella utvecklingssamarbetet.

För att skapa större genomslag verkar regeringen för att bygga allianser och ett globalt partnerskap kring de här frågorna. I ljuset av USA:s återinförande av Mexico City Policy tog Sverige, tillsammans med Belgien, Danmark och Nederländerna, initiativ till konferensen SheDecides den 2 mars i Bryssel. Regeringen annonserade som en del av SheDecides att Sverige i år utökar landets betydande stöd till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter med 200 miljoner kronor. SheDecides var startskottet för en global rörelse för alla kvinnors och flickors rätt att bestämma om, när och med vem de vill ha barn.

Vi välkomnar alla – länder, internationella och regionala organisationer, civila samhället, företag och enskilda individer – att stå upp för kvinnors och flickors självklara rätt att bestämma över sin egen kropp. Gör din röst hörd också. #SheDecides.

Isabella Lövin
Margot Wallström

Debattartikel från Arbetsmarknadsdepartementet

Regeringen tillsätter utredning om arbetstid för ett hållbart arbetsliv

Publicerad 24 maj 2017

Debattartikel i Dagens nyheter den 24 maj 2017, Ylva Johansson och Isabella Lövin.

Vi tillbringar en stor del av vår tid på jobbet. För de allra flesta bidrar jobbet till välmående och en god hälsa. Men det är inte alltid så. När stressen blir för stor kan jobbet i stället göra oss sjuka. Inom flera kvinnodominerande yrken är arbetssituationen så pressad att många inte upplever sig orka med sitt arbete.

Under den förra mandatperioden steg sjuktalen dramatiskt. Sedan 2010 har sjuktalen ökat med 80 procent, och två av tre sjukskrivna är kvinnor. Ökad psykisk ohälsa är den dominerande orsaken till sjukfrånvaro, och där handlar det framför allt om ångest- och stressrelaterade diagnoser. Regeringen har lyckats stoppa ökningen, bland annat genom särskilda satsningar på rehabilitering och på kvinnors hälsa, men mer behöver göras.

Arbetstiden är ofta dåligt fördelad över arbetslivet. Många som är nya på arbetsmarknaden arbetar mindre än man vill göra, andra sliter ut sig och tvingas bort från arbetslivet i förtid. På samma gång upplever många heltidsarbetande med trygga anställningar att det är svårt att få tiden att räcka till för familj och nödvändig återhämtning.

För andra grupper är problemet i stället att man mår dåligt av att inte kunna styra sin tid, att jobba mindre än man vill och därmed inte får en hel lön eller att man saknar möjlighet att planera sin framtid till följd av osäkra anställningsförhållanden.

Alla som arbetar i Sverige ska ha en arbetsmiljö som gör det möjligt att arbeta heltid och ett helt arbetsliv. Heltid ska vara norm på hela

arbetsmarknaden, men deltid ska också vara en möjlighet.

I dag skiljer sig villkoren på arbetsmarknaden åt mellan kvinnor och män. Att kvinnor i större utsträckning har lägre faktiskt betald arbetad tid, i större utsträckning arbetar deltid, i större utsträckning har tidsbegränsade anställningar och osäkra anställningar samt att den stressrelaterade och psykiska ohälsan är väsentligt större i kvinnodominerade yrken bidrar till att kvinnor har sämre ekonomiska förutsättningar än män. Detta är en fundamental orättvisa som en feministisk regering måste göra allt för att förändra.

Den svenska modellen innebär att många frågor som gäller arbetstid hanteras bäst av arbetsmarknadens parter i kollektivavtal. Men därutöver ser regeringen också behov av att låta utreda ett antal frågor gällande arbetstid och fattar i dag därför beslut att ge en särskild utredare följande uppdrag:

1. Alterneringsår. För att bidra till rörlighet, utveckling och ett längre arbetsliv och minska risken för arbetslöshet och ohälsa bör det övervägas om staten borde understödja en möjlighet till ett så kallat altermningsår.

Utredaren får därför i uppdrag att föreslå hur personer – genom arbete – kan kvalificera sig för en ersättningsperiod (altermningsår) som skulle kunna vara en möjlighet till personlig utveckling, omskolning eller andra studier, att starta ett eget företag eller att pröva ett annat arbete. Samtidigt får andra möjlighet till arbetslivserfarenhet.

2. Arbetstidsbanker. Utredaren ska vidare analysera om det utöver arbetsmarknadens parter överenskommelser finns behov av reglering av så kallade arbetstidsbanker. Med arbetstidsbanker avses konto där arbetstidsförkortning beräknas och samlas. Olika kollektivavtal har olika regler om hur mycket som kan tas ut i ledighet eller pengar. Det finns anledning att se över hur modellen med arbetstidsbanker kan nå fler arbetstagare.

3. Stopp för så kallad hyvling. Frågan om omreglering av sysselsättningsgrad där arbetstagarens arbetstidsmätt sänks vid arbetsbrist, så kallad hyvling, har under de senaste åren varit föremål för diskussion och debatt. Det finns i svensk rätt ingen särskild skyddsreglering för sysselsättningsgraden. Utredaren får därför i uppdrag att titta på hur anställningstryggheten kan stärkas när arbetsgivaren vill minska antalet timmar på anställningskontraktet.

4. Stärkt anställningstrygghet vid så kallade SMS-anställningar.

Kännetecknande för denna typ av anställningar är att arbetstagaren endast arbetar vissa dagar i en vecka eller under vissa perioder och då endast på kallelse av arbetsgivaren. Det utmärkande är att det rör sig om ett nytt anställningsförhållande vid varje arbetstillfälle. Utredaren får i uppdrag att undersöka om det finns behov av att stärka anställningstryggheten för denna grupp arbetstagare.

5. Rätt till ett anställningsavtal som motsvarar den faktiska arbetstiden.

Många deltidsanställda arbetar utanför sina ordinarie anställningsavtal, antingen genom mertid eller olika typer av tidsbegränsade anställningar, utan att den faktiska arbetstiden återspeglas i anställningsavtalet. Utredaren får därför i uppdrag att analysera behovet av en reglering som ger en arbetstagares rätt till ett arbetstidsmått som motsvarar dennes faktiska arbetstid.

6. Heltid som norm, deltid som möjlighet. Arbetet ska organiseras så att det möjliggör arbete på heltid. Ändå kan det finnas behov för personer att frivilligt gå ner i arbetstid, under en kortare eller längre period. Det kan vara ändrade livsförutsättningar, en önskan om en bättre balans mellan arbete och fritid eller ett ökat behov av återkommande vila. Utredare får därför i uppdrag att analysera om de befintliga möjligheterna att frivilligt gå ner i arbetstid är tillräckliga.

Syftet med utredningen är att skapa ett mer hållbart arbetsliv med minskad risk för ohälsa och arbetslöshet. Regeringen vill också stärka skyddet för arbetstagare, skapa ett tydligare regelverk och öka möjligheten för ett flexibelt arbetsliv, samtidigt som arbetsgivarens möjligheter att tillgodose sitt arbetskraftsbehov över tid beaktas. Eventuella förslag ska utformas på ett sätt som respekterar den svenska arbetsmarknadsmodellen, och samhällsekonomiska effekter ska redovisas. För att alla ska trivas på jobbet och orka arbeta ett helt arbetsliv är det viktigt att man kan påverka sin arbetssituation och ta egna initiativ till utveckling under hela arbetslivet.

Ylva Johansson, arbetsmarknads- och etableringsminister

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat samt vice statsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

De ansvariga i Syrien måste ställas till svars

Publicerad 21 mars 2017 Uppdaterad 21 mars 2017

Debattartikel av utrikesminister Margot Wallström och minister för internationellt utvecklingssamarbete Isabella Lövin i Sydsvenskan den 21 mars 2017.

Sverige bidrar med 3,2 miljoner kronor till ett nytt FN-organ som ska bistå i utredning och lagföring av allvarliga internationella brott som har begåtts under kriget i Syrien.

Det ofattbara mänskliga lidandet som nu har pågått i Syrien i sex år är en katastrof. Halva den syriska befolkningen är på flykt i eller utanför landet. I rapport efter rapport har vi fått ta del av vittnesmål om kränkningar och övergrepp mot civila. Det handlar om upprepade bombningar av sjukhus, tortyr och användning av kemiska vapen. Förövarna har i de flesta fall gått fria. Vi har ett ansvar att se till att de ansvariga för dessa handlingar ställs till svars.

Rapporter från människorättsorganisationer vittnar om tortyr och massavrättningar. Fångar har tvingas bevittna och begå övergrepp på varandra, dussintals fångar hängs om natten. Kvinnor har kidnappats, våldtagits eller sålts vidare till slavliknande förhållanden. Tortyr är vanligt och används för att avhumanisera och bryta ner människor. Utan tvekan begås mycket allvarliga internationella brott.

Internationella konventioner förbjuder användning av kemiska vapen i väpnade konflikter. Ändå finns det flera exempel på hur civilbefolkningen drabbats av kemiska vapen. Sjukhus, kliniker och ambulanser ska skyddas enligt internationell humanitär rätt. Det är grundläggande i alla väpnade konflikter, men attacker mot sjukvårdsinrättningar är vanliga i Syrien.

Kränkningarna och övergreppen pågår i denna stund. De får inte gå obemärkta förbi. Det vore förödande och skulle utgöra ett allvarligt hot mot förutsättningarna för en hållbar fred.

Ryssland har stoppat FN:s säkerhetsråd från att vidta åtgärder för att ställa krigsförbrytare och förövare till svars. Att det är så får inte göra FN lamslaget. Sverige bidrar därför nu med 3,2 miljoner kronor till FN:s nya mekanism för allvarliga internationella brott i Syrien. International, Impartial and Independent Mechanism, IIIM som inrättats av FN:s generalförsamling.

Den nya mekanismen ska samla in och analysera bevisning för att förbereda för åtal för allvarliga internationella brott såsom krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten i Syrien sedan mars 2011.

IIIM är inte en domstol men ska underlätta och bistå rättegångar i nationella, regionala eller internationella domstolar som har möjlighet att ställa misstänkta förövare inför rätta. Det gäller oavsett vilken sida i konflikten den misstänkte förövaren tillhör.

Internationella brottmålsdomstolen, ICC, har ännu inte behörighet att utreda brott i Syrien eftersom en sådan begäran blockeras av Ryssland och Kina i FN:s säkerhetsråd. Men i flera länders nationella rättssystem pågår straffrättsliga processer för att ställa enskilda till svars för brott begångna i Syrien. I Sverige har ett antal personer fällts för sådana brott.

Sedan Syrienkrisen utbröt för sex år sedan har Sverige varit aktivt för att hjälpa nödställda, stödja grannländerna som tagit emot många flyktingar och samtidigt stött FN:s arbete för att hitta en politisk lösning som är nödvändig för att en fred ska vara möjlig.

Vi har en långsiktig biståndsstrategi för Syrienkrisen som ska bidra till att lägga grunden för en fredlig framtid. Nu tar vi nästa steg och förbättrar förutsättningarna för ansvarsutkrävande när det gäller krigsförbrytelser och andra allvarliga internationella brott.

Att de ansvariga ställs till svars för brott som har begåtts under kriget är inte bara en viktig princip – det är också en förutsättning för att uppnå en hållbar fred i Syrien.

Regeringskansliet

Debattartikel från Finansdepartementet, Miljödepartementet,
Utrikesdepartementet

"Så ska regler för biobränsle fungera"

Publicerad 17 mars 2017

Debattartikel i Svenska Dagbladet den 17 mars 2017 av finansminister Magdalena Andersson, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat Isabella Lövin, samordnings- och energiminister Ibrahim Baylan och miljöminister Karolina Skog.

Sverige ska bli ett av världens första fossilfria välfärdssamhällen och den svenska fordonsflottan ska bli fossilfri. En viktig del arbetet för att uppnå detta, är att skapa långsiktiga spelregler för biodrivmedel. Från den 1 juli 2018 vill vi därför införa så kallad reduktionsplikt, där biodrivmedel blandas i den bensin och diesel som säljs.

Regeringens arbete med att minska utsläppen från transportsektorn, bl.a. genom att fasa ut fossila drivmedel, är nödvändigt inte bara för att vi ska kunna uppnå klimatmålen. Vi är idag beroende av importerad olja från ett fåtal länder. För oss är det självklart att energisystemet behöver baseras på en trygg energitillförsel i alla lägen. Ytterligare ett skäl att ersätta fossila drivmedel med förnybara är att Sverige har goda förutsättningar att producera det senare. I dagsläget är avancerade biodrivmedel, baserade på skoglig råvara, inom räckhåll. En övergång till hållbara drivmedel från svenskt jordbruk och skogsbruk kan därmed skapa nya affärsmöjligheter och arbetstillfällen.

Det som Sverige gjort hittills har gynnat oss väl. Nuvarande skattenedsättning för biodrivmedel, i kombination med andra styrmedel såsom en fordonsbeskattning som främjar miljövänliga fordon, särskilda stöd för investeringar i produktionsanläggningar för biogas samt stöd för forskning

och utveckling, har gett bra resultat. Sverige har högst andel biodrivmedel i EU. Men för att nå längre, och för att skapa förutsättningar för investeringar i framtidens biodrivmedel, krävs ett nytt regelverk.

Den förra regeringen presenterade ett förslag som fick dras tillbaka när det inte godkändes av EU. Nu presenterar vi vårt förslag. Det är en del av en överenskommelse mellan regeringspartierna och Vänsterpartiet inför budgetpropositionen för 2018. En viktig skillnad jämfört med den kvotplikt som presenterades av Alliansen är att det här nya förslaget kommer ha möjlighet att bli verklighet. En annan skillnad är att det nya förslaget utgår från biodrivmedlens miljöprestanda vilket främjar de biodrivmedel med bäst klimatprestanda. Det skapar dessutom incitament för förbättringar för befintliga produktionsanläggningar.

Regeringen föreslår ett bränslebyte, dels en så kallad reduktionsplikt och dels skatteändringar – som tillsammans ska leda till ett byte bort från fossila bränslen mot förnybara. Förslaget om reduktionsplikt föreslås införas den 1 juli 2018. Detta system innebär att de som distribuerar drivmedel ska minska sina utsläpp av växthusgaser genom att blanda in biodrivmedel i den bensin och diesel som säljs. Hur mycket biodrivmedel som ska blandas in utgår från dagens inblandningsnivåer och kommer sedan successivt att höjas.

Med dagens förslag sätts lagstadgade nivåer för inblandning av biodrivmedel och ett indikativt mål för 2030 som skulle innebära ungefär 50 procent inblandning av biodrivmedel i både bensin och diesel. Det blir därmed ett av världens mest ambitiösa reduktionspliktsystem för att byta till hållbara drivmedel.

Du som tankar din bil eller annat fordon kommer inte att märka några större förändringar. Förslaget riktar sig till bränsledistributörerna, som åläggs att blanda in biodrivmedel i den bensin och det dieselbränsle de säljer. Redan i dag finns det till exempel dieselbränsle med upp emot 50 procent biodrivmedel som kan användas i alla dieslbilar. Det finns andra regelverk som säkerställer att drivmedel som säljs på mackar uppfyller sådana kvalitetskrav att bilar kan köra på dem utan att lida skada.

Som konsument ska man heller inte behöva bekymra sig för hållbarheten i biodrivmedel. Det är viktigt att regelverk ser till att bara hållbara alternativ finns tillgängliga vid pumparna. Alla biodrivmedel som används i reduktionsplikten måste uppfylla hållbarhetskriterier som Energimyndigheten har tillsyn över. I samband med genomförandet av ett EU-direktiv som ska säkerställa hållbarheten för råvaror som används till biodrivmedel, ser

regeringen över reglerna kring vad som idag kallas restprodukter, och där vissa biodrivmedel baserade på palmolja produkter har ifrågasatts. Avsikten är att regeringen ska ta fram generella kriterier på förordningsnivå för hur definitionen av restprodukter ska tolkas. När vi nu höjer ambitionen med mer biodrivmedel är det mycket viktigt att säkerställa att den ökningen ska fyllas med hållbara drivmedel.

Samtidigt föreslår vi ett antal förändringar av drivmedelsbeskattningen. Beräkningsgrunderna förändras så att de bättre beaktar drivmedels innehåll av biodrivmedel och så att priset vid pumpen hålls oförändrat vid införandet av reduktionsplikten. Samtidigt behåller vi principen för koldioxidbeskattningen, vilket innebär att drivmedlen beskattas utifrån deras fossila innehåll.

En fortsatt positiv utveckling av biogas och höginblandade biobränslen är nödvändig för att nå en fossilfri fordonsflotta. För att ge dessa biodrivmedel fortsatt goda konkurrensförutsättningar befrias de helt från energiskatt. För att ytterligare stimulera användningen av sådana bränslen, sänks den skatt som i dag tas ut på höginblandad FAME och höginblandad E85.

Det ska vara lätt att vara klimatsmart. Bränslebytet innebär att klimatnyttan ökar över tid utan att kunden vid pump måste göra ett medvetet val. De nya styrmedlen är en ytterligare insats i regeringens arbete med att skapa långsiktiga och stabila förutsättningar för svensk industri. Under det senaste året har regeringen levererat breda politiska överenskommelser inom energi och klimat. Nu tar vi nästa steg med långsiktiga förutsättningar för fordons- och drivmedelsbranschen. Steg för steg bygger vi det fossilfria välfärdssamhället. Det är inte bara bra för miljön och klimatet, det kan också skapa exportmöjligheter och nya jobb i Sverige.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Debattartikel: "Kvinnor måste få välja när de vill ha barn"

Publicerad 08 mars 2017

Debattartikel av Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat, och sju europeiska kollegor i Svenska Dagbladet den 8 mars 2017.

Hon bestämmer – She Decides

Fler än 800 kvinnor och flickor dör varje år i samband med graviditeter eller förlossningar av orsaker som kan förebyggas. Nära 225 miljoner kvinnor och flickor i världen har inte tillräcklig tillgång till preventivmedel. Varje år utförs 22 miljoner osäkra aborter och två miljoner flickor under 15 år blir mödrar. Det här är verkligheten för miljontals av de mest utsatta kvinnorna runt om i världen. I vår del av världen är en graviditet i de allra flesta fall en lycklig händelse. Men i många delar av världen ser situationen annorlunda ut. En graviditet är livsförändrande, men den kan även vara livshotande. Därför prioriterar vi kvinnors och flickors tillgång till preventivmedel samt sex- och samlevnadsundervisning i vår utvecklingspolitik.

Under de senaste årtiondena har hårt arbete och en förbättrad tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter nästan halverat mödradödligheten. I dag ser vi tyvärr oroväckande tecken som utmanar dessa framsteg. Vi kan inte låta den positiva utvecklingen gå förlorad. Det handlar bokstavligen om liv och död.

När vi kämpar för kvinnors och flickors rättigheter kämpar vi för allas mänskliga rättigheter. Det är vår fasta övertygelse att en kvinna har rätt att bestämma med vem hon vill bilda familj, när, och om, hon vill ha barn och hur många barn hon vill ha. Statistik visar tyvärr tydligt att miljoner av de

mest utsatta kvinnorna runt om i världen förnekas dessa grundläggande mänskliga rättigheter.

På den internationella kvinnodagen, den 8 mars, har generationer kvinnor runt om i världen kämpat för rättvisa, jämställdhet och mänskliga rättigheter för alla. Vi känner stor tacksamhet inför de starka och visionära kvinnor som har stått upp för den rättvisa, frihet och jämställdhet som vi, våra mammor och våra döttrar åtnjuter i dag. Det är vår skyldighet att tala för de kvinnor som ännu inte har förmånen att kunna tala för sina egna rättigheter.

Det är det rätta att göra ur ett mänskligt perspektiv, och dessutom vet vi att alla vinner när vi satsar på kvinnor. Vi kan inte uppnå de hållbara utvecklingsmål som världen enades om 2015 i FN:s generalförsamling om inte kvinnorna är en aktiv del i utvecklingen. Och kvinnorna kan inte delta på lika villkor som män om de inte har rätt att bestämma över sina egna kroppar. En studie som genomförts av McKinsey visar att den globala bruttonationalprodukten kan öka med 26 procent till 2025 om kvinnor och män blir verkligt jämställda. Förutom att det är rätt att kämpa för kvinnors och flickors fulla och lika åtnjutande av alla mänskliga rättigheter är det dessutom rationellt.

Tyvärr drabbades kampen för kvinnors och flickors rättigheter av ett bakslag den 23:e januari när Mexico City Policy, även känd som Global Gag Rule, återinfördes. Följden är att amerikanskt bistånd hindras från att finansiera organisationer som arbetar med sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Enligt den icke-statliga organisationen Marie Stopes International kommer konsekvenserna att bli mycket allvarliga för världens mest utsatta kvinnor: upp till 6,5 miljoner fler oönskade graviditeter, 2,1 miljoner fler osäkra aborter och 21 700 fler fall av mödradödlighet mellan 2017 och 2020. Och det här är bara ett exempel från en organisation. Den totala konsekvensen kan bli mycket mer omfattande. Vi vet att antalet aborter ökade förra gången Global Gag Rule infördes.

Lyckligtvis har många länder på både den norra och södra delen av jordklotet under lång tid gett sitt stöd, både politiskt och finansiellt, för kvinnors rättigheter. Återinförandet av Gag Rule har lett till en rad initiativ. Vid konferensen "She Decides" som anordnades i Bryssel förra veckan träffades representanter från fler än 50 länder – från Afghanistan till Kanada och från Norge till Tchad – och över 181 miljoner euro samlades in. Förutom den politiska uppslutningen var det glädjande att se det stora finansiella stödet från privata donatorer. Det här visar att kvinnors och flickors rättigheter inte bara är en politisk prioritering – det är en fråga som berör

människor.

She Decides var startskottet för en rörelse som mobiliserat finansiellt och politiskt stöd från icke-statliga organisationer och FN-organ för att förverkliga sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter för miljontals kvinnor och flickor. Det handlar om att ge dem tillgång till rådgivning, evidensbaserad information, icke-diskriminerande lämplig sexualundervisning, familjeplanering, moderna preventivmedel, säkra förlossningar, HIV-tester och säkra aborter. Det breda internationella stödet för kvinnors rättigheter är livsavgörande för miljontals kvinnor och viktigt för utvecklingen i deras länder.

She Decides visar även att när vissa länder minskar sitt engagemang i kampen för kvinnors och flickors rättigheter står andra länder beredda att ta vid. Tillsammans med likasinnade vänner i EU har vi uppmanat Europeiska unionen att öka sitt stöd för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter och bättre utnyttja sitt inflytande.

Ett beslut om att starta en familj förändrar ens liv. För flickor och unga kvinnor i utvecklingsländer innebär beslutet ofta även att de slutar skolan. Därför är det oerhört viktigt när beslutet fattas. Och det är lika viktigt att det är flickorna och de unga kvinnorna som själva bestämmer. Barn till kvinnor som får bestämma själva är friskare och bättre utbildade. Det här framgår tydligt i de globala målen där mål tre handlar om att säkerställa ett hälsosamt liv och verka för alla människors välbefinnande i alla åldrar och mål fem om att uppnå jämställdhet, och alla kvinnors och flickors egenmakt.

Vi anser det självklart att flickor och kvinnor ska bestämma över sina egna kroppar. Hon har själv rätt att bestämma med vem hon vill ha barn, hur många och när. I dag, den 8 mars, vill vi säga något som är lika viktigt som det borde vara självklart: Hon bestämmer själv!

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete, Sverige,
Lilianne Ploumen, minister för utrikeshandel och utvecklingssamarbete,
Nederländerna,
Alexander De Croo, vice premiärminister och minister för
utvecklingssamarbete, Belgien,
Ulla Tørnæs, minister för utvecklingssamarbete, Danmark,
Romain Schneider, minister för utvecklingssamarbete och humanitära frågor,
Luxemburg,
Kai Mykkänen, utrikeshandels- och utvecklingsminister, Finland
Sven Mikser, utrikesminister, Estland

Teresa Ribeiro, statssekreterare med ansvar för utrikesfrågor och utvecklingssamarbete, Portugal

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Debattartikel i Aftonbladet: "Här är Sveriges svar på Trumps politik"

Publicerad 06 februari 2017 Uppdaterad 06 februari 2017

Debattartikel av Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat, i Aftonbladet den 6 februari 2017. Att kvinnor ska ha rätten att bestämma över sin egen kropp borde vara en självklarhet. Genom historien har makthavare, oftast män, försökt kontrollera kvinnors kroppar. De moderna uttrycken av detta är till exempel att begränsa tillgången till preventivmedel och försvåra lagliga och säkra aborter.

USA:s President Trumps beslut att förbjuda amerikanskt bistånd till alla organisationer som på minsta sätt förordar kvinnors rätt till abort är djupt olyckligt. All erfarenhet visar att denna typ av beslut inte minskar antal aborter utan tvingar flickor och kvinnor tillbaka till livsfarliga vägar som att föra upp galgar eller andra tillhyggen i livmodern.

Bortsett från att det är en inskränkning av mänskliga rättigheter är alltså abortmotståndarnas politik katastrofal för de kvinnor som utsätts.

Sedan flera årtionden har Mexico city policy, den så kallade global gag rule, införts av republikanska presidenter och avskaffats av demokratiska presidenter. Att Donald Trump skulle införa den var vi alltså förberedda på. USA är en av världens absolut största givare av hälsobistånd så detta riskerar att få vida konsekvenser.

Mödradödligheten har halverats sedan 1990, beslut som detta riskerar framstegen. Fortfarande dör 800 kvinnor per dag till följd av graviditet och

förlossningar. En absolut majoritet av dessa dör i fattiga länder. Vad dessa kvinnor och flickor behöver är inte mindre stöd – tvärtom.

Vi ser också att arbetet för hbtq-personers mänskliga rättigheter riskerar att försvåras, både i USA och i världen. Eftersom vi visste att detta kunde inträffa har regeringen redan satt en plan i verket för att minska skadan av denna bakåtsträvande politik, både i globala forum som FN, och vad gäller finansiering av sexuella och reproduktiva rättigheter och hälsa.

- Sverige ökar i år stödet till UNFPA, UNAIDS och Globala fonden, som är tre nyckelinstitutioner i arbetet för SRHR i världen. Vi är en av världens absolut största givare.
- Vi kontakter FN-chefer, ministrar i progressiva länder inom EU och globalt för att mobilisera politiskt och finansiellt stöd. Vi samordnar nya initiativ med Nederländerna och Belgien. Särskilt viktigt blir att vi lyckas bygga allianser med progressiva länder i Latinamerika, Asien och Afrika.
- Sida ska skicka ut konkreta förslag kring hur Sverige kan stärka stöd till organisationer som arbetar med abort och SRHR till medarbetare i fält. Samtidigt påbörjar svenska ambassader ett strategiskt påverkansarbete för att få fler länder att ta aktiv del i arbetet.
- Vi ska driva på för att EU höjer sin politiska profil, står upp för kvinnors rätt och ökar SRHR-insatser i EU-biståndet Vi ska nu gemensamt ta kontakter med de länder i EU som inte tar ställning när frågorna kommer upp, för att få fler att höja rösten.

Slutligen kommer vi på nära håll följa vilka effekter en ny amerikansk politik får för finansieringen av olika insatser. Vi vet ännu inte hur Trumps politik kommer påverka demokratibistånd, stöd till försvarare av mänskliga rättigheter eller fattigdomsbekämpning. Sverige kommer få en allt större roll att spela i denna nya värld, vi kommer se till att svenskt bistånd går dit det gör mest nytta.

Under flera år har vi sett hur andra länder använder biståndet för att förhindra migration eller att betala säkerhetstjänster. Vi motarbetar detta med kraft, det är inte svensk politik.

Vi har länge sagt att svenskt bistånd aldrig varit viktigare. Efter Trumps installation har detta blivit mycket tydligt.

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Regeringskansliet

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Vi stärker fredsarbetet för att kunna förebygga krig

Publicerad 30 december 2016 Uppdaterad 30 december 2016

Debattartikel av Margot Wallström, Isabella Lövin, Kenneth G Forslund och Pernilla Stålhammar, publicerad i Göteborgs-Posten 30 december 2016.

"War is the horror of all horrors and the greatest of all crimes" är orden Alfred Nobel valde för att beskriva en värld som slets isär av krig. På många sätt är vår tid lika fylld av konflikter och i flera konfliktdrabbade regioner är de humanitära behoven idag till synes oändliga.

Våldet i länder som Syrien, Jemen och Afghanistan har raderat decennier av ekonomisk, social och politisk utveckling. Dagens allt mer komplexa konflikter har gett upphov till den största flyktingkrisen i modern historia. Krig resulterar alltid i ofantligt mänskligt lidande och brott mot de mänskliga rättigheterna. Vi vet dessutom att ungefär hälften av världens fredsavtal kollapsar inom en tioårsperiod, och att nio av tio konflikter uppstår i länder som redan har drabbats av krig. Väpnade konflikter ger upphov till negativa spiraler som är svåra att vända. För att på allvar hantera grundorsakerna bakom fattigdom och konflikt, behöver vi stärka vår förmåga att bidra till hållbar fred.

Därför inleder regeringen vid årsskiftet en viktig strategisk satsning på dialog och fredsprocesser. Den 1 januari 2017 upprättas en ny stödfunktion på Utrikesdepartementet med uppgift att stärka samarbetet mellan diplomati och utvecklingsarbete i ett antal prioriterade konfliktområden. Till satsningen hör även en handfull särskilt rekryterade diplomater som ska bidra med ny kunskap till ambassadernas redan pågående fredsfrämjande arbete i fält. Syftet är att stärka förmågan att driva politisk förändring samt ta dialog och förhandlingsinitiativ. Det handlar om att skapa fördjupad förståelse av komplexa konflikter, identifiera möjliga vägar mot lösningar, föra samman

parter och att främja dialog som ett verktyg.

Sverige har en stark tradition av dialog och konfliktlösning. Genom FN bidrar Sverige till att förebygga konflikter och stödja fredssträngningar och som medordförande i den Internationella Dialogen för freds- och statsbyggande samarbetar vi med konflikttrabbade länder för att bryta den onda våldscykeln. Med denna nya fredsfrämjande satsning vässas hela utrikesförvaltningens förmåga att bidra till hållbara och inkluderande fredsprocesser. Detta arbete genomför vi utifrån fyra centrala delar.

För det första, lärdomar från våra fredssträngningar. Vårt arbete i bland annat Colombia, Filippinerna, Somalia och Liberia kommer att stå i centrum. Vi vet att öppenhet är en förutsättning för att hantera konflikters grundorsaker och för att fredsavtal ska hålla över tid. En framgångsrik fredsprocess är inte endast en fråga om eld-upphör eller ett formellt avtal mellan stridande parter. Det handlar även om rättvisa, försoning, återuppbyggnad, utbildning, hälsa, politiskt tillträde och fördelning av resurser. En hållbar fredsprocess skapar förutsättningar för stabila och rättssäkra institutioner som främjar social, ekonomisk och politisk hållbar utveckling för alla.

För det andra, Utifrån vår feministiska utrikespolitik. Vi kommer att vidareutveckla stödet till kvinnors meningsfulla deltagande i fredssträngningar före, under och efter konflikter. Att kvinnor ska medverka på samma villkor som män i alla delar av samhället är en självklarhet. När forskning dessutom visar att jämställda fredsavtal har en större chans att överleva så är det ett bevis för att vår politik är såväl rättvis som smart.

För det tredje, stärka vår förmåga att bygga fred underifrån. Formella fredsprocesser som exkluderar konfliktens offer eller lokala fredsbyggare har små förutsättningar att hålla över tid. Genom att koppla samman processer på lokal, nationell och internationell nivå läggs grunden för legitima avtal som beaktar konfliktens grundorsaker.

För det fjärde ser vi fram emot att genomföra denna satsning i nära dialog med andra stater samt med organisationer som EU, FN och Afrikanska Unionen. Inte minst i FN:s säkerhetsråd kommer Sverige att driva en fördjupad och integrerad politik för att förebygga och lösa konflikter. Genom vårt breda nätverk av internationella samarbeten så förstärker vi möjligheterna för framtida fredsavtal att bli hållbara. Med ett fördjupat engagemang för hela utrikesförvaltningen och en fokusering av resurser

stärker vi Sveriges förmåga att förstå, förebygga och lösa konflikter. Det är en human och fredsinriktad politik som minskar det enorma mänskliga lidande orsakat av krig och konflikter.

Margot Wallström, utrikesminister

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Kenneth G Forslund, ordförande i riksdagens utrikesutskott

Pernilla Stålhammar, talesperson för utrikes-, bistånds säkerhetspolitiken

Regeringskansliet

Debattartikel från Miljödepartementet, Näringsdepartementet,
Utrikesdepartementet

Gott nytt fiskeår

Publicerad 27 december 2016 Uppdaterad 27 december 2016

Debattartikel av Isabella Lövin, Sven-Erik Bucht och
Ann Linde i Upsala Nya Tidning den 27 december.

På samma sätt som man en gång trodde att jorden var platt har man trott att haven är oändliga. Hur mycket man än fiskade skulle det ändå alltid finnas fisk. Hur mycket skräp man än slängde ut i haven skulle det ändå aldrig komma tillbaka.

Nu vet vi att vi hade fel. Enligt FN:s siffror är nästan 60 procent av världens fiskebestånd fullt utnyttjat eller överfiskat.

En fullständig överblick saknas, eftersom runt 15 procent av det globala fisket sker illegalt. Siffrorna är skrämmande. Ett levande hav med hållbara fiskbestånd är centralt för havets ekosystem men också för världens livsmedelsförsörjning.

Fiskebestånden känner inte några nationsgränser, överfiske är en global utmaning och därmed alla länders ansvar.

Liksom i klimatfrågan är de viktigaste framstegen bara möjliga genom internationellt samarbete. 2017 blir ett viktigt år för det hållbara fisket genom processer i såväl FN som WTO.

När FN i september 2015 antog Agenda 2030 fanns hållbara hav med som ett av de 17 globala hållbarhetsmålen.

Det är en stor framgång att ansvaret för världshavens många komplexa utmaningar nu på allvar har flyttats upp på den globala dagordningen.

Hållbarhetsmål 14, om bevarandet av haven och de marina resurserna, är helt centralt i det internationella arbetet som nu fått ny kraft.

Därför har den svenska regeringen tillsammans med Fiji tagit initiativ till en stor FN-konferens om mål 14 i New York i juni 2017. Konferensen, dit uppemot 8 000 delegater från hela världen väntas komma, blir den första på hög nivå som fokuserar på ett enskilt mål i den nya hållbarhetsagendan. Konferensen fokuserar på det som världen redan enats kring och ännu inte lyckats genomföra, men också på nya utmaningar som plastskräp och försurning.

I dag finns inget FN-organ som jobbar med haven på ett samlat sätt. Därför behövs konferensen, för att samla momentum och driva på arbetet som hittills gått alldeles för långsamt.

En av de viktigaste åtgärderna för att nå hållbarhetsmål 14 är att förbjuda fiskesubventioner som bidrar till ett ohållbart fiske.

Här spelar förhandlingarna inom Världshandelsorganisationen, WTO, en avgörande roll. Regeringen, genom oss tre undertecknande statsråd, skrev nu i december brev till EU-kommissionen i syfte att EU ska ansluta sig till FN-organisationernas (Unctad, FAO och Unep) gemensamma uttalande om förbud mot subventioner som bidrar till ett ohållbart fiske.

Syftet är att få ytterligare fart på förhandlingarna för en multilateral överenskommelse i WTO.

En överenskommelse om förbud mot fiskesubventioner som bidrar till ett ohållbart fiske bör finnas med på dagordningen inför WTO:s nästa ministerkonferens som sker i Buenos Aires i december 2017. Sverige har också bidragit till en studie som ska analysera hur resultatet i WTO-förhandlingarna om fiskesubventioner kan gynna de fattigaste länderna.

Det är viktigt att se att framsteg är möjliga när man jobbar ihop internationellt. Sverige har länge drivit på för att EU ska ha ett större fokus på hållbarhet i fiskeförvaltningen. Arbetet ledde till flera viktiga förändringar i mer hållbar riktning när EU:s fiskeripolitik reformerades år 2013.

Sedan dess har flera av EU:s gemensamma bestånd återhämtat sig och fiskas nu på hållbara nivåer.

Sverige har också länge arbetat aktivt för att göra EU:s fiskepartnerskapsavtal med utvecklingsländer mer hållbara. Exempelvis ställs det numer krav på att EU-fartyg enbart får fiska om det finns ett dokumenterat överskott av fisk. En fastslagen andel av betalningen för

fiskerättigheterna ska också gå till att utveckla och stärka utvecklingsländernas nationella fiskeriförvaltning.

Friska hav och livskraftiga fiskbestånd är grundläggande för vår miljö och för att bekämpa fattigdom, trygga livsmedelsförsörjning och skapa välstånd för miljoner människor. Nästa år kommer världens länder ha chans att ta beslut som kan stödja en hållbar utveckling i världen. Regeringen kommer under 2017 att fortsätta arbeta aktivt för att nå framsteg som säkrar levande hav med hållbara fiskbestånd – i New York i juni och i Buenos Aires i december.

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Sven-Erik Bucht, landsbygdsminister

Ann Linde, EU- och handelsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

”Nu tar vi ett helhetsgrepp om svenskt bistånd”

Publicerad 15 december 2016 Uppdaterad 15 december 2016

Debattartikel i Svenska Dagbladet av Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat, den 15 december 2016. Stuprörstänk har präglat biståndet under den borgerliga regeringen. Men att enbart titta på enkla kortsiktiga resultat duger inte. Regeringen lämnar därför i dag in en skrivelse till riksdagen med en ny inriktning för utvecklingssamarbetet.

Svenskt utvecklingssamarbete har aldrig varit viktigare än i dag. Med vårt omfattande bistånd kan Sverige spela en viktig roll i världen, för att motverka globala orättvisor och lösa globala problem. Förändringar i vår omvärld ställer nu nya krav på utvecklingssamarbete med fattiga länder för att det ska ge bästa resultat. Därför lämnar regeringen i dag över en skrivelse till riksdagen som moderniserar och sätter ramarna för det svenska utvecklingssamarbetet.

Vi lever i en ny tid. Antalet krig och konflikter har ökat samtidigt som fattigdomen minskat. Befolkningen fortsätter öka, liksom urbaniseringen och miljö- och klimatutmaningarna. På den positiva sidan har världens länder lyckats enas om en helt ny global Agenda 2030, 17 globala mål för att skapa en hållbar utveckling som omfattar allt från att utrota fattigdomen till att bygga fredliga samhällen och ta hand om vår natur. Dessutom finns nu Parisavtalet där världen går samman för att bromsa klimatpåverkan och rädda vår planet för kommande generationer. För att uppnå alla dessa målsättningar krävs att alla finansiella flöden ställs om i en hållbar riktning. Biståndet utgör enbart en liten skärva, men är extremt viktig för att bidra till

att de mest sårbara människorna kan resa sig ur fattigdom och förtryck.

Världen har trots allt i många avseenden blivit bättre under de senaste 20 åren. Den extrema fattigdomen har nära halverats. Det gäller även barnadödligheten och mödradödligheten. En majoritet av unga som växer upp i fattigdom kan, till skillnad från sina föräldrar, räkna, läsa och skriva.

Forskning, innovation och tekniska landvinningar ger stora möjligheter för låg- och medelinkomstländer att göra snabbare framsteg än vad som tidigare varit möjligt. Människor i låginkomstländer använder idag mobiltelefoner utan att tidigare haft tillgång till fast telefoni. Allt billigare förnybar energi skapar nya möjligheter att säkra tillgången på el för de 1,3 miljarder människor som i dag står utan. Lokal tillgång till solenergi kan på kort tid revolutionera människors vardag, allt från tillgång till rent vatten, bränsle, belysning, telefoni och möjlighet att kyla mat.

Samtidigt finns nya allvarliga utmaningar som hotar att rulla tillbaka de framsteg som gjorts. Länder halkar efter i utvecklingen och de internationellt antagna principerna om ett effektivt bistånd är under attack då givarländernas egna inrikespolitiska intressen allt mer hamnar i fokus snarare än behoven i utvecklingsländerna. Utifrån de nya förutsättningar som råder presenterar regeringen i dag en ny inriktning för utvecklingssamarbetet, genom ett policyramverk för svenskt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd.

Vi ser framförallt tre växande globala utmaningar där svenskt bistånd måste göra mer.

1. Konflikter och utdragna humanitära kriser.

För första gången på flera årtionden ökar antalet krig och konflikter. Fattigdomen koncentreras alltmer hit. Om 15 år beräknas två tredjedelar av världens fattigaste bo i konfliktdrabbade regioner. Samtidigt ökar de humanitära behoven explosionsartat, i dag är 130 miljoner människor beroende av humanitär nödhjälp, de flesta på grund av konflikter. Vi måste bli mycket bättre på att förebygga konflikter och stärka fredsarbetet för att bryta våldscykeln. Här är kvinnors roll och delaktighet avgörande.

2. Klimatförändringarna.

Klimatförändringarna är inte längre något som eventuellt kan drabba oss någon gång i framtiden – de visar sig genom våldsamma väderförändringar, längre värmeperioder, försämrad tillgång till vatten och mat. I Oceanien förbereder sig önationer på att de inom några decennier helt kommer

försvinna på grund av höjda havsnivåer. Klimatförändringarna slår hårdast mot de människor som lever i fattigdom, kan tvinga fram migration och göda framtida konflikter. Genom att stärka klimat- och miljöperspektivet i biståndet kan vi värna framstegen vi gjort mot hunger och fattigdom.

3. Ett krympande demokratiskt utrymme.

En mycket oroväckande utveckling syns också vad gäller mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer. Sedan 2015 har över 60 länder stiftat lagar som gör det svårare för civilsamhällets organisationer, journalister och människorättsförsvarare att verka, granska makten och hålla beslutsfattare ansvariga. Detta är en global trend som i sig försvårar utveckling. Nu stärker vi svenskt bistånd för att genom flexibla insatser kunna göra mer för dem som försvarar mänskliga rättigheter.

För att klara dessa utmaningar måste vi värna biståndets principer och motverka den trend som finns hos allt fler givare. Vi stärker därför det lokala ägarskapet i utvecklingsländer och dialogen med civilsamhället och berörda aktörer. Enbart ett bistånd som är anpassat till lokala förhållanden och där mottagarna är genuint involverade ger hållbara resultat.

Vi prioriterar dialogen med utvecklingssamfundets aktörer. När vi klev in på Utrikesdepartementet hösten 2014 hade åtta viktiga år förlorats i dialogen mellan biståndets aktörer, forskningen, expertisen å ena sidan, och regeringen å andra sidan. Vi ser värdet i ett brett engagemang för utvecklingssamarbetet. Processen talar sitt tydliga språk – 189 remissvar har lämnats in, stora delar av biståndsexpertisen har involverats.

Vi tar ett helhetsgrepp kring utvecklingsfrågorna, och lämnar det stuprörstänk som präglade biståndet under den borgerliga regeringen. Att enbart titta på enkla kortsiktiga resultat duger inte. Det räcker helt enkelt inte att skicka spisar till fattiga människor och tro att problemen är lösta.

Ramverket som presenteras i dag kommer styra utvecklingssamarbetet de kommande åren och konkretiseras i resultatstrategier för länder, regioner eller för särskilda ämnesområden. Vår värld är mer komplex i dag än den var för några årtionden sedan. Svenskt bistånd, och den svenska biståndspolitiska rösten, har aldrig varit viktigare. Vi tar ansvar för utvecklingssamarbetet och bygger en helhet för ett effektivt bistånd som skapar skillnad på riktigt. Det är något som berör hela Sverige. Trots att vi bara är knappt 10 miljoner av 7 miljarder människor på jorden visar vi ledarskap för en hållbar värld.

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Genvägar

Publicerad 10 december 2016 Uppdaterad 10 december 2016

Den 10 december är det Internationella dagen för mänskliga rättigheter. Det är ett tillfälle att markera regeringens tydliga betoning på mänskliga rättigheter (MR), demokrati och rättsstatens principer.

De senaste årtiondenas utveckling har gjort att fler människor än någonsin åtnjuter mänskliga rättigheter som att gå i skolan, ha tillgång till sjukvård, organisera sig i fackföreningar, arbeta och leva med de man vill. Sedan 1970-talet har många stater övergått till att bli demokratier – åtminstone i fråga om införande av flerpartisystem och genomförande av regelbundna val. Majoriteten av världens stater har anslutit sig till de centrala människorättskonventionerna. Sverige har genom sitt utrikespolitiska engagemang bidragit till denna utveckling.

Vi lever nu i en mer osäker omvärld än på många år och vi ser även samtidigt att utvecklingen går bakåt på många ställen i världen.

Antalet länder som rör sig i en negativ riktning när det gäller mänskliga rättigheter och demokrati är idag fler. Auktoritära och repressiva regimer får ökat inflytande, både över sina egna medborgare och i världen. En rad stater har infört lagstiftning eller vidtar åtgärder som kraftigt försvårar för oberoende aktörer och journalister att fritt kunna verka, bl.a. Ryssland, Egypten och Turkiet. Även ett antal stabila demokratier har visat prov på oroande populistiska tendenser och lagstiftning som inskränker yttrande- och tryckfriheten.

Vi ser hur det demokratiska utrymmet minskar.

Ett ytterligare led i denna nedåtgående trend utgörs av det alltmer krympande utrymmet för det civila samhällets representanter. Försvare av mänskliga rättigheter och journalister utsätts för hot och trakasserier och

lagar stiftas för att försvåra och rentav omöjliggöra aktiviteter som syftar till att uppmärksamma MR-kränkningar, korrruption, maktmissbruk eller valfusk. Under det seminarium om hat och hot mot kvinnliga journalister som Utrikesdepartementet anordnade tillsammans med Fojo, Svenska Institutet och UNESCO den 2 december blev det mycket tydligt vilka utsatta och svåra situationer som särskilt kvinnliga journalister riskerar att hamna i som en konsekvens av att de utövar sitt yrke.

Den kanske allra största utmaningen när det gäller mänskliga rättigheter är att dessa rättigheters allmänna giltighet allt starkare ifrågasätts. Det hänvisas till kulturella och historiska kontexter som ger utrymme för att tolka innebörden av rättigheterna olika beroende på var i världen man bor eller är född. Det är en olycklig utveckling som Sverige med kraft vill motverka. Detta är inte minst relevant i fråga om kvinnors åtnjutande av mänskliga rättigheter. Närmare hundra stater har exempelvis begränsningar kring vilka yrken en kvinna får ha.

För regeringen är det en självklarhet att de mänskliga rättigheterna är likvärdiga för alla människor och därmed universella.

De ekonomiska, sociala och kulturella rättigheterna prioriteras högre nu än tidigare. Rätten till utbildning, hälsa, sjukvård och arbete är lika angelägna som yttrande-, åsikts- och mötesfrihet och andra medborgerliga och politiska rättigheter.

Tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter är idag en fråga i global motvind. Krafter som vill begränsa dessa rättigheter växer i styrka på många håll. Allt oftare handlar det nu om att inte ta kliv bakåt, till exempel vad gäller frågan om undervisning i sex och samlevnad som har stor bäring på förebyggande av våld mot kvinnor och flickor.

Uppenbarligen är frågor som rör jämställdhet mellan könen alltjämt kontroversiella i stora delar av världen. Därför kommer vi att fortsätta driva vår feministiska utrikespolitik och fokusera på frågor som rör kvinnors lika rättigheter.

Den negativa utveckling vi ser, där de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatens principer ifrågasätts och utmanas i alla delar av världen, ställer nya krav på Sverige. Den kräver en omvärldsanalys och ett nytt förhållningssätt – men även en sammanhållen aktivitetsinriktad politik.

Det är därför regeringen nu överlämnar en skrivelse om mänskliga

rättigheter, demokrati och rättsstatens principer till riksdagen. Skrivelsen kommer att utgöra vår kompass för de kommande årens arbete och den anger regeringens prioriteringar och synliggör våra verktyg. Skrivelsen är också unik i det hänseende att den behandlar de mänskliga rättigheternas utveckling i alla världens olika regioner.

Regeringen har också tillsatt en MR-ambassadör med övergripande ansvar för genomförandet av skrivelsen och som ska fungera som budbärare för den svenska politiken för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer.

EU-samarbetet är viktigare än någonsin i en omvärld som går i repressiv riktning. För EU:s trovärdighet är det centralt att vi lever som vi lär och därför kommer Sverige fortsatt att driva mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer såväl internt i EU som externt.

Även Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) har en viktig roll att spela genom sin tydliga betoning på mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer som en grundförutsättning för långsiktigt hållbar fred och säkerhet i Europa.

FN utgör fortsatt en av våra viktigaste plattformar och Sveriges stundande inträde som icke-permanent medlem i säkerhetsrådet betyder oerhört mycket för vårt arbete. FN:s råd för mänskliga rättigheter och andra FN-organ där Sverige deltar utgör viktiga arenor. I alla dessa forum avser vi att fortsatt tydligt föra fram en politik med fast förankring i mänskliga rättigheter, demokratiska värden och rättsstatens principer.

Inom utvecklingssamarbetet har vi en stark tonvikt på demokrati och jämställdhet, ökad respekt för mänskliga rättigheter och frihet från förtryck. Det kommande policyramverket för svenskt utvecklingssamarbete slår fast att mänskliga rättigheter och demokrati utgör en av de viktigare prioriteringarna på området. Sida har ett särskilt uppdrag att titta på frågan om det krympande utrymmet för det civila samhället och vilka insatser som kan göras från svenskt håll för att motverka detta. Uppdraget ska redovisas under våren 2017.

Som ett ytterligare led i att omsätta denna stärkta ambition i praktiken genomför vi också en satsning på yttrande- och åsiktsfrihet med anledning av 250-årsfirandet av Sveriges tryckfrihetsförordning. Nästa år presenterar Utrikesdepartementet rapporter om mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer för länder i alla världens regioner.

Sverige har en stolt historia av att arbeta för mänskliga rättigheter runt om i världen. Det är en tradition den nuvarande regeringen kommer att förstärka. Vår plats i FN:s säkerhetsråd utgör en unik möjlighet att kämpa för dessa frågor i en värld som mer än någonsin behöver en tydlig röst för alla människors lika värde och rättigheter.

Margot Wallström, utrikesminister

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Regeringen ger uppdrag om ny biståndsstrategi för fredsinsatser

Publicerad 29 november 2016 Uppdaterad 30 november 2016

Debattartikel i UNT den 30 november 2016.

"Fröken, kommer jag att dö, eller kommer jag att överleva?" Den hjärtskärande videon med den lille pojken från Aleppo som nu cirkulerar på sociala medier går rakt in i hjärtat och är bara en i raden av bilder från krigets helvete. Jag kommer heller aldrig glömma alla de människor som jag mött i flyktingsituationer i Sydsudan, Kenya, Somalia och Libanon. En flyktingsituation varar idag i genomsnitt 26 år. 26 år! Flyktingskapet riskerar därmed att bli en livstid av ovisshet för miljontals människor. Om drygt tio år beräknas två tredjedelar av världens fattigaste bo i konflikttrabbade områden.

Antalet krig och konflikter har dessvärre ökat under de senaste åren vilket spär på klyftorna globalt och driver miljontals människor på flykt. Jämte klimatet är detta vår tids stora utmaning, och därför har jag från dag ett som biståndsminister prioriterat arbetet för att förhindra krig och konflikter. Nu tar vi nästa steg och ger Sida och Folke Bernadotteakademin i uppdrag att ta fram en ny strategi att förebygga konflikter och bygga fredliga samhällen som 2017 omfattar 250 miljoner kronor.

Det globala behovet av akut nödhjälp ökar explosionsartat i världen, från 3 miljarder till drygt 20 miljarder USD på tolv år. 80 procent av behoven finns i konflikttrabbade områden.

Självklart är nödhjälp viktigt för att rädda liv och mildra lidande, men mediciner, filter och matpaket kommer aldrig att lösa konflikterna. Det är plåster på blödande sår. Generationer av barn fastnar i flyktingskap med få möjligheter att bygga en framtid. Detta är ohållbart. Inte bara för alla de flickor och pojkar som betalar priset för vuxnas konflikter utan det skapar

också grogrunder för extremism och instabilitet.

För att klara dagens utmaningar måste världssamfundet göra en omsvängning och lägga mer resurser på att bygga fred och förebygga konflikter. Att ge nödhjälp till krigshärdar som står i medias strålkastarljus det räcker inte om vi verkligen vill bryta våldscykeln. Vi måste göra mer.

Regeringen har därför gjort en rejäl uppgradering av det freds- och konfliktförebyggande arbetet. Vi har gett Sida i uppdrag att konfliktsäkra allt svenskt bistånd, vi har ett ökat fokus på sköra och konfliktdrabbade länder och vi arbetar systematiskt för att öka kvinnors deltagande i fredsarbetet. Detta är en förutsättning för en hållbar fred. Jag är dessutom medordförande för internationella dialogen för freds- och statsbyggnad som är en sammanslutning av just konfliktdrabbade och sköra stater, biståndsgivare och civila samhället för att förbättra internationellt arbete för freds-, - och statsbyggnad i sviktande situationer.

Nu lägger vi nästa strategiska pusselbit i vårt arbete. Regeringen ger Sida och Folke Bernadotteakademien i uppdrag att ta fram underlag till en ny global strategi för fredliga och inkluderande samhällen som ska gälla 2017-2019. Första året omfattar den 250 miljoner kronor och ska utgå från följande tre områden:

Konfliktförebyggande: Strategiska insatser på olika nivåer för att motverka grundorsakerna till konflikter, radikaliserings och våldsbejakande extremism.

Freds- och statsbyggnad: Stärka kvinnors och ungdomars deltagande, och främja ett fritt civilt samhälle och lokala myndigheters möjligheter att verka.

Frihet från våld: Skydda civila från våld och hot om våld, med särskilt fokus på kvinnor och barn samt motverka spridning av lätta vapen.

Nästa steg är att utmana fler länder att följa vårt exempel. Av moraliska, säkerhetsmässiga och ekonomiska skäl måste vi göra allt för att förhindra nya krig från att bryta ut. Det är också en av regeringens prioriteringar när vi kliver in i FN:s säkerhetsråd. Världen har inte råd med ett nytt Syrien.

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Debattartikel från Miljödepartementet, Utrikesdepartementet

Så blir hållbarhet en stor exportsuccé

Publicerad 25 november 2016 Uppdaterad 25 november 2016

Dagens Industri, 25 november 2016 I och med Parisavtalet krävs ett antal investeringar i förnybart och svenska företag ligger långt framme i utvecklingen. Men vi måste också se till att exportera de smarta svenska lösningarna, skriver handelsminister Ann Linde och miljöminister Karolina Skog.

Förra året enades världens länder om det första globala klimatavtalet – Parisavtalet – som säger att klimatavtrycken ska minska.

Nyligen möttes världens länder igen, denna gång i Marrakech, och där enades världens ledare om hur ländernas klimatlöften ska följas upp.

Nu är tid att gå från ord till handling. För att nå målen krävs omfattande satsningar på ny teknik och hållbara lösningar. Här finns en stor potential för svenska företag, som ofta är världsledande just vad gäller grön teknik. De fem strategiska samverkansprogrammen är ett konkret exempel på att regeringen vill arbeta nära företagen för att lösa framtidens samhällsutmaningar.

Vi ser det som självklart att Sverige tar täten i utvecklandet av nya hållbara lösningar för transporter, för material och för stadsutveckling. Men vi måste också se till att exportera de smarta svenska lösningarna. På så sätt får vi maximal utdelning, både vad gäller att bidra till en global hållbar utveckling och till att stärka svenska företag.

I veckan deltog regeringen tillsammans med ett dussin svenska företag i en konferens om grön teknik i Buenos Aires. Syftet med konferensen var att

positionera svensk teknologi, kunskap, och erfarenhet inom energi- och miljöteknik med fokus på förnybar energi. Målet är att bana väg för fördjupade handelspolitiska relationer mellan Sverige och Argentina. Detta är ett konkret exempel på hur regeringen stärker Sveriges miljötekniksamarbeten med utvalda nyckelländer världen över.

Sverige är ett av de länder i Europa som har lyckats bäst i övergången från fossila till förnybara energikällor. En viktig bidragande faktor för denna övergång är den så kallade Triple Helix-modellen, som går ut på stark samverkan mellan regering, akademi och industri.

Modellen har möjliggjort en blomstrande miljö för innovation och hållbar teknik i Sverige. Med stöd från industrin och den akademiska världen har Sverige redan uppnått viktiga mål när det gäller hållbar utveckling i energisektorn. Cirka 23 procent av den energi som produceras i Sverige kommer från biobränslen som genereras från hushållsavfall och jordbruksrester, vilket gör landet till en föregångare när det gäller biogasteknik. Genom att åttafaldiga stödet till solceller och ta bort skattehinder för investeringar i sol tar vi ytterligare steg mot 100 procent förnybart.

Hållbarhet har blivit en svensk exportprodukt. Det finns stora möjligheter för svenska företag, som redan i dag ligger långt framme, att expandera på den globala marknaden för miljölösningar. Denna marknad växer kraftigt och förväntas stiga till 1.9 miljarder dollar till 2020.

Sveriges utveckling och välstånd är nära sammankopplat till internationell handel. I dag är hållbara och innovativa lösningar för energi, infrastruktur och transport kärnan i Sveriges kunskap och hållbarhetsexpertis. Svenska leverantörer kan erbjuda innovativa och miljömässigt hållbar teknik för olika typer av industrier och urban infrastruktur.

Regeringens målsättning är att handeln ska bidra till en global hållbar utveckling och till arbetet med att möta de olika utmaningar som världen står inför. Öppna och konkurrenskraftiga marknader uppmuntrar också innovation och tekniska framsteg. Det finns inga motsättningar mellan ekonomiska resultat och sysselsättning å ena sidan och hållbarhet på den andra.

Grön tillväxt med innovation, investeringar och handel för miljö- och klimatändamål har potential att bidra till att skapa arbetstillfällen och konkurrenskraft. De är nycklarna till en hållbar framtid – i Sverige och globalt.

Ann Linde, EU- och handelsminister
Karolina Skog, miljöminister

Debattartikel från Näringsdepartementet

Nu stärker regeringen förutsättningarna för att minska industrins utsläpp

Publicerad 18 oktober 2016 Uppdaterad 18 oktober 2016

Debattartikel i Sydsvenskan den 17 oktober 2016. I samband med Industridagen 2016 i Malmö ger regeringen här beskedet att den anslår 35 miljoner kronor till Energimyndigheten, pengar som ska gå till innovationsfrämjande insatser och minskade processutsläpp. Det skriver näringsminister Mikael Damberg (S) och Isabella Lövin (MP), minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat.

I december 2015 enades världens länder om ett historiskt klimatavtal i Paris. Avtalet träder i kraft den 4 november, snabbare än någon vågat hoppats på. Vi har fortfarande möjlighet att begränsa utsläppen under två grader och siktar på att hamna under 1,5 grad. Sverige har som mål att vara ledande i det globala klimatarbetet och att bli ett av världens första fossilfria välfärdsländer.

Trots att svensk industris utsläpp har minskat med 24 procent sedan 1990 och tillhör de minst utsläppsintensiva i en global jämförelse står den fortfarande för nästan en fjärdedel av Sveriges växthusgaser. Svensk stålindustri är till exempel bland de mest klimatsnåla i världen och medvetenheten om utmaningen och insikten om behov av utveckling är stor. Men trots omfattande investeringar i effektivare produktion är det med nuvarande teknik svårt att minska de processrelaterade utsläppen ytterligare i Sverige. Tekniksprång kommer att vara nödvändiga.

Samtidigt med arbetet mot en mer hållbar produktion står också till exempel stålindustrin inför stora utmaningar. Konkurrensen blir allt tuffare och det finns en stor global överproduktion efter Kinas omfattande utbyggnad av nya stålverk. Nästa generations handelssystem för utsläppsrätter kommer på sikt också att öka kostnaderna för utsläpp i EU och det understryker också behovet av ett tekniskifte för att kunna sänka både utsläppen och konkurrera på en tuff världsmarknad.

Detta är en stor utmaning för industrin men också för Sverige. Målet om att bli ett av världens första fossilfria välfärdsländer förutsätter såväl ett omfattande och långsiktigt arbete för en hållbar produktion för minskade utsläpp som en ökad konkurrenskraft för att säkra jobb och exportintäkter.

Vi menar att Sverige har mycket goda förutsättningar att lyckas med detta och vi välkomnar det samarbete som inletts mellan stålföretaget SSAB och de statliga bolagen LKAB och Vattenfall för att undersöka hur vätgas kan ersätta kol som energikälla i stålproduktionen. Det är ett långsiktigt projekt men skulle kunna leda till att stålprocessen som idag ger stora koldioxidutsläpp istället bara resulterar i vanligt vatten som restprodukt. Det skulle ge en enorm klimatnytta globalt men också en teknisk utveckling som skapar tillväxt för Sverige och ger de företag som går först med ny klimatsnål teknik stora konkurrensfördelar och nya marknader.

När det gäller de industriella utsläppen som uppkommer vid produktion av råvaror som stål, cement och kemivaror - alltså industrins processutsläpp – har fokus inte legat på tekniksprång, något som beror på att investeringshorisonterna är långa och kostnaden hög. Det är helt enkelt inte ekonomiskt lönsamt på kort sikt trots att det skulle vara en ytterst viktig klimatåtgärd och helt nödvändigt på sikt. Regeringen är medveten om industrins dilemma men ser också att en stor insikt hos näringslivet som är angeläget om att minska sina utsläpp. Globalt är det också en fråga om företagens överlevnad när världens länder enats om att utsläppen måste minska. De som klarar klimatomställningen kommer att ta marknadsandelar från dem som inte gör det.

Sverige ska ta sitt ansvar för klimatavtalet och driva en ambitiös hållning i EU:s utsläppshandelssystem, det är grunden för arbetet. Men i systemet ska också de företag som ligger i framkant gynnas, det driver klimatinnovation och skapar jobb i Sverige.

För att understödja industrins långsiktiga arbete för ett tekniksprång anslår regeringen nu därför 35 miljoner kronor till Energimyndigheten för

innovationsfrämjande insatser och minskade processutsläpp. Det handlar om ett strategiskt arbete i samverkan med näringslivet, lärosäten, institut och andra myndigheter. Bland insatserna ingår exempelvis förstudier och test- och demoverksamhet som ska minska utsläppen och samtidigt bidra till de tekniksprång som är nödvändiga. Uppdraget är en del av regeringens satsning på strategiska samverkansprogram, där innovativa lösningar utvecklas i samverkan mellan privat och offentlig sektor för att möta stora samhällsutmaningar.

Minskade klimatutsläpp är en förutsättning för vår framtida konkurrenskraft och Sverige har ett gott utgångsläge. Nu stärker regeringen förutsättningarna för att minska industrins utsläpp. Sverige är ett av världens mest innovativa länder och vi är starka inom teknik som minskar miljöpåverkan. Nästa stora svenska tekniksprång kan ge mycket gynnsamma förutsättningar för att nå de globala och nationella klimatmålen samtidigt som det skapar jobb och tillväxt i Sverige.

Närings- och innovationsminister Mikael Damberg

Minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat samt vice statsminister Isabella Lövin

Debattartikel från Miljödepartementet, Utrikesdepartementet

Dags att fasa ut fluorerade växthusgaser

Publicerad 14 oktober 2016 Uppdaterad 14 oktober 2016

Debattartikel i Aktuell Hållbarhet, 14 oktober 2016 Idag kan världens länder enas om att starta utfasningen av fluorerade växthusgaser (HFC) under ett möte i Kigali. FNs klimatpanel har uppskattat att om inga åtgärder tas om HFC på global nivå skulle denna kraftigt klimatpåverkande gas kunna utgöra 9 till 19 procent av de globala växthusgasutsläppen till 2050. Om länderna nu enas om att fasa ut användning och produktion av HFC är det en mycket betydelsefull åtgärd för att uppnå målen i Parisavtalet. Enligt beräkningar skulle det minska den globala temperaturökningen med upp till 0,5 grader.

Målet för Montrealprotokollet är att vidta åtgärder för att värna ozonskiktet, vilket skyddar allt levande på jorden mot solens ultraviolettera strålning. Protokollet som skrevs på 1987 innehåller bindande åtaganden för länderna att fasa ut ozonnedbrytande ämnen och är unikt eftersom världens samtliga FN-länder har undertecknat det. Montrealprotokollet har på ett effektivt sätt minskat utsläppen av ozonnedbrytande ämnen. Genom åtgärder under protokollet har miljontals fall av hudcancer och gråstarr kunnat undvikas. Eftersom många ozonnedbrytande ämnen också är kraftfulla växthusgaser har Montrealprotokollet dessutom varit ett av de viktigaste instrumenten för det globala klimatarbetet.

Nu är det dags för nästa steg. Genom Montrealprotokollets stora framgång att fasa ut ozonnedbrytande ämnen har det uppstått ett nytt hot mot klimatet.

Detta eftersom ett av de vanligaste alternativen till ozonnedbrytande ämnen är HFC. HFC är inte ozonnedbrytande men har en stark påverkan på klimatet. Utsläppen av HFC har under senare år ökat kraftigt - cirka 8 procent per år. USAs utrikesminister John Kerry har jämfört de årliga globala koldioxidutsläppen från HFC med utsläpp från 300 kolkraftsanläggningar. I Sverige ökade utsläppen av HFC kraftigt mellan åren 1993 och 2009 men har sedan dess minskat efter att ökade krav införts i värmepumpar, kylar, frysar och luftkonditionering. Inom EU beslutades 2014 att minska användningen av HFC med nästan 80 procent till 2030.

Eftersom alternativ redan finns till HFC finns det ingen teknisk anledning till varför en utfasning inte skulle kunna ske fort och kostnadseffektivt. Sverige har drivit frågan sedan 2009 och har tillsammans med EU varit pådrivande att få till stånd ett globalt beslut. Tyvärr har låsningar i klimatförhandlingarna gjort framstegen svåra. Först nu när Parisavtalet är i hamn finns förutsättningar för ett beslut antligen på plats. De länder som länge motsatt sig att fasa ut de fluorerade växthusgaserna med hjälp av Montrealprotokollet har gett efter.

Ett beslut idag skulle innebära bindande åtaganden för samtliga länder och stöd till utvecklingsländerna att leva upp till sina åtaganden. Sverige är idag en av de största givarna till den fond som är kopplat till protokollet för att bidra till utsläppsminskningar. Nu hoppas vi att världen förmår driva den här frågan ända in i mål. I så fall kan vi lägga många år av svåra förhandlingar bakom oss och fokusera på åtgärderna. I så fall blir idag en bra dag för klimatet.

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat
Karolina Skog, miljöminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Ny strategi för utvecklingssamarbete med Kuba med fokus på mänskliga rättigheter och modernisering

Publicerad 29 september 2016 Uppdaterad 29 september 2016

Debattartikel av ministern för internationellt utvecklingssamarbete och klimat Isabella Lövin och utrikesminister Margot Wallström i Aftonbladet den 29 september 2016.

Regeringen fattar idag beslut om en strategi för utvecklingssamarbete på Kuba. Genom dialog och samarbete kan Sverige främja demokrati, mänskliga rättigheter och en modernisering av landet. Med strategin får vi ett nytt verktyg att påverka utvecklingen i positiv riktning.

Vi breddar samarbetet med Kuba av flera skäl. Kuba genomgår sedan några år tillbaka en öppning gentemot omvärlden. Mest uppmärksamhet har närmandet till USA och president Obamas besök i Havanna fått, men även EU har stärkt utbytet med Kuba. Hittills har ett stort antal EU-länder ingått egna avtal eller avsiktsförklaringar med Kuba och inlett olika former av samarbete, bland annat genom biståndet.

På vissa områden går det att skönja en positiv utveckling på Kuba. På det ekonomiska området luckras statens monopol upp och egenföretagandet växer. Kuba har omförhandlat sina utlandsskulder och har ambitionen att ansluta sig till den globala ekonomin. Sedan 2013 behöver kubaner inte längre tillstånd för att resa ut ur landet, och tillgången till internet ökar. Religionsfrihet och hbtq-personers rättigheter har stärkts. Prideparader har genomförts i Havanna och lagstiftning mot diskriminering av hbtq-personer

har införts.

Men bilden av förändring är inte entydig. Kuba förblir en enpartistat där grundläggande friheter inte respekteras fullt ut.

Sverige har länge varit en tydlig röst för demokrati, mänskliga rättigheter och reformer, på Kuba och andra länder där dessa rättigheter helt eller delvis är satta på undantag. Vi gör det bl.a. genom dialog och stöd till civilsamhället i dessa länder. Vi har varit pådrivande för att mänskliga rättigheter ska vara ett centralt tema i EU:s avtal med Kuba. Detsamma gäller självklart för den avsiktsförklaring vi själva ingått, och för strategin för utvecklingssamarbete vi nu antar.

Att verka i länder där det finns utmaningar i fråga om demokrati och mänskliga rättigheter är ingen nyhet i svenskt utvecklingssamarbete, fattigdom och bristande demokrati hänger ofta ihop. Därför är det viktigt att stärka de aktörer som agerar för positiv förändring, och att ge det svenska civilsamhället möjligheter att verka i landet. Vi är övertygade om att samtal och dialog alltid är av värde – särskilt i de fall där parterna har olika syn.

Sverige har i linje med EU:s politik återupprättat en bilateral dialog med Kuba, vilket manifesterats i den avsiktsförklaring som undertecknades 2015. Avsiktsförklaringen ger uttryck för Sveriges och Kubas önskan om samarbete och dialog inom en rad olika områden inklusive bland annat mänskliga rättigheter, jämställdhet, hbtq-frågor, klimat och miljö. Mänskliga rättigheter och demokrati har konsekvent tagits upp inom ramen för dialogen. Regeringen har uppmanat landet att ratificera FN:s grundläggande konventioner om de mänskliga rättigheterna.

Utvecklingsstrategin som regeringen antar idag omfattar omkring 90 miljoner kronor och sträcker sig fram till 2020. Biståndets främsta uppgift på Kuba blir att stärka demokrati, mänskliga rättigheter och jämställdhet. En viktig del blir att stödja ett fritt civilt samhälle. En förutsättning för en levande demokrati är yttrande- och mötesfriheten, att olika röster får ta plats i det offentliga samtalet och människor organisera sig. Det visar inte minst vår egen historia. En annan del i strategin pekar även ut ett mål att främja hållbar ekonomi och samhällsstyrning, för att förbättra fattiga människors möjligheter att förbättra sina levnadsvillkor. Det handlar om reformer av hur samhället fungerar i grunden, för att bl.a. stärka lokalt och regionalt beslutsfattande. Vi välkomnar att Kuba studerar svenska samhällslösningar, till exempel hur våra kommuner verkar.

Vi ska självklart vara realistiska, men att många länder nu stödjer Kubas moderniseringsprocess ger oss hopp om en bättre framtid för Kuba och det kubanska folket.

Isabella Lövin
minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Margot Wallström
utrikesminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Miljödepartementet, Statsrådsberedningen,
Utrikesdepartementet

”Så gör vi Sverige 100 procent förnybart”

Publicerad 26 september 2016 Uppdaterad 26 september 2016

Debattartikel, Ny Teknik, 23 september 2016 Sverige kan leda den globala utvecklingen inom smarta energilösningar och hållbar tung industri. Regeringen växlar upp arbetet med sikte på 100 procent förnybar energi, skriver klimatminister Isabella Lövin och energiminister Ibrahim Baylan.

De globala klimatutsläppen består i dag till två tredjedelar av utsläpp från energisektorn. Omställningen till en hållbar energisektor och den energirevolution som nu pågår är därför helt avgörande för att klara klimatmålen som sattes i Paris.

Det är utmanande att ställa om tillräckligt snabbt, men krav på minskad klimatpåverkan är också en möjlighet för alla de svenska företag som redan i dag ofta är världsledande inom produktion av miljö- och klimatsmarta varor och tjänster. Det svenska samhällsbygget ska vara ett grönt samhällsbygge. Sverige ska vara ett land som går före och drar nytta av tekniska landvinningar.

Vi ska exportera morgondagens smarta lösningar, inte utsläppen.

Regeringen har under sina två första år agerat kraftfullt för att Sverige ska fortsätta vara en global förebild inom energisektorn. Vi har satt punkt för trettio år av politisk oenighet kring energipolitiken genom att driva igenom en blocköverskridande energiuppgörelse som 75 procent av ledamöterna i riksdagen står bakom.

När den här regeringen tillträdde hade Sverige ett mål för förnybar el på 25 TWh inom elcertifikatssystemet. Under våra två år vid makten har vi förankrat i riksdagen att ambitionerna för förnybar el ska höjas med över 90 procent. Vi har satt ett mål om ett 100 procent förnybart elsystem till 2040.

Vi har skapat långsiktiga förutsättningar för ökad kärnsäkerhet, för moderna miljökrav inom vattenkraften, för ökat stöd till solceller, för långsiktiga investeringar i elnät i Norra Europa och för en växande tjänstesektor inom energieffektivisering och småskalig elproduktion.

Regeringen växlar nu upp arbetet för hållbart energisystem med sikte på 100 procent förnybar energi:

- Nästa höst lägger regeringen en energipolitisk proposition som kommer att ligga till grund för energipolitiken för många år framöver. Propositionen, som utformas i enlighet med energiöverenskommelsen, innebär att det kommer att finnas en sammanhållen politik för att fortsätta utbyggnaden av förnybar energi, stärka elnäten, utveckla elmarknaden, stärka småskalig produktion och lagring av el och effektivisera användningen av energi. • Tillämpad forskning och utveckling är nyckeln till att Sverige ska ligga i framkant inom hållbart företagande. I oktober lägger regeringen fram en energiforskningsproposition som stärker forskningens och företagens möjligheter att ta fram framtidens energilösningar.
- Stödet till förnybar el förstärks och förlängs. Regeringen har redan beslutat höja elcertifikaten med 5 TWh till 2020. Nästa vår genomförs en kontrollstation för elcertifikatssystemet. I kontrollstationen kommer det regelverk för stöd till förnybar elproduktion som ska gälla mellan 2020 och 2030 att klarläggas utifrån det som gjorts upp i energiöverenskommelsen. Därmed skapas de förutsättningar som krävs för att elcertifikatssystemets förlängning och utökning med 18 TWh nya elcertifikat till 2030. 18 TWh motsvarar all den el som används för uppvärmning i alla Sveriges småhus och flerbostadshus på ett helt år.
- Samarbete är en nyckel i energipolitiken, inte bara mellan partierna i Sveriges riksdag. Sverige kommer att ta en drivande roll för att de nordiska länderna knyts närmare varandra inom energipolitiken. Den ambitionen kommer tydligt att märkas på de nordiska energiministrarnas möte i oktober.
- Den enskilda människan och det enskilda företaget är en viktig aktör i det gröna samhällsbygget. Vi måste stärka den enskildes möjlighet att påverka och vara en del av energisystemet. Därför har regeringen gjort det enklare och billigare än någonsin att investera i solel. Vi har

åttafaldigt investeringsstödet till solceller och minskat regelkrånglet. Men vi måste också skydda den enskildes rättigheter. Regeringen lägger nu en proposition för att stärka kundernas position på elmarknaden. Propositionen syftar till att få bort de oförsvarligt höga priser som vissa kunder drabbas av.

Utvecklingen just nu är på många sätt positiv. Eldrivna fordon revolutionerar transportsektorn. Förnybar elproduktion är nu på många håll i världen den billigaste energikällan och kommer förändra energisystemet i grunden.

Med rätt politik och kreativa företag har Sverige stora möjligheter att leda den globala utvecklingen. Det gäller allt från hållbar tung industri till smarta IT-verktyg som förbättrar människors livskvalité. Smarta energilösningar i fastigheter skapar bättre inomhusklimat, bättre belysning och tryggare hem. Småskalig produktion av el kan snart ske nästan var som helst - på bilar, på kläder och verktyg - och skapar möjligheter till att effektivt använda förnybar el som energikälla.

När automatiserade transporter ställs om till biodrivmedel och eldrift skapas stora möjligheter till en bättre vardag med mindre miljöpåverkan för många människor.

Den rödgröna regeringen har på två år levererat en sammanhållen politik att för ett tryggt och hållbart energisystem. Nu växlar vi upp.

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat
Ibrahim Baylan, samordnings- och energiminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Utrikesdepartementet

”Sverige får viktig roll i Colombias fredsavtal”

Publicerad 26 september 2016 Uppdaterad 26 september 2016

Debattartikel av utrikesminister Margot Wallström och minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat Isabella Lövin i Svenska Dagbladet den 26 september 2016.

Efter femtio år av konflikt, efter hundratusentals dödade och miljontals drivna på flykt, har den colombianska regeringen och gerillgruppen FARC-EP slutit fred genom ett historiskt och unikt fredsavtal. Unikt då arkitekterna bakom fredsavtalet inte bara är regeringen och gerillan, utan även konfliktens offer, kvinnoorganisationer och det civila samhället. Unikt därför att det är det första jämställda fredsavtalet i historien.

Sverige har under många år bidragit politiskt och ekonomiskt till att skapa förutsättningar för fred i Colombia. För att landet ska kunna nå en hållbar fred och säkerhet, för alla, är det av central betydelse att konfliktens offer, inklusive de många kvinnor som utsatts för sexuellt våld, får upprättelse. Sverige har därför drivit på för en inkluderande fredsprocess, där kvinnor finns med i förhandlingarna och i genomförandet av fredsavtalet.

Trots motgångar och bakslag i fredsprocessen har Sverige fortsatt ge stöd till Colombias fredsträvande och aldrig släppt ambitionen om att bidra till en fredlig lösning på den väpnade konflikten.

I områden där konflikten pågick som värst utvecklade Sverige tillsammans med FN lokala nätverk för att bygga förtroende för att minska våldet och skapa förutsättningar för människor att stanna kvar i sina hembyar.

I detta arbete har kvinnorna alltid stått i centrum. Sverige har länge givit stöd till de som tvingats på flykt av konflikten att åter få rätt och tillgång till sin

mark – bland annat genom minröjning – vilket är avgörande för att människor ska kunna försörja sig och bygga en framtid. Detta arbete utgör idag stommen i president Santos lag om gottgörelse av konfliktens offer.

Vi är väl medvetna om att det finns utmaningar med att genomföra fredsavtalet. FARC-soldaterna måste integreras i samhället om freden ska bli hållbar och krafttag måste tas för att få stora grupper av ungdomar i arbete. Produktion och handel med kokain liksom olaglig gruvdrift måste stoppas, och andra illegala väpnade grupper måste bekämpas.

Vi kommer fortsatt stå vid Colombias befolknings sida och lägger nu all kraft för att stötta Colombias regering, civilsamhälle och näringslivet för att freden ska hålla.

Sverige tilldelas tillsammans med Internationella Röda Korset (ICRC) en särskild roll i fredsavtalet. Vi ska stödja arbetet med att eftersöka och identifiera de omkring 45000 försvunna människorna till följd av konflikten. Uppdraget är hedrande och ett erkännande av den mycket aktiva roll Sverige haft under flera decennier i skyddet av mänskliga rättigheter och i arbetet för en förhandlad lösning på konflikten.

För att bistå i att uppnå en hållbar fred har vi antagit en biståndsstrategi för Colombia med 950 miljoner kronor under fem år där arbetet ska fokusera på att genomföra åtaganden i fredsavtalet. Vi ska stödja rättsystemet och arbetet för att offren ska få upprättelse vilket är en förutsättning för försoning. Vi ska bidra till att samhällstjänster når ut i delar av landet som tidigare drabbats av konflikten och vi ska fortsätta stärka kvinnors rättigheter och deltagande i fredsbygget.

Tillsammans har Colombias kvinnor, män och ungdomar gått samman för att äntligen uppnå fred i sitt hemland. Sverige ska fortsätta bidra till att denna ambition blir verklighet.

Margot Wallström
utrikesminister

Isabella Lövin
minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Debattartikel

Debattartikel i Omvärlden av biståndsminister Isabella Lövin, 21 september 2016

Publicerad 21 september 2016 Uppdaterad 21 september 2016

Idag möts världsledare i New York när FN:s generalförsamling uppmärksammar problemet med antibiotikaresistens vid ett så kallat AMR-toppmöte. Antibiotikaresistensen hotar uppfyllelsen av flera av de globala utvecklingsmålen i Agenda2030. Sverige kommer att driva på för en bredare kamp mot antibiotikaresistens som involverar alla berörda FN-organ och samhället i stort.

Världssamfundets ansträngningar har länge fokuserat på sjukdomsspecifika insatser. Det har gett resultat, men kan aldrig räcka för att nå god hälsa för alla. För att uppnå det specifika hälsomålet i Agenda 2030 – god hälsa och välmående för alla – måste vi arbeta horisontellt med hälsa och se till helheten.

Sverige driver på för en breddad ansats på hälsområdet genom aktivt arbete i organisationernas styrelser, genom våra finansiella bidrag och genom påverkansarbete och dialog med länder, internationella organisationer och civila samhället. Det handlar om kapacitet, samordning och finansiering av alla delar av den globala hälsostrukturen.

Under helgens påfyllnadsmöte för Globala Fonden mot hiv/aids, tbc och malaria tillkännagav statsminister Stefan Löfven att Sverige utlovar 2,5 miljarder kronor till fonden under perioden 2017-2019. Globala Fonden spelar, på samma sätt som Vaccinationsalliansen Gavi, en central roll i den

globala hälsoarkitekturen. Samtidigt möjliggör organisationer som WHO, UNAIDS, UNICEF och UNDP för Globala Fonden och Gavi att kunna verka genom nationella hälsosystem och civila samhällsorganisationer. Olika organisationer har olika funktioner. Vissa är normgivande, andra är finansierande och ytterligare andra är utförande. Det innebär ett ömsesidigt beroende.

Det kan vara enkelt att lägga alla pengar på ett fåtal organisationer med tydligt avgränsade mandat, men om det inte finns tillräcklig finansiering för övriga organisationer (läs: övriga funktioner) kommer resultaten ofrånkomligen att försämrats med tiden. Om alla givare lägger alla sina ägg i en korg är risken att andra blir tomma. Sverige investerar generöst i alla ovanstående organisationer. Regeringen har som medveten strategi att se till helheten. Funktion, behov, kapacitet, absorptionsförmåga, samordning – allt vägs samman till en helhet.

Sveriges utvecklingsamarbete för hälsa fokuserar på några nyckelteman: Barn- och mödrahälsa, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) samt hälsosystemstärkande.

Erfarenheter talar sitt tydliga språk - vi kommer inte att uppnå hållbarhetsmålen om vi inte satsar på SRHR och vågar tala om sexualundervisning och andra frågor som av vissa uppfattas som tabubelagda. Där har Sverige tagit på sig en ledarskapsroll, och den tar vi vidare med stolthet och starkt engagemang.

Att satsa på barn- och mödrahälsovård är att satsa på kvinnor – och på framtiden och framtida generationers hälsa. Det säger sig självt att det är viktigt. Där har Sverige särskilt drivit barnmorskornas roll, inte minst genom satsningen midwives4all.

Robusta hälsosystem utgör grunden för alla andra insatser och är dessutom centrala i arbetet med global hälsosäkerhet och enskilda länders kapacitet att hantera hälsohot som smittsamma sjukdomar och antibiotikaresistens.

Vi rör oss mot ett bredare begrepp av hälsa, där psykisk hälsa uppmärksammas alltmer i Sverige medan hälsosystem kommit i fokus i världen - delvis som ett resultat av hälsohot som Ebola, Zika och antibiotikaresistens. För att möta detta måste vi ha ett helhetsperspektiv på hälsa, och på den globala hälsoarkitekturen. Den största utmaningen idag är inte att få tillräcklig finansiering till enskilda kampanjer eller organisationer. Den största utmaningen är att få den globala hälsoarkitekturen att bli så

effektivt och samordnat som möjligt. Detta är frågor vi kommer att driva politiskt under de kommande åren – i Sverige och internationellt.

Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Debattartikel

”Tiotusentals nya jobb säkrar välfärden”

Publicerad 05 september 2016 Uppdaterad 05 september 2016

Debattartikel i Svenska Dagbladet den 5 september 2016. I en tid med stora utmaningar krävs ansvarsstagande för Sverige. Sedan regeringen tillträdde har vi bytt inriktning för svensk politik. Samhällsbygge med investeringar i jobben, skolan och klimatet har ersatt stora skattesänkningar. Det stora underskott i de offentliga finanserna som den tidigare regeringen lämnade efter sig är i all väsentligt uträderat. 120 000 fler människor har idag ett jobb att gå till. Den ekonomiska frihet som kommer av att ha en egen lön omfattar allt fler.

Idag har en större andel jobb och egen försörjning i Sverige än vad som någonsin uppmätts i något annat EU-land, tack vare den svenska modellen med en stark välfärd och ett modernt arbetsliv där människor kan kombinera familjeliv och arbete. Sveriges ekonomi växer snabbt och arbetslösheten väntas sjunka ytterligare under kommande år.

Allt detta i ljuset av att befolkningen växer snabbare än på mycket länge. Sverige har tagit ett större ansvar än något annat europeiskt land för människor på flykt. Regeringen arbetar hårt för att alla EU-länder ska ta ansvar i flyktingkrisen. Vi tar ansvar för att möta befolkningstillväxten med en bättre skola och starkare välfärd. Det kan vi göra tack vare att regeringen för en ansvarsfull finanspolitik. Det finanspolitiska ramverket är grunden för regeringens ekonomiska politik. Ordning och reda ska gälla i de offentliga finanserna. Budgetpropositionen för 2017 bygger på en överenskommelse

mellan regeringen och Vänsterpartiet. I budgeten fortsätter regeringen samhällsbygget för att modernisera Sverige och utveckla den svenska modellen – med ansvar för Sverige. Vi investerar nästa år över 30 miljarder för fler jobb.

Tio välfärds miljarder för fler anställda i skola och välfärd

När befolkningen växer måste välfärden växa. Den förra regeringen prioriterade stora skattesänkningar och antalet anställda i välfärden minskade i förhållande till befolkningen. Personalen arbetar hårt och patienter, elever eller äldre upplever att kvaliteten brister. Vi har sedan dag ett prioriterat skolan och investerat över 8 miljarder årligen för fler anställda, höjda lärarlöner och en mer jämlik skola. Under den förra regeringen skars nästan 10 000 medarbetare bort från skolan. 13 000 fler anställda i skolan på två år gör att personaltätheten nu ökar – trots större barnkullar och stor lärarbrist. Det ger eleverna mer tid med sina lärare. I höstens budget fortsätter vi bygga ut välfärden med den enskilt största förstärkningen av statsbidragen till välfärden på ett bräde någonsin. Kommuner och landsting ges 10 miljarder kronor extra per år för investeringar i skola i vård och i omsorg. Tillsammans med tidigare investeringar motsvarar välfärds miljarderna kostnaden för 30 000 fler anställda.

Historisk satsning på miljö och klimat ger jobb

När vi ställer om Sverige till en fossilfri välfärdsstat, med den största klimat- och miljöbudgeten någonsin, skapas också nya jobb. Genom att vara först med det nya, snarare än att vara beroende av gamla fossila lösningar, ser vi till att framtidens jobb skapas i svenska företag. Regeringen har stärkt järnvägsunderhållet för att tågen ska gå i tid och tagit viktiga steg för att främja hållbara transporter. I höstens budget kommer vi att investera ytterligare i en förbättrad infrastruktur.

Stärk innovation och forskning

Sverige står starkt i den globala konkurrensen. Med en aktiv närings- och innovationspolitik i hela landet bygger vi vidare på Sveriges styrkor. I höstens budget fortsätter vi investera i ett innovativt näringsliv. Sverige ska konkurrera med kunskap, kvalitet och innovation, inte med låga löner och dåliga arbetsvillkor.

Förbättra matchningen på arbetsmarknaden

Trots att svensk arbetsmarknad går på högvarv har var tredje arbetsgivare i näringslivet svårt att hitta rätt kompetens. Bristen på arbetskraft begränsar utveckling och tillväxt i många sektorer. Därför satsar vi kraftigt på kunskap och kompetens för att förstärka matchningen i höstens budget. Alla som kan jobba ska jobba. Var och en har eget ansvar för att utbilda sig och göra sig anställningsbar, men det kräver också fler utbildningsplatser med rätt inriktning. Särskilt viktigt är detta när många nyanlända ska etablera sig i vårt land.

Sveriges utveckling är positiv. Men många utmaningar återstår. Kunskapsresultaten måste förbättras och alla elever ska få en ärlig chans i skolan. Klyftor och segregation måste bekämpas med kraft. Alla ska kunna få ett jobb och en lön att leva på. Välfärden ska utvecklas och skattepengarna som går till välfärden ska stanna i skolan och vården – inte delas ut i vinst. Sverige ska inte möta framtiden med nedskärningar, låga löner och sänkta klimatambitioner. Vår framgång ska byggas med modernitet, kunskap, kreativitet och ansvar för miljön och vår omvärld. Därför präglas regeringens budget för 2017 av ansvar för Sverige.

Stefan Löfven
statsminister

Isabella Lövin
minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat

Magdalena Andersson
finansminister

Gustav Fridolin
utbildningsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Sverige måste höja rösten i HBTQ-frågor

Publicerad 30 juli 2016 Uppdaterad 30 juli 2016

Gemensam debattartikel i Aftonbladet den 30 juli 2016 av Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat, vice statsminister och Margot Wallström, utrikesminister.

Runtom i världen kämpar hbtq-personer för rätten till något som borde vara självklart, att få vara sig själva, att få sina mänskliga rättigheter tillgodosedda och att bli bemötta med respekt. Sverige ska vara en klar och tydlig röst för alla människors lika värde och rättigheter – och för avskaffandet av förkastliga lagar som förbjuder hbtq-personer att leva sina liv som alla andra.

Sveriges röst behövs. Våld och diskriminering mot hbtq-personer förekommer i alla världens regioner. Bristen på ansvarsutkrävande – i vissa fall straffrihet – är också utbredd.

Vi ser stora utmaningar i en rad länder när det gäller upprätthållandet av respekten för mänskliga rättigheter, exempelvis begränsningar i organisationsfriheten för hbtq-organisationer. Tyvärr ser vi också helt oacceptabla tendenser där vissa länder de senaste åren har skärpt sin lagstiftning och kriminaliserat homosexualitet.

Samtidigt finns även exempel på motsatsen. Mocambique tillåter nu samkönade relationer och utvecklingen i Latinamerika har länge varit positiv. Det gör att Sverige kan agera gemensamt med fler länder för att lyfta hbtq-personers mänskliga rättigheter högre på den internationella agendan.

Bland annat lanserades tidigare i juli en koalition (Equal Rights Coalition), på initiativ av Uruguay och Nederländerna, som 28 länder inklusive Sverige anslutit sig till. Syftet är att stärka samarbetet för att främja mänskliga

rättigheter och inkluderande utveckling för hbtq-personer.

Ett stort framsteg var också det historiska beslut som togs av FN:s råd för mänskliga rättigheter i juni för att etablera en oberoende expert för skydd mot våld och diskriminering på grund av sexuell läggning och könsidentitet.

Det betyder att vi nu kommer få regelbunden rapportering om situationen för hbtq-personer runt om i världen och att frågan finns fast förankrad på FN:s dagordning. Sverige stödde aktivt de sex Latinamerikanska länder som initierade beslutet.

Ofta råkar hbtq-personer särskilt illa ut när krig och konflikter blossar upp, en tendens som tyvärr stärkts på senare tid. Därför är det viktigt att Sverige utnyttjar sin roll som en av världens största biståndsgivare till att följa och påverka utvecklingen.

Genom det svenska utvecklingsarbetet bidrar vi till bättre skydd och starkare hbtq-rörelser globalt och i ett antal länder. Vi ser dock med oro på hur det demokratiska utrymmet minskar på många håll i världen, vilket särskilt drabbar det civila samhället, människorättsförsvarare och journalister. Detta är en utveckling som vi tar på största allvar. Sverige stödde aktivt den resolution om utrymme för civilsamhället som antogs i juni av FN:s råd för mänskliga rättigheter och som betonar vikten av en säker miljö för civilsamhällets organisationer.

Regeringen har tagit flera initiativ för att Sveriges röst ska bli ännu tydligare. Exempelvis lanseras efter sommaren en e-utbildning i hbtq-frågor som Utrikesdepartementet (UD) tagit fram i samarbete med RFSL.

Målet är att de som arbetar inom utrikesförvaltningen har relevant kompetens så att Sverige i sitt arbete runtom i världen stödjer hbtq-frågorna på det sätt som ger bäst genomslag. Ett annat exempel är den arbetsgrupp som etablerats mellan UD och andra departement, myndigheter och organisationer för att lyfta aktuella frågor på hbtq-området och ytterligare stärka Sveriges linje internationellt.

Vi vet att kampen för mänskliga rättigheter är global. Vi stärks i uppfattningen att Sverige måste ha en stark och tydlig röst, och att längtan efter att få leva sitt liv i frihet finns hos alla människor. Den längtan måste få bli verklighet för alla.

Regeringskansliet

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Sverige bäst i världen på hållbar utveckling

Publicerad 21 juli 2016 Uppdaterad 21 juli 2016

Gemensam debattartikel i Dagens Nyheter den 21 juli 2016 av Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat samt vice statsminister och Jeffrey Sachs, direktör för FN:s Sustainable Development Solutions Network (SDSN) och professor vid Columbia University.

Världen behöver ett politiskt ledarskap som ger framtidstro och samtidigt visar att lösningarna finns här och nu. Ett nytt index visar att Sverige har unika förutsättningar att ta detta ledarskap. Hållbar utveckling är inte det som ruinerar världen, det är ohållbar utveckling som gör det.

Förra året kunde världens ledare anta tre historiska överenskommelser för att lösa de globala utmaningarna: Klimatavtalet i Paris, FN:s 2030-agenda med 17 nya mål för hållbar utveckling och Addis Abeba-Action Agenda om hur den globala utvecklingsagendan ska finansieras.

Det var ett avgörande steg att världens ledare förmådde anta dessa tre överenskommelser. Men mål och visioner är inte tillräckligt. Fortfarande finns uppfattningen i många länder att ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet är olika mål som står i konflikt med varandra, och att miljöhänsyn och sociala hänsyn är något som kostar för mycket och hämmar utvecklingen. Världen behöver nu goda föredömen: länder som tar täten och visar att ekonomisk utveckling, social och miljömässig hållbarhet kan uppnås och till och med förstärka varandra. Vi anser att Sverige kan och bör vara ett sådant land.

Under onsdagen offentliggörs ett nytt index över Agenda 2030-målen för

hållbar utveckling, vilket innehåller mycket glädjande nyheter för Sverige. Sverige rankas nämligen som etta i världen sett till de nationella framstegen mot de 17 målen för hållbar utveckling! I rapporten från Sustainable Development Solutions Network och den tyska Bertelsmannstiftelsen används tre olika metoder för att analysera och rangordna världens länder. Oberoende av vilken metod som används hamnar Sverige på första plats bland de 147 länder som analyseras (34 länder ingår inte på grund av bristande tillgång på uppgifter).

Sverige kan vara mycket stolt över denna toppplacering. Likväl återstår mycket arbete även för Sverige, framför allt vad gäller att uppnå miljömässig hållbarhet. Fortfarande behövs till exempel stora insatser för att värna den biologiska mångfalden och skydda och återställa Östersjön, för att nämna två angelägna exempel.

Indikatorerna i dagens rapport påminner oss även om det akuta behovet av globalt samarbete – ett budskap som Sverige välkomnar inte minst mot bakgrund av att Sverige tar plats i FN:s säkerhetsråd under 2017–2018.

Hållbar utveckling i enlighet med 2030-agendan ger oss nämligen också en säkrare värld. Mål 16 om rättvisa, fredliga och inkluderande samhällen med effektiva och ansvarsskyldiga institutioner visar att världen har mognat. I stället för att anlägga ett endimensionellt ekonomiskt fokus på utveckling finns nu en helhetssyn. Krig utgör idag det kanske allra största hindret för hållbar utveckling. I stället för att öka medellivslängden, sörja för hälso- och sjukvård, öka utbildningsgraden och skydda miljön, kastas länder som hamnar i konflikt årtionden bakåt i utvecklingen.

De pågående krigen i Mellanöstern undergräver inte bara dramatiskt den hållbara utvecklingen i de länder som är indragna i konflikterna, utan hotar även de globala insatser som görs för målen för hållbar utveckling. Konflikterna i Syrien, Afghanistan, Libyen och på andra platser har gett upphov till stora flyktingströmmar, och många länder – däribland Sverige – har tagit i anspråk en del av sina biståndsbudgetar för att täcka kostnaderna för flyktingarna. Alla är förlorare – de som är indragna i krig, de som tvingas lämna sina hem och de som märker att biståndsbudgetarna skärs ned eftersom resurserna har styrts om. Politisk instabilitet, klimatförändringar, krig och våld drabbar det globala samfundet som helhet, och det ligger i allas vårt intresse att ta itu med dessa utmaningar.

Sociala orättvisor på global nivå måste också bekämpas på global nivå för att motverka ofrivillig ekonomisk migration och social oro. Detta är anledningen

till att Sverige har lanserat Global Deal-initiativet för anständigt arbete och inkluderande tillväxt och nu uppmanar andra länder att ansluta sig. Klimatförändringarna vilka leder till ökenspridning på vissa platser och stigande havsnivå på andra, är också något som kommer att leda till ofrivillig migration och kanske krig och konflikter. Detta är ett av skälen till att Sverige har antagit målet att bli en av världens första fossilbränslefria välfärdsnationer.

Under Millenniemålsåren (2000–2015) gjorde världen betydande framsteg sett till den ekonomiska utvecklingen. Men när det gäller de två andra pelarna i hållbar utveckling – den sociala och miljömässiga hållbarheten – har utvecklingen dock varit mindre imponerande. Samtidigt som länder har blivit rikare, har många blivit mindre rättvisa sett till inkomst- och förmögenhetsfördelning. I Sverige har vi bland de minsta inkomstskillnaderna i världen, men vet efter ett århundrade av samhällsbygge att det är en krävande uppgift att bevara inkomstjämsställdheten. Den kräver inte bara god skattemoral utan också valuta för pengarna; bra allmän offentlig hälso- och sjukvård, god utbildning och barnomsorg och fungerande sociala trygghetssystem.

En akut global utmaning rör förstås den miljömässiga hållbarheten. Sverige ska ta sitt ansvar när det gäller att motverka klimatförändringarna bland annat genom att fasa ut de fossila bränslena till 2045. Många svenska företag satsar enorma resurser på FoU avseende förnybar energi, energieffektivitet, elfordon och andra sätt att få bort koldioxidutsläppen. På det här sättet stakar Sverige ut vägen. Och svenska exportberoende företag vet också av erfarenhet att det gynnar dem att vara först med den klimatsmarta tekniken. Det finns alltså ingen motsättning mellan miljömässig och ekonomisk hållbarhet.

Huvudbudskapet när det gäller målen för hållbar utveckling är att de är inom räckhåll - om regeringar, privatsektorn, civilsamhället och världssamfundet styr över tillräckligt med resurser för att prioritera dem. Vi har råd med hållbar utveckling; i själva verket är det en ohållbar utveckling som skulle ruinera oss! Framför allt har vi inte råd med våldsamma konflikter som kostar liv, fördriver miljontals civila och styr allmänhetens uppmärksamhet och budgetarna bort från långsiktiga investeringar i miljömässig hållbarhet och välfärd.

Sverige avser att verka för målen för hållbar utveckling genom sina nationella insatser, sin mångåriga tradition av generöst utvecklingsbistånd, sin samverkan med likasinnade ledare för målen för hållbar utveckling samt

sin röst och sitt inflytande i FN:s säkerhetsråd till förmån för fred och försoning. 2030-agendan visar att fred, social rättvisa, välbefinnande och miljöskydd inte är en utopi. Men det kommer inte att bli verklighet utan visioner och starkt ledarskap.

Debattartikel från Finansdepartementet, Utrikesdepartementet

Sverige stödjer utvecklingsländer i kampen mot kapital- och skatteflykt

Publicerad 08 juni 2016 Uppdaterad 08 juni 2016

Debattartikel i Omvärlden den 8 juni 2016 av Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete samt vice statsminister och finansminister Magdalena Andersson.

Skatteflykt är ett hot mot fattiga människors utveckling. Pengar som hade kunnat gå till hälsovård, infrastruktur, utbildning försvinner nu ut ur utvecklingsländerna utan att beskattas. Panamadokumenterna har riktat ljuset mot avancerade upplägg för att undgå skatt. Dessa och andra metoder för kapital- och skatteflykt innebär stora kostnader för världens länder. För ett land som Sverige kan det påverka utvecklingen av välfärden, men för många utvecklingsländer får det allvarigare konsekvenser.

Uteblivna skatteintäkter slår direkt mot möjligheten att lyfta människor ur fattigdom. UN ECA, FN:s ekonomiska kommission för Afrika, uppskattar att afrikanska länder under en tioårsperiod gått miste om upp till 400 miljarder dollar till följd av kapital- och skatteflykt. Det är i paritet med det totala utvecklingssamarbetet under samma period. Dessa resurser hade exempelvis behövts för investeringar i hälsovård, i infrastruktur, i energitillgång på landsbygden och i starkare motståndskraft mot klimatförändringar.

Den nya globala agendan, Agenda 2030, som antogs av FN:s medlemsländer i september 2015, betonar bland annat vikten av minskad kapital- och skatteflykt. I och med Agenda 2030 finns nu internationell enighet om 17 globala mål för hållbar utveckling. Alla länder har åtagit sig att bidra till målen och Sverige har en hög ambition för genomförandet. Samstämmighet

mellan politikområden och mellan olika aktörer är en nyckel till ett effektivt genomförande.

Sverige vidtar därför ett antal åtgärder för att bidra till ökade skatteintäkter i utvecklingsländer och för att minska skatteflykt från dessa länder.

1) Sverige fördubblar utvecklingssamarbetet på skatteområdet fram till 2020

Kapaciteten hos utvecklingsländers skattemyndigheter är central. Den svenska regeringen presenterade nyligen ett 10-punktsprogram med åtgärder mot skatteflykt. En av åtgärderna i programmet är att stötta kapacitetsuppbyggnad på skatteområdet i utvecklingsländerna. Det handlar om att möjliggöra för utvecklingsländer att upptäcka och motverka skatteflykt och få in de skatter som ska betalas i enlighet med deras skattelagstiftning. Det rör sig om alltifrån att underlätta för skattebetalare att göra rätt till att granska och hantera avancerade försök att undvika skatt. Skatteverket och en rad andra aktörer har gjort ett antal framgångsrika insatser, exempelvis i Kenya, Moldavien och Mocambique. Behovet av stöd är dock fortsatt stort. I ett globalt perspektiv har andra länders stöd till utveckling av skattemyndigheter och relaterade institutioner i utvecklingsländerna dock varit på blygsamma nivåer i jämförelse med andra områden inom utvecklingssamarbetet. Sommaren 2015 gick därför ett antal större givarländer samman med ett antal utvecklingsländer och bildade Addis Tax Initiative. Sverige medverkade till att detta initiativ innehöll en överenskommelse om att till 2020 fördubbla utvecklingssamarbetet inom skatteområdet. Sverige har redan ökat sitt stöd på området avsevärt.

För ett effektivt stöd till utvecklingsländers skatteadministrationer måste koordineringen mellan olika aktörer förbättras. Sverige kommer därför att erbjuda sig att stå värd för en internationell konferens om kapacitetsuppbyggnad på skatteområdet under 2017. IMF, OECD, FN och Världsbanken konstaterar i ett gemensamt dokument, "The Platform for Collaboration on Tax", att det krävs betydande åtgärder på skatteområdet för att nå de globala målen om hållbar utveckling som beslutades 2015. Regeringen driver därför även på de internationella finansiella institutionernas arbete med kapacitetsuppbyggnad i låg- och medelinkomstländers skatteförvaltningar.

2) Utvecklingsländer med vid förhandlingsbordet

Det är viktigt att det internationella arbetet mot kapital- och skatteflykt är inkluderande och att alla berörda länder ges möjlighet att påverka. Regeringen arbetar för att länder med svagare röst, såsom många låginkomstländer, inkluderas och att de ges möjlighet att föra fram sina prioriteringar i de internationella processerna gällande kapital- och skatteflykt. För Sverige är det dessutom viktigt att de överenskommelser som gjorts om FN:s skattekommitté verkligen leder till ett förstärkt utvecklingsperspektiv i det internationella skattearbetet. Med en starkare röst för utvecklingsländer kan vi öka samstämmigheten mellan skattepolitik och utvecklingspolitik.

3) Ökad transparens som gynnar utvecklingsländer

Ett av de starkaste medlen mot skatteflykt är transparens. Panamaskandalen illustrerade exempelvis problem kring så kallade brevlådeföretag. Sverige och andra EU-länder ska senast juni 2017 upprätta register över verkliga huvudmän, men Sverige kommer även att arbeta för ett globalt införande av denna typ av register och ett automatiskt informationsutbyte av sådana uppgifter.

Automatiskt informationsutbyte mellan skattemyndigheter i olika länder är viktigt för att förebygga skatteflykt och skatteundandragande. Ett betydande arbete för att etablera globala standarder för transparens och informationsutbyte har utförts, men många länder har ännu inte anslutit sig. Sverige ska bidra till att fler utvecklingsländer går med i samarbetet kring automatiskt informationsutbyte och till att resurssvaga länder har möjlighet att införa detta verktyg. Detta är också en förutsättning för att utvecklingsländer ska kunna dra nytta av den land-för-land-rapportering som beslutades inom ramen för G20/OECDs projekt mot skattebaserosion och vinstflyttning (BEPS).

Världens länder har under senare år insett vikten av ökade skatteintäkter för utveckling, inte minst genom antagandet av Agenda 2030 och de globala målen. Nu måste vi agera utifrån denna insikt. Kapacitetsutveckling av skattemyndigheter är en nyckel, där har Sverige och ett antal andra länder redan höjt ambitionsnivån. Vad gäller samstämmigheten mellan skattepolitik och utveckling har också viktiga steg tagits under senare år. Sverige har en viktig roll att spela i att föra detta arbete framåt.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Nu kan vårt bistånd granskas bättre igen

Publicerad 02 juni 2016 Uppdaterad 24 juni 2016

Minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat samt vice statsminister Isabella Lövin's debattartikel i Aftonbladet den 2 juni 2016.

Under de senaste femtio åren har demokratins ställning och respekten för mänskliga rättigheter stärkts i stora delar av världen. Den politiska mångfalden har ökat samtidigt som ekonomiska och sociala rättigheter stärkts. Men det senaste decenniet har vi sett en oroväckande utveckling, en backlash – där utrymmet för civilsamhället att granska makthavare, att driva opinion och stärka människors delaktighet i demokratin minskar. Man talar om "shrinking space". Journalister och civilsamhället får mindre möjligheter att verka fritt. En rörelse i riktning mot mer respekt för mänskliga rättigheter bromsas in, stannar av, byter riktning.

Det är särskilt oroande att detta sker i många delar av världen samtidigt. Därför måste Sveriges röst bli ännu tydligare.

När jag har rest runt i världen har jag på många platser sett vikten av ett fritt civilsamhälle. Att tjejer i Bangladesh får tillgång till sexualundervisning och preventivmedel avgör ifall de kommer kunna fullfölja sin utbildning. Att miljöorganisationer som granskar makthavare i Bolivia lyckas är avgörande för en hållbar utveckling i landet. När vi med svenskt utvecklingssamarbete bidrar till att stärka demokratin och dess institutioner i olika länder främjar vi också respekten för mänskliga rättigheter. Allt hänger ihop.

Mänskliga rättigheter och demokrati är det enskilt största området inom svenskt utvecklingssamarbete. Dessa prioriteringar går igen i nästan allt vi gör. Regeringen har utöver detta redan tagit flera viktiga steg:

- Vi har nyligen tillsatt en ny ambassadör för mänskliga rättigheter.
- Vi återinför årliga rapporter om situationen för de mänskliga rättigheterna i alla världens regioner.
- Vi tar fram en skrivelse för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i utrikespolitiken.
- I Sverige kommer vi föreslå för riksdagen att en oberoende institution för mänskliga rättigheter i enlighet med Parisprinciperna inrättas.

Men detta är inte nog. Vi måste göra mer, särskilt för att stärka civilsamhället. Det är ingen slump att regeringar som vill öka sin egen makt snabbt inskränker civilsamhällets utrymme. Ett fritt civilsamhälle som höjer sin röst är så viktigt för den demokratiska utvecklingen.

Därför fattar regeringen idag beslut om två strategier inom utvecklingssamarbetet. Genom strategin för stöd till civilsamhället i utvecklingsländer och strategin för till stöd för informations- och kommunikationsverksamhet stärker vi civilsamhällets roll i Sverige och världen.

Vi stödjer oberoende granskning och debatt i Sverige och stärkta organisationer i samarbetsländer. Nu kommer återigen stöd från Sida kunna gå till organisationer för att opinionsbilda och granska svenskt utvecklingssamarbete. Samtidigt möjliggör vi för svenska organisationer att stärka civilsamhällets organisationer i samarbetsländer så att de kan verka för fattigdomsbekämpning, demokrati och mänskliga rättigheter. Ett särskilt mål berör just möjligheterna för organisationer att kritiskt granska och ställa makthavare tillsvárs, särskilt i de länder där det demokratiska utrymmet minskar.

Vi möjliggör för fler organisationer att delta genom att vi sänker kraven på egeninsats. Dessa båda strategier väntas tillsammans omfatta drygt 1,7 miljarder kronor per år – merparten går till organisationer i samarbetsländer.

Vi vet att debatt och granskning föder utveckling, inte minst i utvecklingssamarbetet. Ett civilsamhälle som vågar kritisera regeringen, är dessutom ett tecken på en välfungerande demokrati. När vi nu stärker arbetet med mänskliga rättigheter och demokrati, tillsammans med civilsamhällets organisationer, hoppas vi kunna bidra till att vända utvecklingen.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Jag ser klimatpolitik och biståndspolitik som en helhet

Publicerad 25 maj 2016 Uppdaterad 25 maj 2016

Minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat samt vice statsminister Isabella Lövin's debattartikel i Dagens Nyheter 25 maj 2016.

Nytt uppdrag. Jag kommer att ansvara för den internationella klimatpolitiken vid sidan av ansvaret för biståndspolitiken. Jag kommer också att få titeln vice statsminister. Sverige ska fortsätta vara en internationell förebild både på klimat- och utvecklingsområdet, och genom att se dessa båda delar som en helhet kan vi åstadkomma ännu mer. Vi visar att det går att förena ekonomisk utveckling med minskade utsläpp.

När jag tillträdde som biståndsminister i oktober 2014, efter att ha jobbat i Europaparlamentet i över fem år, var det många som frågade hur det kändes att "byta" frågor. Jag hade mest jobbat med fiskeripolitik i EU, och skulle nu ta mig an utvecklingsfrågorna. Såhär i efterhand kan jag konstatera att "bytet" inte blev så dramatiskt som man kan tro.

Fiskeripolitiken, världshaven, klimatet, ojämlikheten, fattigdomen, flyktingsituationen och konfliktfrågorna. Allting hänger ihop. De politiska utmaningar som världen står inför är så tätt sammanlänkade att de inte kan lösas var och en för sig. De kräver ett gemensamt angreppssätt, och när vi ser oss omkring i världen så blir det tydligt att vi hittills misslyckats med att hitta ett sådant.

I början av veckan deltog jag på FN:s toppmöte om humanitära frågor i Istanbul. 60 miljoner människor på världen är på flykt. 125 miljoner är i behov av humanitär hjälp. De internationella kriserna har inte bara blivit fler, de har också blivit mer utdragna. Den genomsnittliga tiden som en flykting tillbringat i flyktingläger är nu 17 år. Då räcker det knappast att skicka mat

och filter.

Krig och konflikter riskerar att förvärras och förlängas av ett mer extremt klimat. Jordens medeltemperatur stiger nu i ett alarmerande tempo. Både 2014 och 2015 slogs globala värmerekord. Och allt talar för att 2016 blir ännu varmare. Arktis is smälter i rekordfart. De fattigaste kommer drabbas värst när stormar, översvämningar och torka blir allt vanligare.

Samtidigt saknar en miljard människor fortfarande tillgång till el. Detta är ett avgörande hinder för uppfyllandet av ett antal andra grundläggande mänskliga rättigheter som till exempel fungerande system för vatten och sanitet eller lampor för att kunna läsa läxan på kvällen.

Vi måste lösa dessa utmaningar, utan att samtidigt skapa nya problem. Vi måste hantera frågorna gemensamt, snarare än att se dem som enskilda problem som ska lösas vart och ett för sig. Det kan låta självklart men det innebär att vi måste tänka om inom ett antal områden.

När vi stöttar länder att bygga energilösningar och infrastruktur för de miljarder människor som i dag saknar tillgång till detta finns nu möjligheten att ta klivet rakt in i framtiden, och inte låsa in dessa länder i gårdagens logik av fossilberoende. Vi måste se till att alla investeringar, inte bara pengarna från klimatfonderna, används till hållbara lösningar.

Samma sak gäller i Sverige. Alla investeringar, all handel, all politik måste vara hållbar, så väl här hemma som internationellt. De bostäder vi bygger i dag ska kunna stå också i ett framtida fossilfritt Sverige. Infrastrukturen, järnvägarna och jordbruket måste kunna fungera också i en framtid där vi slutat överutnyttja jordens resurser. Sverige ska ligga i framkant inom innovationer och klimatsmarta lösningar som ger svenska företag exportfördelar på nya växande marknader.

Gränsen mellan inrikespolitik och utrikespolitik har blivit alltmer suddig. Den globala flyktingsituationen, klimatförändringarna och finanskrisen är exempel på globala fenomen som sätter dagordningen för svensk inrikespolitik. Uppdelningen mellan "u-länder" och "i-länder" blir också alltmer förlegad, självklart finns fortfarande fattiga och rika länder, men politiken är nu så sammanflätad att alla länder och alla politikområden måste bidra till en hållbar utveckling.

Allt fler börjar se detta ömsesidiga beroende. Det senaste året har världen antagit ett historiskt klimatavtal i Paris, nya globala FN-mål för en hållbar

utveckling fram till 2030 och ett ramverk för hur arbetet ska finansieras. Den ekonomiska, sociala och miljömässiga utvecklingen måste gå hand i hand. Om vi inte lyckas hantera dessa utmaningar parallellt så kommer vi misslyckas med alla tre.

FN:s nya hållbarhetsagenda gäller för alla länder och alla politikområden, inte bara "fattiga" länder och inte bara biståndet. I Sverige har vi redan jobbat med "Politik för Global Utveckling" (PGU) sedan 2003, som säger att alla politikområden gemensamt ska bidra till en hållbar utveckling i världen, eftersom rättvis handel, skatteflykt, miljö- eller migrationspolitik är minst lika viktiga områden för utvecklingen i världen som biståndet. Som biståndsminister har jag haft huvudansvaret inte bara för biståndet, utan också för att samordna arbetet med PGU, politiken för global utveckling, så att alla delar av Regeringskansliet drar åt samma håll.

Sverige är ledande inom internationellt utvecklingssamarbete, både som givare i andel av BNI och när det gäller biståndets kvalitet och effektivitet. Vi är också ledande på klimatområdet, som världens största givare per capita till FN:s gröna klimatfond, genom att vi går före på hemmaplan med investeringar i det gröna samhällsbygget och genom att sätta pris på utsläpp.

Sverige ska fortsätta vara en internationell förebild både på klimat- och utvecklingsområdet, och genom att se dessa båda delar som en helhet kan vi åstadkomma ännu mer. Vi visar att det går att förena ekonomisk utveckling med minskade utsläpp.

Därför kommer Sverige nu ta ytterligare ett steg för att ligga i framkant, genom att tillsätta en minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat. Jag kommer att ansvara för den internationella klimatpolitiken vid sidan av ansvaret för biståndspolitik. Ansvaret för det dagliga arbetet med frågorna kommer att delas mellan Utrikesdepartementet och Miljödepartementet. Jag kommer också att få titeln vice statsminister. Begreppet internationellt utvecklingssamarbete är ett mer rättvisande begrepp än bistånd eftersom den verksamhet vi bedriver handlar om att i samarbete med länder, institutioner och civilsamhälle skapa förutsättningar för utveckling, snarare än att Sverige skickar pengar till en passiv mottagare.

Som minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat kommer jag, tillsammans med den nya miljöministern Karolina Skog och övriga kollegor i regeringen ansvara för att göra Sverige till ett av de första fossilfria välfärdsländerna. Genom att ta ansvar för klimatet på hemmaplan visar Sverige ledarskap i världen.

Vi måste göra detta tillsammans. Runt om i samhället finns i dag starka rörelser som driver på för utvecklingen mot mer hållbarhet. Inom ramen för initiativet "Fossilfritt Sverige" samlas hundratals företag, kommuner, regioner och föreningar som vill jobba tillsammans för visionen om att göra Sverige till ett av världens första fossilfria välfärdsländer.

Även i politiken finns många möjligheter till samarbete över blockgränserna. Tidigare i år enades sju riksdagspartier om att införa ett klimatpolitiskt ramverk, för att se till att utsläppen hålls inom hållbara gränser. Just nu diskuterar partierna framtidens energisystem inom ramen för energikommissionen, och det finns också en bred samsyn över blockgränserna kring politiken för global utveckling.

Under mina år i Europaparlamentet lyckades jag tillsammans med representanter för en rad andra partier bidra till att reformera EU:s fiskeripolitik och radikalt förbättra möjligheterna för våra hav att återhämta sig från det överfiske som pågått i många decennier. Vi gjorde detta genom att lyssna på varandra och fokusera på gemensamma intressen, snarare än att leta meningsskiljaktigheter. Jag tror att svensk politik skulle vinna på mer samarbete och mindre bråk för bråkandets skull.

"Vi är den första generation som kan utrota fattigdomen och den sista som kan hejda klimatförändringarna". Orden kommer från FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon, och är en väldigt bra sammanfattning av vad som är vår största uppgift. Så låt oss börja.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Access to the life-saving services of a midwife is a gender rights issue

Publicerad 05 maj 2016 Uppdaterad 05 maj 2016

Biståndsminister Isabella Lövin skriver i *The Guardian* på Internationella barnmorskedagen den 5 maj 2016.

In the mid-18th century, the maternal mortality rate in Sweden approached 900 deaths for every 100,000 births. A hundred years later, the introduction of professional midwives had contributed to the rate being pushed down to 230. Today, four women die per 100,000 live births.

This goes to show that the midwifery profession and workforce have the power to save thousands of lives each year. Unfortunately, not everyone gets to enjoy the benefits of that power. Although global maternal and infant mortality rates have dropped by half since 1990, about 800 women and girls worldwide still die from pregnancy- or childbirth-related complications each day. Almost all of them, 99%, die in developing countries. Every day there are more than 8,200 stillbirths and, each year, 2.8 million babies die within the first six weeks of life.

These figures are troubling in themselves, but the fact that the majority of these deaths could have been prevented with the help of qualified midwives and doctors makes the situation even more frustrating. Added to that is a persistent and – in some places – growing resistance to the human rights of women, not least among violent extremist groups, who make the control of women's lives, bodies and reproduction a central part of their ideology and rhetoric. Women's human rights can never be taken for granted.

To help spread the word about the major part played by midwives in sexual and reproductive health, the Swedish foreign ministry teamed up with the

International Confederation of Midwives to launch the Midwives4All initiative. Our aim is to strengthen women's human rights, improve access to health services and resources for women, and increase female representation. This year we're celebrating the heroism of midwives by acknowledging those whose efforts make a real difference. Our excellence in midwifery award is open to healthcare workers in 14 countries around the world.

Midwives not only improve the chance of a safe pregnancy and delivery, but also provide the full continuum of care throughout a woman's life. By doing so, they play a key role in the empowerment of women and building sustainable societies. Access to a midwife is a big and important step in achieving sexual and reproductive health and rights for all. These rights are crucial for gender equality and are not merely a health issue.

Sweden has a feminist government and sexual and reproductive health and rights are seen as central to the struggle for women's human rights. If women and girls can't control their own bodies, decide whether or not to have sex with someone, and choose who to marry and when to have children, how can they participate on equal terms as men in society?

Sweden has a long tradition of being at the forefront on these matters, and up to 60% of Swedish development cooperation for health goes to promoting sexual and reproductive health and rights. In 2014, it amounted to 2.3bn Swedish kronor (£197m).

We promote more and better midwife training, strengthened legislation, increased recognition of the profession, and better information on the role midwives play. Swedish aid helps women and girls in countries where maternal mortality is highest. During my trips as a minister in Afghanistan, Somalia and South Sudan, I have seen how this work saves lives and build better capacity for the future. In Bangladesh, Swedish midwives, in close cooperation with local authorities, have helped to build up a new profession from the ground.

We have the policy and the mindset to drive change for the better, but first and foremost we have the opportunity. Through the ambitious goals of the 2030 agenda, two of which explicitly relate to sexual and reproductive health and rights, world leaders have already agreed to invest in gender equality. Partly because it is the right thing to do, but also because, when women and girls can educate themselves and find a job they like, they bring economic development. This pays off: if every country matched the most

gender-equal country in its region in terms of access to the labour market, the global GDP would increase by 11%.

Gender equality can truly be the key to ending poverty.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Självklart är biståndet inte kravlöst

Publicerad 14 april 2016 Uppdaterad 14 april 2016

Vi ställer höga krav på resultat, och om missförhållanden uppdagas kan stöd dras in eller frysas. Birgitta Ohlsson pekar särskilt ut stödet till den Palestinska myndigheten som kravlöst. Det är precis tvärtom, skriver biståndsminister Isabella Lövin, i en replik i Svenska Dagbladet den 14 april 2016.

I en svår tid står Sverige som ett av få länder i världen fast vid en generös biståndspolitik och lever upp till internationella åtaganden. Trots att över 160 000 människor under förra året sökte asyl i Sverige har regeringen lyckats upprätthålla en hög biståndsnivå och satt ett tak på att max 30 procent av biståndet får användas för att finansiera flyktingmottagande i Sverige. Det är naturligtvis välkommet att Birgitta Ohlsson (L) nu ger sitt stöd till denna politik (SvD 8/4), efter att ha varit helt knäpptyst om denna fråga under hösten då debatten om biståndet var som mest intensiv.

Världen genomgår idag den värsta flyktingkrisen sedan andra världskriget. 125 miljoner människor är i behov av humanitär nödhjälp. Civilsamhället trycks tillbaka i land efter land och kvinnor utsätts för fruktansvärda övergrepp i krigs- och konfliktsituationer. I denna tid behövs biståndet mer än någonsin. Och Sveriges bistånd måste gå till dem som behöver det allra bäst. Därför prioriterar vi Syrienkrisen och har stärkt engagemanget för det freds- och konfliktförebyggande arbetet, eftersom krig och konflikter är det största hindret mot utveckling. Vi har ökat hjälpen till människor som flyr från krig och katastrofer, och vi värnar klimatlöftena från Paris där vi åtog oss att stödja fattiga länder som drabbas svårt av klimatförändringarna.

Mänskliga rättigheter och demokrati är grunden i vårt arbete för att bekämpa fattigdom och förtryck liksom för att bygga fredliga samhällen. Men det handlar inte bara om att stödja enskilda människorättsaktivister utan om att

stödja ett demokratiskt samhällsbygge med fungerande institutioner som rättsväsende, skatteverk och hälsosystem. Människor lever inte i ett vakuum, för att demokratin och freden ska få fäste krävs ett fungerande samhälle. Precis som Expertgruppen för biståndsanalys menar jag, till skillnad från Liberalerna och den förra regeringen, att institutionsstöd är viktigt och att Sverige med vår kompetens inom förvaltningsfrågor har ett mervärde internationellt.

Som en del i att öka kunskapen och effektiviteten i fattigdomsbekämpningen kan också bistånd användas till informationsutbyten och seminarier där representanter från fattiga länder får delta. Två grupper av New York-baserade FN-ambassadörer för de fattigaste och mest klimatutsatta länderna i världen har det senaste året besökt Sverige för att framförallt diskutera uppföljning av klimattoppmötet i Paris och genomförandet av Agenda 2030. Att bistånd kan användas på det här sättet är varken nytt eller konstigt.

Självklart är biståndet inte kravlöst. Om statsapparaten i ett land genomsyras av korruption kan biståndet istället kanaliseras via civilsamhällesorganisationer, FN-organ eller utvecklingsbanker. Vi ställer höga krav på resultat, och om missförhållanden uppdagas kan stöd dras in eller frysas. På samtliga resor som jag gjort till biståndsländer har jag pratat med människorättaktivister och civilsamhällesrepresentanter som vittnar om allt tuffare förhållanden. Samtliga framhåller att ju svårare miljö desto viktigare att givarna finns kvar och ställer krav på deras regeringar om mänskliga rättigheter och stödjer demokratiska krafter i landet.

Ohlsson pekar särskilt ut stödet till den Palestinska myndigheten som kravlöst. Det är precis tvärt om. EU:s PEGASE-mekanism genom vilken Sverige kanaliserar sitt stöd - är en av de mest rigorösa och genomlysta stödformerna och innehåller en rad indikatorer gentemot vilka den Palestinska myndigheten har att leverera. Situationen i Palestina är dock inte oproblematiserad och naturligtvis tar regeringen avstånd från oacceptabla uttalanden, övergrepp och våldsdåd.

Det går att notera att Ohlsson tar upp frågan om mänskliga rättigheter, men inte med ett ord nämner den snart 50 år långa ockupationen. Sverige ställer krav på att parterna ska agera i enlighet med folkrätten. Den som talar om respekt för de mänskliga rättigheterna borde också tala om folkrätten, om ockupationen och Israels fortsatta bosättningspolitik.

Självklart är det viktigt att också våra samarbetsländer är villiga att ta emot personer som fått avslag på sin asylansökan. Vår erfarenhet här är att

dialogen med samarbetslandet är central, och att biståndet kan göra mycket för att bygga upp fungerande rättsstater och institutioner som behövs för att återvändandet ska fungera. Att från en dag till en annan dra in biståndet till Afghanistan skulle däremot få allvarliga negativa konsekvenser för säkerhetsläget och för alla de insatser som skapar jobb och framtidstro för tiotusentals afghaner och för de barn som går i skolan tack vare svenskt bistånd. Det riskerar att få fler unga att söka sin framtid i andra länder och i värsta fall spela Talibanerna i händerna. Jag förutsätter att detta inte är vad Birgitta Ohlsson föreslår.

Liberalerna och alliansen hade många goda intentioner under sina år vid makten, men misslyckades med att prioritera biståndet till dem som behöver det bäst. Att stå med plakat och ropa vackra slagord är lätt, men att åstadkomma förändring i verkligheten är svårare. Jag väljer den svåra vägen alla dagar på året.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Kvinnor och flickor i nöd måste få den hjälp de behöver

Publicerad 07 april 2016 Uppdaterad 07 april 2016

Idag, på Världshälsodagen, och alla andra dagar måste vi alla verka för att garantera säkra förlossningar och stoppa det sexuella våldet. Lyssna till de miljontals kvinnor och flickor som lever i kriser och krig. Deras röster måste höras, skriver biståndsminister Isabella Lövin och Babatunde Osotimehin, chef för FN:s befolkningsfond i Sydsvenskan den 7 april 2016.

Idag lever miljontals kvinnor och flickor runt om i världen under mycket svåra förhållanden på grund av krig, konflikter och naturkatastrofer. Samhällen raseras och risken för könsbaserat våld, sexuella övergrepp, människohandel, tvångs- och barnäktenskap ökar. Varje dag dör mer än 500 kvinnor i dessa situationer som en följd av graviditet eller förlossningsskador. Antalet människor som behöver nödhjälp har fördubblats sedan 2012. Hittills har kvinnors behov alltför ofta åsidosatts. Det är oacceptabelt och drabbar inte bara den enskilda individen utan också kvinnors möjlighet att delta i återuppbyggnaden av sina samhällen.

I Syrien fortsätter kriget och konflikten att äventyra kvinnors och flickors hälsa och säkerhet. Vårdinrättningar har förstörts under kriget och hälso- och sjukvårdsanställda flyr landet. Före konflikten fanns professionell personal vid 96 procent av alla förlossningar i landet. Gravida och ammande kvinnor drabbas särskilt hårt då tillgången till trygga förlossningsinrättningar, säkra platser, livsmedel och andra grundläggande behov är mycket begränsad.

Sverige är en av de stora givarna till FN:s befolkningsfond, UNFPA, som arbetar för att stärka kvinnors rättigheter, minska lidandet och rädda liv. UNFPA har inrättat 81 kvinnojourer i Syrien och i grannländerna för att

erbjuda kvinnor och flickor en fristad från våld och övergrepp. Dessutom stödjer UNFPA lokala hälsocenter som erbjuder psykosocialt och juridiskt stöd, utbildning i praktiska färdigheter, hälso- och sjukvård, information om sexuell och reproduktiv hälsa samt familjeplanering.

Våld och sexuella övergrepp ökar när samhällen drabbas av krig och konflikter. Det ökade våldet söndrar samhällen och ingjuter rädsla. Förövarna går som regel fria medan offren alltför sällan får upprättelse och hjälp. Sverige har sedan årets början lett ett globalt upprop, Call to Action, för att intensifiera kampen mot könsrelaterat våld i krig och kriser. Vi jobbar nu för att fler länder ska gå med.

En nyckel för att stärka skyddet av kvinnor är att involvera dem i planeringen av hjälpinsatser. Det bidrar till att bekämpa diskriminering och ojämlikhet som annars riskerar att slå rot och hota kvinnors möjlighet att ta tillvara sina grundläggande rättigheter. Vi vet att investeringar i mödra- och barnavård, i sexualundervisning, familjeplanering och preventivmedel är en investering för familjer och en framtida försoning och återuppbyggnad av samhället.

Det är dags att ge kvinnors och flickors hälsa och välbefinnande en central plats i det akuta hjälparbetet. Nästa månad äger det första humanitära världsstoppmötet rum i Istanbul. Detta globala möte mellan nyckelaktörer förväntas utmytna i konkreta åtaganden för att ge världen bättre möjligheter att förbereda sig och reagera på kriser. Vikten av kvinnors och flickors deltagande samt deras särskilda behov får inte glömmas bort i detta arbete.

Idag, på Världshälsodagen, och alla andra dagar måste vi alla verka för att garantera säkra förlossningar och stoppa det sexuella våldet. Lyssna till de miljontals kvinnor och flickor som lever i kriser och krig. Deras röster måste höras.

Isabella Lövin, biståndsminister.

Babatunde Osotimehin, chef för FN:s befolkningsfond.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Världen är i kris – nu måste fler börja betala

Publicerad 04 april 2016 Uppdaterad 04 april 2016

Världen genomgår idag en humanitär kris av historiska mått. Över 125 miljoner är i behov av katastrofhjälp. Över 60 miljoner människor är på flykt till följd av konflikter och förföljelse. Hälften av dem är barn. Även om Europa den senaste tiden har upplevt en kraftig ökning av antalet asylsökande är det fortfarande de fattiga länderna som tar emot mer än åtta av tio av världens flyktingar.

Humanitära organisationer som FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) har i åratal varnat för att pengarna inte räcker för att täcka de växande behoven. De humanitära biståndssappellerna finansieras idag bara till hälften. Det gör att miljontals människor saknar det mest nödvändiga i livet men också verktyg för att kunna bygga upp sina liv och bli självförsörjande.

Nu måste vi kraftsamla för att möta utmaningarna. Därför samlas en rad ledare från konfliktdrabbade länder, FN-organ och givarländer i Stockholm imorgon för att enas om en ny plan för freds- och statsbyggande. I maj hålls sedan det första humanitära toppmötet någonsin. Mötena ger möjligheter för politiskt ledarskap och handling. Ett antal saker krävs för att vända utvecklingen:

- Viktigast av allt, fred. Vi måste sätta stopp för de våldsamma konflikter som driver tiotusentals människor till att fly varje dag och förhindra att nya konflikter uppstår. Femton konflikter har brutit ut eller blossat upp igen bara under de senaste fem åren. Vi måste bli bättre på att bygga starka partnerskap, koordinera och använda biståndet mer effektivt.

- Icke-öronmärkt finansiering. Det finns ett akut behov för en mer förutsägbar finansiering. Icke-öronmärkt stöd gör det möjligt för humanitära organisationer att snabbt undsätta människor i nödsituationer. Sverige är UNHCR:s största bidragsgivare när det gäller icke-öronmärkt stöd, och ökar i år stödet till 715 miljoner kronor. Detta stöd har gjort att UNHCR snabbt kunnat agera i nyliga flyktingkriser i Centralafrikanska republiken, Sydsudan, Irak och Ukraina. Fler givare borde följa detta exempel.
- Jobb och skola. I kris efter kris fastnar flyktingar i årtionden i läger. De stora flyktingsituationerna runt om i världen idag varar nu i genomsnitt omkring 20 år. Miljoner fördrivna och statslösa barn riskerar att växa upp och bli en förlorad generation, utan möjligheter till utbildning, jobb eller medborgarskap. Detta riskerar att skapa nya spänningar och en desperation som gör unga mer sårbara för att bli utnyttjade, inklusive av extremistgrupper. I Syrien och på andra håll arbetar Sverige och UNHCR för att skapa möjligheter till jobb och utbildning, för att ge människor hopp om en bättre framtid.
- Inkludera kvinnor. Lokala aktörer är ofta de första på plats vid humanitära nödsituationer, och är de sista att ge sig av. Vi måste bygga starkare partnerskap med dessa aktörer, inte minst med kvinnorna. Kvinnor i flyktingsituationer är särskilt utsatta, de bär ofta huvuddelen av det dagliga ansvaret för hemmet och spelar en viktig medlande roll i samhället, vilket är en förutsättning för att bygga varaktig fred.

Att bygga ett bättre globalt system för att hantera kriser och katastrofer går inte fort och är knappast enkelt. Det krävs nytänkande, politiska åtaganden, tillräckliga resurser och samarbete. Men det är möjligt vilket vi såg när världen enades om ett nytt klimatavtal i Paris i december förra året. Nu krävs samma beslutsamhet och samarbetsanda för att förhindra att konflikter överhuvudtaget bryter ut och stoppa det mänskliga lidandet.

Isabella Lövin, biståndsminister

Filippo Grandi, FN:s flyktingkommissarie, chef för UNHCR

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Det syriska folket behöver vårt långsiktiga engagemang

Publicerad 15 mars 2016 Uppdaterad 15 mars 2016

"Biståndet till Syrien ska både kunna svara på akuta kriser och stå för ett långsiktigt utvecklingssamarbete som behövs för att kunna ge människor de verktyg som behövs för att bygga upp landet igen", skriver Isabella Lövin på SVT Opinion den 15 mars 2016.

Syriens befolkning har tvingats genomleva fem år av ofattbart lidande. Hundratusentals människor svälter i belägrade städer, över tre miljoner barn går inte i skolan och över hälften av befolkningen behöver humanitärt bistånd eller har tvingats fly sina hem. Endast en politisk lösning kan få ett slut på kriget och nu gäller det att överenskommelsen om tillfälligt eldupphör respekteras så att fredssamtalen kan fortsätta och att nödhjälp når fram till lidande människor inne i Syrien. En politisk lösning kommer att ta tid. Det är därför viktigt att vi parallellt gör allt för att ingjuta hopp och framtidstro bland de som drabbas av Syrienkrisen och skapar förutsättningar för en hållbar fred. Rätt använt kan biståndet spela en viktig roll och Sverige är det första landet i världen som har antagit en långsiktig biståndsstrategi för Syrienkrisen.

Det finns ett brett engagemang runt om i Sverige liksom i riksdagen för Syriens befolkning. Såväl Fredrik Malm (L) som Sofia Damm (KD) skriver här på SVT Opinion om behovet av nödhjälp och att stödja en återuppbyggnad. Sverige gör precis detta. Sverige driver på för humanitärt tillträde till alla belägrade områden i Syrien enligt säkerhetsrådets resolutiner 2254 och 2268. På den internationella givarkonferensen i London i år utlovade Sverige 350 miljoner kronor ytterligare i nödhjälp till dem som drabbats av kriget i Syrien. Sedan 2011 har vi gett över 2 miljarder kronor i akut nödhjälp.

Men humanitärt bistånd räcker inte. Många människor har förlorat hoppet om en dräglig framtid. Det gäller både de som valt eller tvingats att stanna i Syrien och de som flytt till grannländerna.

De har mycket små möjligheter att arbeta och alltför många barn får inte gå i skolan. Situationen är minst sagt oroande. Det är nödvändigt att vi med kraft också dämpar konsekvenserna för Syriens grannländer.

Därför har Sverige antagit en regional strategi för Syrienkrisen på totalt 1.7 miljarder kronor på fem år som syftar till att överbrygga den klyfta som i dag finns mellan den akuta nödhjälpen och det långsiktiga utvecklingsarbetet. Människor i Syrien och i grannländerna ska få ökade möjligheter att försörja sig själva. Fler människor ska få tillgång till samhällstjänster, som skola och sjukvård. Vi ska stödja de modiga civilsamhällesorganisationerna som finns kvar inne i Syrien och förhandlar om lokala vapenvilor, verkar för dialog och dokumenterar brott mot de mänskliga rättigheterna. Och vi stödjer kvinnors möjlighet att delta på samma villkor som män i fredsarbetet.

Biståndet till Syrien ska både kunna svara på akuta kriser och stå för ett långsiktigt utvecklingssamarbete som behövs för att kunna ge människor de verktyg som behövs för att bygga upp landet igen. Vi driver nu på för att fler givarländer följer Sveriges modell. Det handlar om att skapa förutsättningar för ett framtida Syrien efter kriget där freden får fäste.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Ingen hållbar fred utan kvinnors medverkan

Publicerad 08 mars 2016 Uppdaterad 08 mars 2016

Mitt budskap den 8 mars är tydligt: Sverige kommer envist att driva på för att kvinnor ska ha en plats vid förhandlingsborden och i återuppbyggnaden av de krigsdrabbade samhällena, skriver biståndsminister Isabella Lövin i Göteborgsposten den 8 mars 2016.

Jag befinner mig i Sydsudan och firar den åttonde mars med kvinnor som genomlevt decennier av krig och våld och som nu kämpar för fred och en bättre framtid för sina barn. Det går en röd tråd mellan dessa kvinnor och dem jag träffat under mina resor till andra konfliktdrabbade länder allt från Afghanistan, Liberia till Somalia. Dessa kvinnor är sanna hjältar och vår tids fredsmäklare. För att stoppa den onda cykeln av våld och krig som vi ser i världen idag måste kvinnorna få en aktiv roll i fredsprocesserna. Mitt budskap här idag är tydligt, Sverige kommer föra deras röster vidare och envist driva på för att kvinnor ska ha en plats vid förhandlingsborden och i återuppbyggnaden av samhällena.

Sydsudan blev världens yngsta nation efter dess självständighet 2011. Men endast två år senare bröt ett våldsamt inbördeskrig ut som resulterade i tusentals döda och i att hundratusentals människor tvingades fly. Sedan augusti förra året råder en bräcklig fred. Som i alla krig har kvinnorna och flickorna har fått betala ett högt pris. Byar har länsats, fäder dödat och vittnesmålen om brutala våldtäkter och övergrepp får mig att undra över vad vi människor är kapabla till. Våldet mot kvinnorna fortsätter trots fredsavtal; det genomsyrar samhället och förföljer dem i hemmen, i byarna, när de hämtar ved, sexuellt våld är en medveten del av krigsföringen. Ingen plats är säker. Detta är helt oacceptabelt. För att freden ska slå rot och omfatta alla måste det utbredda våldet mot kvinnor och flickor upphöra. Sverige ställer

nu också krav på parterna att en övergångsregering snart kommer på plats i enlighet med fredsavtalet, den skulle redan ha varit tillsatt och förseningen är mycket oroande.

Våldet mot kvinnor är inget nytt fenomen eller unikt för Sydsudan. Det förekommer i alla väpnade konflikter - på Balkan, i Afghanistan, i Colombia. Nu hör vi fasansfulla berättelser från Syrien. Internationellt höjer allt fler rösten för att detta våld inte bara är ett hot mot den enskilda individen utan att det trasar sönder själva samhällsväven och får långtgående effekter. FN:s säkerhetsråd konstaterade i höstas att när sexuellt våld används som en del av krigsföringen kan det förvärra och förlänga väpnade konflikter och försvåra arbetet för internationell fred och säkerhet.

Vi får dock inte falla i fällan att enbart prata om hur vi ska "skydda kvinnorna" utan vi måste prata om kvinnors makt och inflytande. I en tid då antalet krig och konflikter ökar och över 42 000 människor tvingas fly dagligen är behovet av fredsstrategier skriande. Det finns inga enkla lösningar. Men det finns ingredienser som ökar chanserna för att lyckas. Forskning visar att kvinnors deltagande är avgörande för framgångsrika och hållbara fredsprocesser. Vi har långt att gå, en undersökning visar till exempel att endast fyra procent av undertecknarna av fredsavtal 1992-2011 var kvinnor och endast ett fåtal av fredsavtalen innehöll skrivningar om kvinnors rättigheter.

Kvinnorna här i Sydsudan vägrar att tystas eller åsidosättas. De har kämpat för att få en röst i och under förhandlingarna som resulterade i fredsavtalet fanns olika kvinnliga företrädare och organisationer närvarande. I sina lokalsamhällen jobbar de för försoning mellan olika grupper, överbrygger klyftor mellan fiender och försöker skapa en fungerande vardag för sina familjer. Jag är stolt över att Sverige är den största givaren till UN Women i Sydsudan som aktivt stöttat dessa kvinnoorganisationer och nu fortsätter vi vårt arbete.

Förutom i Sydsudan satsar vi på en rad områden för att stoppa våldet och stärka kvinnors inflytande. Sverige har tagit initiativ till ett nätverk av kvinnliga medlare som inom två år ska vara redo att bistå fredsförhandlingar oavsett var de uppstår. Vi samarbetar med internationella brottmålsdomstolen för att de som begår sexuellt våld i väpnade konflikter ska straffas, vi stödjer kvinnoorganisationer i konfliktdrabbade länder och verkar för att stärka sexuell reproduktiv hälsa och rättigheter. Vi har precis tagit över ordförandeskapet för det internationella initiativet Call to Action som ska stärka skyddet för kvinnor och flickor i krissituationer och stärka

deras inflytande för att hjälpen till dem som drabbas av krig och konflikter ska förbättras. Jag lovar att ta med mig kunskapen och erfarenheterna från de Sydsudanesiska kvinnorna i detta viktiga uppdrag!

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Denna regering vet värdet av ett fritt civilsamhälle

Publicerad 03 mars 2016 Uppdaterad 03 mars 2016

Sverige är en av världens största givare av demokratibistånd. Vi drar inte ner mer här än vad snittet är på andra områden. Detta skriver bistandsminister Isabella Lövin i OmVärlden den 3 mars 2016 som en replik på tidigare debattinlägg i OmVärlden i veckan, där nedskärningarna inom biståndet till demokrati och mänskliga rättigheter kritiseras.

Olika aktörer däribland Robert Hård, chef för Civil Rights Defenders och Martin Ångeby, chef för den liberala bistandsorganisationen Silc uttrycker oro här i OmVärlden för att regeringen inte skulle prioritera mänskliga rättigheter och demokrati inom biståndet och i våra internationella relationer. Jag kan försäkra skribenterna att vårt engagemang för dessa frågor är grundmurat. Sverige är en av världens största givare av demokratibistånd. Mänskliga rättigheter och demokrati utgör den största sektorn inom Sidas verksamhet och frågorna finns självklart alltid med i vår politiska dialog med andra länder. För att möta de växande utmaningarna globalt vässar vi dessutom nu vårt omfattande arbete.

Respekten för mänskliga rättigheter, en demokratisk utveckling och civilsamhällets möjlighet att verka fritt är helt avgörande för att vi ska lyckas bekämpa fattigdom och förtryck, liksom för att vi ska kunna uppnå FN:s nya globala mål för en hållbar utveckling som antogs förra året. Arbetet för ekonomisk utveckling och social rättvisa inom ramen för planetens gränser handlar om mänskliga rättigheter och vi gör nu ett omtag för att förtydliga detta inom biståndet.

Dessvärre ser vi, som skribenterna också framhåller, en djupt oroande

utveckling i världen. Situationen för mänskliga rättigheter och demokrati försämras i fler länder än den har förbättrats i. Över 50 länder har antagit eller avser anta lagar som gör det svårare för civilsamhällets organisationer, journalister och nättaktivister att verka, granska makten och hålla beslutsfattare till svars. Under mina resor till allt från Bangladesh, Libanon till Bolivia har jag mötts av samma budskap från aktivister som kämpar för allt från markrättigheter, kvinnors mänskliga rättigheter, miljöfrågor, rättsstatens principer och mot korruption. Jag tar deras budskap på största allvar. Denna regering vet värdet av ett fritt civilsamhälle – det är, i många delar, den motor som driver samhällen mot ständig förbättring.

Jag är stolt över att Sverige fortsätter att vara en stor biståndsgivare i ett läge där vi tagit ett exceptionellt stort ansvar för den internationella flyktingkrisen. Trots att vi satt ett tak på avräkningarna behöver vi dock skära cirka 4 miljarder jämfört med budgetpropositionen för 2016. Det märks självklart, i stort sätt alla områden berörs, inklusive den globala strategin för särskilda insatser för demokrati och mänskliga rättigheter, som Ängeby refererar till. Vi drar inte ner mer här än vad snittet är på andra områden. En del av minskningen på just denna strategi utgörs i själva verket av överflytt av verksamhet mellan myndigheter och inte om någon neddragning i tilldelade medel. Det handlar bland annat om att det svenska stödet till FN:s MR-kontor OHCHR flyttas från Sida till Regeringskansliet samt att ansvaret för valobservatörsverksamheten flyttas från Sida till Folke Bernadotteakademien.

Jag vill också förtydliga att strategin för särskilda insatser för demokrati och mänskliga rättigheter utgör en liten del av vårt totala demokrati- och MR-stöd, där en mycket större del går via våra bilaterala strategier till olika länder och vårt stöd till multilaterala organisationer, framför allt genom FN:s olika utvecklingsorgan, så som t ex Unicef och FN:s flyktingkommissariat UNHCR.

Utöver Sidas strategier stödjer också regeringen fortsatt aktörer som på innovativa och flexibla sätt försöker bistå individer och organisationer som kämpar för frihet, demokrati och mänskliga rättigheter under besvärliga omständigheter. Det gäller bland annat European Endowment for Democracy och Prague Civil Society Centre som på kort tid har etablerat sig som viktiga givare av demokratistöd i EU:s närområde.

Vi vässar nu också arbetet på en rad områden:

- Vi stärker samarbetet med det civila samhället i Sverige och

internationellt. Tillsammans med organisationer har vi tagit fram gemensamma åtaganden för stärkt dialog och samverkan inom utvecklingsarbetet.

- Vi lägger fram en skrivelse om mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer till riksdagen liksom ett ramverk för biståndets inriktning där detta är en självklar del. Skrivelserna synliggör prioriteringar och verktyg för att utveckla arbetet ytterligare.
- Vi tillsätter en särskild ambassadör för de mänskliga rättigheterna som en extra motor i arbetet.
- Vi stärker rättighetsperspektivet inom biståndsverksamheten, både vad gäller barnrättsperspektivet och de sociala, ekonomiska och kulturella rättigheterna. Samtidigt utvecklar vi arbetet för att stärka demokratiska institutioner i utvecklingsländer så som rättssystemet.

Vi verkar för att vidga det demokratiska utrymmet och vi ska vara en tydlig motkraft till den våg av repressiva åtgärder vi ser världen över. Vår ambition är klar. Människorättsförsvarare, nätaktivister, journalister, och civilsamhällesorganisationer får inte tystas.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Sverige ger 350 miljoner kronor ytterligare i nödhjälp Syrienkrisen

Publicerad 04 februari 2016 Uppdaterad 04 februari 2016

Debattartikel av utrikesminister Margot Wallström och biståndsminister Isabella Lövin, Expressen, den 4 februari 2016.

Kriget i Syrien går snart in på sitt femte år. Larmrapporter kommer om hur vintern slår mot flyktingarna inne i Syrien som inte har tillräckligt varma kläder och skor, och bilder på utmärglade människor vittnar om hur svält används som en krigsstrategi. Över 400 000 människor svälter i belägrade städer. Det är fullständigt oacceptabelt och de personer som är ansvariga för brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser måste ställas till svars. 13,5 miljoner människor i Syrien behöver humanitärt bistånd eller har tvingats fly sina hem. Sverige var pådrivande när FN:s resolutioner om ökat humanitärt tillträde antogs, nu driver vi på för att de ska respekteras. På den internationella givarkonferensen som inleds i London idag utlovar Sverige 350 miljoner kronor ytterligare i nödhjälp till dem som drabbats av kriget i Syrien.

Men humanitärt bistånd räcker inte. Många människor har förlorat hoppet om en dräglig framtid. Det gäller både de som valt eller tvingats att stanna i Syrien och de som flytt till grannländerna. De har mycket små möjligheter att arbeta och alltför många barn får inte gå i skolan. Situationen är mycket oroande.

En politisk lösning är nödvändig för att få slut på konflikten. Därför är det välkommet att fredsförhandlingarna i Genève inleddes trots att de nu gör uppehåll och trots att det kommer att ta tid att nå en lösning på konflikten. De intensifierade ryska bombningarna och världens oförmåga att få Assadregimen att följa säkerhetsrådets krav på stopp för belägringar och bombningar av civila, ge fullt humanitärt tillträde till civilbefolkningen samt

frige politiska fångar har starkt bidragit till att de nu pausade fredssamtalen äventyras.

Givarkonferensen i London är central för att mobilisera stöd till alla de människor som drabbats av krigets fasor och för att ge hopp som kan lägga grunden för en kommande fred. FN-sändebudet Staffan de Mistura har Sveriges fulla stöd. För att öka förutsättningarna att samtalen i Genève ska lyckas ger vi också ett omfattande stöd för att öka kvinnors deltagande och inflytande i förhandlingarna.

Världssamfundet måste försöka ingjuta hopp och stödja de positiva krafter som finns. Till London tar vi därför med oss både löften om ökat humanitärt bistånd och Sveriges nya Syrienkrisstrategi som innehåller insatser för 1,7 miljarder kronor de kommande fem åren. Sverige är det första landet som antar en långsiktig strategi för Syrienkrisen, en modell som vi anser att fler länder borde ta efter. Strategin syftar till att lindra effekterna av konflikten både inne i Syrien och i grannländerna. Under konferensen kommer vi att driva på för att fler länder ska öka biståndet inom fem områden som är centrala i den svenska Syrienstrategin:

1. Människor i Syrien och i grannländer måste få ökade möjligheter att försörja sig själva. Egen försörjning ger hopp, det minskar risken för tvångsäktenskap, tvångsarbete och värvning till terroristgrupper, vilket påverkar allas vår säkerhet. I grannländerna kan det minska spänningarna mellan flyktingar och lokalbefolkningen och ge människor värdighet och framtidstro. Det bevarar och bygger också befolkningens kompetens, vilket är viktigt för framtiden.
2. Fler människor måste få tillgång till samhällstjänster inne i Syrien och i grannländerna. Det innebär att fler barn får gå i skola och fler får tillgång till vatten, sanitet och sjukvård. Över tre miljoner barn går inte i skolan och antalet ökar. Riskerna för barnarbete och rekrytering av barnsoldater är överhängande. Om vi inte tar krafttag riskerar vi en förlorad generation vilket kommer att försvåra återuppbyggnaden.
3. De modiga civilsamhällesorganisationer som finns kvar i Syrien och förhandlar lokala vapenvilor, verkar för dialog och dokumenterar brott mot de mänskliga rättigheterna behöver mer stöd. Sverige är idag en av få givare till dessa organisationer.
4. Arbetet för att förebygga våld mot kvinnor och flickor och för att de som utsatts för sexuellt våld ska få rehabilitering och vård måste få mer resurser.
5. Kvinnor ska kunna delta på lika villkor som män i fredsarbetet. Sverige ger konkret stöd till kvinnligt deltagande i Geneveförhandlingarna och

till kvinnor som är aktiva i det lokala fredsarbetet inne i Syrien. Fler länder behöver göra mer för att se till att halva Syriens befolkning inte exkluderas från fredsarbetet.

Vår förhoppning är att Londonkonferensen kommer innebära en väsentlig ökning av omvärldens stöd till de drabbade i Syrien. Bistånd kommer dock inte att göra slut på kriget. För det krävs en politisk lösning och att terroristorganisationen Daesh besegras. Men rätt använt kan biståndet lägga grunden för en framtida fred. Det är också en livlina för många människor, och det kan ingjuta framtidstro och visa att omvärlden inte glömt bort dem.

Utrikesminister Margot Wallström

Biståndsminister Isabella Lövin

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Svenskt bistånd har gett oss inflytande

Publicerad 14 december 2015 Uppdaterad 14 december 2015

Debattartikel av biståndsminister Isabella Lövin i SVD
14 december.

Samtidigt som vår omvärld slits sönder av ökande antal krig och konflikter lyckades världens ledare under helgen enas om ett klimatavtal med kraftigt höjda ambitioner för att rädda planeten från de värsta konsekvenserna av global uppvärmning, konsekvenser som skulle driva hundratals miljoner människor in i fattigdom.

Detta ger hopp i en annars svår tid. Sverige spelade en central roll i klimatförhandlingarnas slutskede, genom flera viktiga medlaruppdrag. Att vi fick dessa förtroendeuppdrag är mycket en följd av att vi ses som en pålitlig biståndsgivare och partner till fattiga länder. Svenskt bistånd gör skillnad, det har gett oss inflytande internationellt.

Det har också ett brett och välförtjänt stöd i samhället vilket blev tydligt i samband med höstens intensiva debatt om eventuella biståndsnedskärningar. Därför är måndagens riksdagsdebatt om biståndsbudgeten så angelägen.

Sverige har i år tagit emot fler flyktingar än någonsin i modern tid. Samtidigt fortsätter vi att vara en av de mest generösa biståndsgivarna i världen. Regeringen sätter nu ett tak på att max 30 procent av biståndet ska gå till att finansiera flyktingmottagande i Sverige.

Detta visar att regeringen även i exceptionella tider då budgeten är ansträngd värnar biståndet. Utan detta tak skulle över hälften av biståndet enligt nuvarande avräkningsmodell kunna gå till kostnader för flyktingmottagande i Sverige nästa år.

Regeringen står också fast vid målet att en procent av bruttonationalinkomsten, (BNI), ska gå till att bekämpa fattigdom och förtryck. Detta står tyvärr i kontrast till trenden internationellt där alltför givare drar ner.

Med begränsade resurser måste vi prioritera, orientera oss i en föränderlig omvärld och rikta biståndet dit det behövs som mest. Jag vågar påstå att biståndet aldrig tidigare har varit viktigare än nu. Regeringen ser fyra områden där Sverige gör skillnad, och där förstärkta insatser behövs. För det första när det gäller humanitär nödhjälp. Aldrig tidigare har fler människor varit i behov av nödhjälp. Behoven har fördubblats på fem år och FN:s appeller för så kallat humanitärt stöd är endast uppfyllda till hälften i år. Antalet krig och konflikter ökar efter årtionden av nedgång och rekordmånga människor har tvingats fly sina hem.

För att möta dessa utmaningar stärker vi arbetet på en rad områden 2016. Regeringen tar initiativ till en ny femårig strategi för det humanitära arbetet som speglar dagens växande behov och även synliggör kvinnors och flickors situation som idag alltför ofta negligeras i det internationella humanitära arbetet.

Vi höjer anslagen till FN:s flyktingkommissariat, UNHCR, och andra organisationer som jobbar på plats för att hjälpa människor i närområden och vi driver på för ett mer effektivt FN inför det världstoppmöte om humanitära frågor som äger rum i Istanbul i maj 2016. För det andra, och ännu viktigare, måste vi komma åt grundorsakerna till att människor tvingas fly. Andelen fattiga människor i konfliktdrabbade eller så kallade sviktande stater ökar. Idag lever över 1,5 miljarder människor med våldet och otryggheten in på huden, samtidigt som utrymmet för demokratiska krafter minskar i land efter land och förtrycket mot kvinnor ökar under och efter konflikter.

Därför framhåller vi freds- och statsbyggande med starkt fokus på institutionsbyggande och inkluderande, legitim politik som bygger på demokratiska principer med respekt för mänskliga rättigheter.

Sida har redan fått i uppdrag att inkludera ett konfliktförebyggande perspektiv i allt bistånd, och nu ger vi myndigheten ett ytterligare uppdrag att se över hur biståndet bättre ska kunna förebygga väpnade konflikter och kriser och i april komma med konkreta förslag.

För det tredje är bristen på jämställdhet ett av de områden där behoven är som mest skriande, och där svenskt bistånd sedan lång tid gör avgörande

skillnad. Tillgång till skolgång för flickor och rätten till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) är i allra högsta grad en kamp som fortfarande förs i många länder.

Flickor gifts bort i tidig ålder, berövas rätten till skolgång, könsstympas och tvingas bli mödrar när de själva är knappt mer än barn. Detta permanentar fattigdom och hindrar stora delar av jordens befolkning från att bidra med sin fulla kapacitet och till att lyfta världen ur fattigdom. Inte alla givarländer erkänner SRHR som en viktig fråga, och Sverige har i detta sammanhang en nyckelroll. Sist men inte minst: Klimatfrågan. Den är tätt sammanlänkad med frågor om hållbar matproduktion, vatten och energiförsörjning och därmed också med frågan om fattigdomsbekämpning, och fred och säkerhet. Klimatförändringarna sätter ytterligare press på redan utsatta länder och riskerar att blåsa upp och förvärra oroligheter. Världens ledare tog ett avgörande steg i helgen genom att enas om ett globalt klimatavtal, men för att avtalet ska vara värt något måste det också omsättas i handling.

Pengar måste flöda till det rena och förnybara, inte till det bruna, fossila. Vi ökar därför kraftigt våra ambitioner att stödja de fattiga länderna att investera i ren energi, vilket kan ge en revolutionerande utveckling för de allra fattigaste i avlägsna byar och samhällen. Hela 1, 3 miljarder människor på jorden har idag inte tillgång till elektricitet överhuvudtaget!

Genom initiativet Power Africa kommer Sverige att bidra med energilösningar i småskalig, förnybar energi till ett värde av en miljard dollar till 2020. Vi ger också ett kapitaltillskott på 400 miljoner till Swedfund att börja arbeta med förnybar energi och vi är bland de största givarna till Gröna klimatfonden, Anpassningsfonden och Fonden för de minst utvecklade länderna för att hjälpa de fattigaste göra ett grodhopp in i framtiden med hjälp av anpassning och förnybar energi.

Samtidigt vet vi att internationella finansiella institutioner som Världsbanken och andra under många år investerat mångmiljardbelopp i fossil energi. Detta är naturligtvis inte hållbart när nu världen siktar på att minimera uppvärmningen till 1, 5 grader.

Därför har regeringen tagit fram en ny plan för att styra om investeringarna i alla internationella finansiella institutioner för att man ska anta ambitiösa och tidssatta mål för att öka andelen förnybar energi. När de internationella finansieringsinstitutionerna beslutar om nya energiprojekt ska förnybart vara förstahandsvalet.

Detta handlar om enorma summor pengar. Bara Världsbanken lånade under 2014 ut 9,5 miljarder US dollar till energiprojekt globalt. Att styra om dessa investeringar till förnybart skulle få enormt positiva effekter för klimatarbetet i världen.

Att styra om dessa investeringar till förnybart skulle få enormt positiva effekter för klimatarbetet i världen.

Förändring är möjlig när världen lyckas samla sina krafter. Biståndet är inte allena saliggörande – men det spelar en viktig strategisk roll. Och svenskt bistånd håller världsklass, inte minst tack vare det breda engagemang från civilsamhällsorganisationer, fackföreningar, religiösa samfund, kommuner och enskilda svenskar som vill göra världen lite bättre.

Jag är oerhört glad för detta engagemang, och är övertygad om att genom att vi tydligare inriktar vårt arbete på dessa strategiska områden, kommer svenskt bistånd bli ännu viktigare och mer relevant i en värld som rör sig ständigt snabbare.

Regeringskansliet

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Nu måste kvinnor få det skydd de behöver

Publicerad 03 december 2015 Uppdaterad 03 december 2015

Debattartikel av biståndsminister Isabella Lövin i Expressen den 3 december 2015.

Tänk dig att du är höggravid. Du tvingas ensam fly undan bomberna som faller omkring dig. Eller att du är 14 år och tvingas gifta dig med en främling eftersom dina föräldrar inte ser någon annan utväg.

Eller, att du har blivit våldtagen så brutalt att hela ditt underliv är förstört och det finns ingen vård att få.

Detta är verkligheten för alltför många kvinnor och flickor runtom i världen i dag som lever på flykt undan krig och katastrofer. Därför är UNFPA:s rapport State of the World's Population, som jag är med och lanserar i dag, extremt angelägen. Den fokuserar på kvinnor och flickors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter (SRHR) i nödsituationer.

Regeringen växlar nu upp arbetet för att SRHR ska bli en självklar del av det internationella arbetet för att hjälpa människor i nöd.

Rapporten kommer i ett akut läge.

Aldrig tidigare har fler människor varit i behov av nödhjälp i världen. Antalet personer som flyr krig och konflikter är på rekordhöga nivåer och klimatförändringarna riskerar att tvinga än fler att lämna sina hem.

Människor på flykt lever under enorm press och stress samtidigt som de sociala strukturerna bryts sönder vilket sammantaget bidrar till att våldet mot kvinnor och flickor ökar.

Inga zoner är fredade, våldet förföljer kvinnorna i hemmen, ut i samhället, på

flykten och i lägren. En verklighet som jag alltför ofta har mött under mina resor i Afghanistan, Bangladesh, Somalia eller Libanon.

Den ekonomiskt utsatta situationen kan tvinga dem in i prostitution, trafficking och barnäktenskap. I vissa katastrofsituationer har tonårsgraviditeter tredubblats. Diskrimineringen och våldet gör kvinnor på flykt till en av de mest utsatta grupperna i världen.

Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter har ofta varit åsidosatta av humanitära aktörer som fokuserat på livsupprätthållande insatser som tillgång på vatten, mat och tak över huvudet. Men SRHR kan inte vänta till senare, det är centralt för att kunna ge kvinnor och flickor det skydd och stöd de behöver. Idag dör över 500 kvinnor och flickor varje dag i humanitära situationer i samband med graviditeter och förlossningar. Det motsvarar tre femtedelar av all mödradödlighet i världen. Många av dessa liv kan räddas.

Att investera i mödra- och barnavård, i sexualundervisning, familjeplanering och preventivmedel är grundläggande. Det handlar inte bara om att stödja den enskilda kvinnan och flickan i nödsituationen utan det är också en investering för hela familjen och en framtida försoning och återuppbyggnad av samhället.

Framgångarna med att få in ett jämställdhetsperspektiv inom nödhjälpen, det så kallade humanitära biståndet, är begränsade. En förklaring kan vara att dessa frågor inte setts som kopplade till att rädda liv.

Men det kan inte vara mer fel. Kvinnors rättigheter är ingen mjuk fråga utan en fråga om liv och död. En annan förklaring är att SRHR är en mycket kontroversiella bland såväl givar- som mottagarländer eftersom det ytterst handlar om kontrollen över kvinnan och reproduktionen. Men föråldrade könsstereotyper måste förpassas till historien där de hör hemma.

Sverige är det femte största givarlandet i världen av nödhjälp. Det innebär ett särskilt ansvar och vi ska använda våra muskler. Med den feministiska politiken skruvar vi upp röstläget gentemot våra partner. Jag ska personligen ta upp det med mina internationella ministerkollegor, inom EU-kretsen och FN.

Regeringen ska driva frågan om kvinnors makt och inflytande inför det internationella humanitära toppmötet nästa år då världens ledare träffas för att hitta lösningar på de ökade utmaningarna. 2016 kommer Sverige även

sitta ordförande för Call to Action – som handlar om att stärka skyddet mot könsbaserat våld i krig- och krisdrabbade situationer.

Jag lovar att vi ska vara blåslampa gentemot andra givare så att fler ansluter sig i kampen för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Makten över din egen kropp är grunden för ett liv i fred och frihet.

Isabella Lövin
Biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Debattartikel av Isabella Lövin

Publicerad 20 november 2015 Uppdaterad 20 november 2015

Debattartikel i Metro av biståndsminister Isabella Lövin 20 november med anledning av den internationella barndagen.

16-åriga Mayana, som jag träffar på ett svenskfinansierat skyddsboende för kvinnor i norra Afghanistan berättar om sin mans övergrepp: Jag blev inlåst i källaren av min man i flera dagar utan mat, jag lyckades senare fly men han har nu min fyraåriga dotter.

Där jag nu befinner mig är livet obegripligt svårt för alltför många. Säkerheten har försämrats och talibanernas offensiver samt den ökade arbetslösheten slår mot flickor och driver pojkar att lämna landet. Enbart i början av november kom nära två tusen afghanska ensamkommande barn till Sverige. Som i alla konfliktdrabbade regioner drabbas barnen hårdast. I dag på den internationella barndagen vill jag uppmärksamma alla dessa flickor och pojkar. Som biståndsminister lovar jag att göra allt i min makt för att undvika att förlorade generationer växer upp i konfliktområden. Därför växlar vi upp arbetet för barns rättigheter.

Biståndet har en viktig roll att fylla för att möta de utmaningar världen står inför idag. Antalet krig och konflikter ökar återigen och över 60 miljoner människor är på flykt, varav ungefär hälften är barn. Jag träffade några av dem i Libanon på gränsen till Syrien. De ville alla gå i skolan och det första föräldrarna uttryckte var just oron över barnens skolgång. UNICEF och andra organisationer som Sverige stödjer finns på plats och erbjuder barnen undervisning. Men trots att de arbetar för fullt uppskattas att omkring 200 000 syriska barn enbart i Libanon inte går i skolan. Detta är en utmaning världssamfundet måste ta sig an, inte bara i Syrienkrisens spår utan även i andra konfliktområden. Barnen är nästa generation som ska vara med och bygga framtiden, om vi förlorar dem förlorar vi freden.

Under och efter konflikter riskerar också sexuellt våld och barnäktenskap att öka vilket kraftigt minskar flickors livsutrymme och möjlighet att delta i samhället. Pojkar och flickor löper dessutom risken att rekryteras och föras bort av beväpnade grupper. I Somalia träffade jag nyligen Ilwan och andra kvinnoaktivister som jobbar för att förhindra att fler pojkar rekryteras av terrorgruppen al Shabaab och återintegrera dem som lyckats ta sig ur terrorgruppens grepp. ”Pojkarna måste erbjudas alternativ”, jag håller med dem. Rekryteringarna handlar snarare om ekonomi och brist på framtidstro än ideologi. Biståndet är en av pusselbitarna som bidrar till utbildning och jobb, särskilt i dessa sköra stater där investerare inte vågar sig in och där statsapparaten fallerat.

Sverige har en lång tradition av att stå upp för barns rättigheter. Den tar vi nu vidare genom att prioritera barnrättsfrågor högre i kommande biståndsstrategier, som till exempel i den kommande Syrienskrisstrategin. Det gäller också för det nya biståndspolitiska ramverket som ska vara klart 2016.

Det är våra barn som ska ta över det vi lämnar efter. Det är vårt ansvar att ge dem de bästa möjliga förutsättningarna så att de inte tvingas fly på livsfarliga vägar in i en osäker framtid. Likt barnen från Afghanistan.

Isabella Lövin, biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

FN har en självklar plats i svensk utrikespolitik

Publicerad 26 oktober 2015 Uppdaterad 26 oktober 2015

Debattartikel i Metro av utrikesminister Margot Wallström och biståndsminister Isabella Lövin 26 oktober. FN firar 70 år. När vi högtidlighåller det internationella samarbetet gör vi det i en osäker tid, med ett stort behov av multilaterala lösningar. Därför är arbetet genom FN en självklar del av Sveriges utrikespolitik.

I helgen högtidlighöll vi FN:s 70-årsdag. Detta i en tid som är mer osäker än på länge, men också i en värld som kanske mer än någonsin behöver gemensamma lösningar.

Under den gångna månaden har tusentals människor tvingats på flykt från krigets och terrorismens Syrien. Det påminner oss – för en oräknelig gång i ordningen – om svagheterna i det internationella samarbetet.

För att möta dessa utmaningar och ta vara på dessa möjligheter krävs ett starkt, reformerat och modernt FN. Sverige vill, kan och förväntas bidra. Regeringen återupprättar därför FN:s plats i den svenska utrikespolitiken.

Svensk FN-politik är en politik för fred och säkerhet. Vi bidrar med trupp till fredsinsatsen i Mali och personal i en rad andra FN-insatser, leder arbetet i FN:s fredsbyggandekommission och tar initiativ för kvinnors deltagande i fredsprocesser. Den svenska rösten för nedrustning och icke-spridning, och för eliminering av kärnvapen, hörs igen.

Svensk FN-politik bidrar till hållbar utveckling, genom omfattande bidrag till FN:s utvecklingssamarbete och den Gröna klimatfonden, genom att visa att

klimatemställning är möjligt, och genom initiativ för anständiga arbetsvillkor. Tillsammans med nio andra länder tar Sverige ett särskilt ansvar för genomförandet av Agenda 2030 och dess mål, som tillsammans skapar bättre förutsättningar för den enskilda människans liv, och för vår planets överlevnad.

Svensk FN-politik är en politik för jämställdhet, där kvinnor och män har samma rättigheter och samma möjligheter. För den feministiska utrikes- och utvecklingspolitiken är FN en självklar arena. Vi integrerar ett jämställdhets-, miljö- och konfliktperspektiv i vårt utvecklingssamarbete och humanitära bistånd, och verkar för att FN ska göra det samma.

Svensk FN-politik vilar tryggt på folkrätten, värnar de mänskliga rättigheterna och stärker det humanitära systemet. Vi fortsätter att försvara FN-stadgans principer och folkrättens efterlevnad. Det är avgörande för det internationella samarbetet, för umgänget mellan stater och därmed för vår egen säkerhet, inte minst i vårt närområde.

Svensk FN-politik ställer krav och tar ansvar. Att argumentera för ett starkt FN är att förespråka ett reformerat FN. Som en av de största bidragsgivarna är vi tydliga med våra förväntningar på effektivitet och resultat, liksom på transparens och ansvarsutkrävande. Ett starkt FN kan bara fungera om dess medlemsländer tar sin del av ansvaret: genom att bidra med personal och resurser, att stå upp för värderingar och principer, och att vara redo att inifrån driva förändring och fatta beslut.

Svensk FN-politik går hand i hand med vår tydliga förankring i EU:s utrikespolitik. Vi verkar för ett EU som tar sin del av det globala ansvaret för fred, säkerhet och utveckling, och ett FN som fördjupar samarbetet med regionala organisationer. Det är utifrån ett säkerhetsrådsmandat som EU nu intensifierar insatsen mot flyktingsmugglare på Medelhavet, och EU-länderna står för mer än en tredjedel av FN:s reguljära budget. I konfliktområden och humanitära kriser verkar FN och EU sida vid sida. Sverige ska fortsätta att bidra till båda. Ett starkt FN mår bra av ett starkt EU – och vice versa.

Svensk FN-politik är helt enkelt en självklar del av vår utrikespolitik. Den är ett sätt att stärka och utveckla det multilaterala systemet som sådant. Den är en möjlighet att driva våra politiska prioriteringar, från jämställdhet och hållbarhet till ett mer fredligt Mellanöstern. Det är därför vi stärker vårt FN-engagemang och det är därför som vi kandiderar till säkerhetsrådet 2017/18. FN-politiken är en nödvändighet, i en tid och en värld som behöver ett

ansvarstagande och solidariskt engagemang för att hantera globala utmaningar.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Debattartikel: Så stärker vi FN:s nöd- och katastrofinsatser

Publicerad 03 september 2015 Uppdaterad 03 september 2015

Göteborgs Posten 3 september 2015 En rad reformer sätts nu för att stärka FN. En av dessa är att ge stöd till drygt tio FN-organ som jobbar med allt från att nå fram med hjälp till människor i nöd, stärka barns och kvinnors rättigheter och motverka effekterna av naturkatastrofer, skriver biståndsminister Isabella Lövin.

Dagligen möts vi av rapporter om krigets helvete som splittrar samhällen och tvingar människor på flykt, om extremväder som slår undan fötterna för människors försörjningsmöjligheter och en ökad extremism som föder rädsla och otrygghet. För att möta dessa utmaningar krävs att världssamfundet tar ansvar och agerar tillsammans. Här spelar FN en viktig roll och stödet till FN-organisationerna är ett av regeringens främsta redskap för att bidra till en hållbar utveckling.

I dag, torsdag, fattar regeringen därför beslut om organisationsstöd, så kallat kärnstöd, till drygt tio FN-organ som jobbar med allt från att nå fram med hjälp till människor i nöd, stärka barns och kvinnors rättigheter och motverka effekterna av naturkatastrofer.

Sverige är bland de allra största givarna till FN och utvecklingsbanker som Världsbanken. Det ger oss en stark röst och möjlighet att påverka viktiga beslut om fattigdomsbekämpning liksom om klimatfrågor. Sverige spelar en nyckelroll för att driva på jämställdhetsarbetet inom FN-systemet vilket är avgörande i en tid då kvinnors rättigheter möter motstånd.

Ökar flexibiliteten

En stor andel av Sveriges bidrag till FN-organen ges i form av organisationsstöd vilket betyder att pengarna går in i organisationernas budget, utan öronmärkning. Det ger dem större flexibilitet och möjlighet att planera sin verksamhet långsiktigt, samtidigt agera snabbt på uppkommande kriser. Nödställda och desperata människor ska inte behöva vänta på varje enskild givares analys, bidragshantering och i värsta fall politiska ställningstaganden innan responsen kan sätta igång. Sveriges stöd möjliggör omedelbara insatser till kvinnor, män, flickor och pojkar som i många fall kämpar för sina liv. Som den största givaren av organisationsstöd till FN:s flyktingkommissariat, UNHCR, har vi bidragit till att de snabbt kunnat nå ut med livsviktigt skydd och hjälp till människor i till exempel Ukraina, Irak, Filippinerna, Sydsudan och Etiopien.

FN:s arbete gör skillnad för många människor som lever i utsatta situationer. Genom vårt stöd till UN Women får kvinnor och flickor psykosocialt stöd och skydd från sexuellt våld i flyktingläger i Irak, Syrien och Sydsudan. Under 2014 fick 18 miljoner människor i kris- och katastrofsituationer tillgång till rent vatten och 150 000 flickor i Syrien erbjöds tillgång till skolklubbar via FN:s barnfond, UNICEF.

En rad reformer sjösätts

För att stärka och förbättra vårt arbete gentemot FN-organen genomför vi ett reformarbete inom UD som svarar upp mot Riksrevisionens tidigare rekommendationer. En rad reformer sjösätts för att vi bättre ska verka för kraftfullare resultat inom FN och för att öka öppenheten och effektiviteten i ärendehantering. Svenska folket har rätt att lätt kunna få reda på hur biståndet används och hur uppskattad deras internationella solidaritet är bland människor i såväl fattiga som rika länder. En innerlig uppskattning som jag får med mig hem från varje utlandsresa.

Utmaningarna och hoten vi möts av i medierapporteringen kan verka överväldigande. Men bilden är inte entydig svart. Utvecklingen går framåt på flera fronter, allt fler får det faktiskt bättre. Världsfattigdomen har halverats, liksom barnadödligheten och 9 av 10 barn går i grundskolan. FN och de så kallade millenniemålen om att bekämpa världsfattigdomen har spelat en viktig roll i dessa framgångar.

Inger hopp och möjligheter

I september ska världens ledare enas om nya globala utvecklingsmål som ersätter millenniemålen. De nya målen handlar om allt från att utrota

fattigdomen, stärka jämställdheten, främja fredliga samhällen till förnyelsebar energi. Att världens ledare kan enas om dessa mål inger hopp och ger oerhörda möjligheter.

FN har även en nyckelroll för att blåsa liv i dessa mål och följa upp och koordinera arbetet. För detta krävs reformer och som en varm FN-vän har vi ett ansvar att framföra konstruktiv kritik. Regeringen kommer att utnyttja Sveriges inflytande för att driva reformarbetet framåt för ett bättre rustat FN som kan hantera kriser, värna mänskliga rättigheter och främja en hållbar utveckling. Vi kommer även att fortsätta att utveckla vårt eget arbete för att svenskt stöd ska vara så relevant som möjligt och på bästa sätt förbättra livsförutsättningarna för människor som lever i fattigdom och förtryck.

Isabella Lövin

bistandsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Nu stärker vi arbetet för humanitära frågor

Publicerad 19 augusti 2015 Uppdaterad 19 augusti 2015

Aftonbladet 19/8 I dag är det den internationella dagen för humanitärt arbete. Med 60 miljoner människor på flykt undan krig och våld står världssamfundet inför stora utmaningar, att både försöka lösa konflikter och att ge skydd och stöd till nödställda människor.

Flera av de konflikter som nu pågår hotar internationell säkerhet. Flyktingströmmarna ställer frågor om solidaritet på sin spets.

I dag vill vi lyfta fram de svenska insatser som görs i det humanitära arbetet. Regeringen har beslutat att utse ett särskilt sändebud för de humanitära frågorna. Uppdraget har gått till Per Örnéus, diplomat med gedigna erfarenheter från utrikesförvaltningen. Per Örnéus ska nu tillsammans med oss samordna de svenska insatserna som görs inom det humanitära arbetet.

Terroristorganisationen ISIL:s (eller IS som den också kallas) härjningar i Syrien och Irak är exempel på när terroristgrupper agerar bortom alla spelregler. Civila, inklusive hjälparbetare, är direkta måltavlor, och kriget i Syrien och Irak överskrider moraliska och geografiska gränser. Vi ser nu en oroande trend globalt där attacker på hjälparbetare ökar och det blir allt svårare att nå nödställda. Att begränsa effekterna av väpnade konflikter är nu en av våra största utmaningar.

FN:s nuvarande humanitära system behöver reformeras. Sverige är den femte största bilaterala humanitära givaren i världen och vi ställer höga krav på att andra ska vara med och bidra. Det måste bli obligatoriskt för länder att bidra till det humanitära arbetet. Mot bakgrund av den allvarliga utvecklingen och de växande akuta behoven arrangerar FN våren 2016 ett

humanitärt toppmöte där världssamfundet ska komma överens om nödvändiga reformer.

Det humanitära systemet går på knäna. FN:s humanitära appeller har femfaldigats sedan 2004, men finansieringsnivån nådde förra året endast upp till drygt hälften av det som efterfrågats. FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon tillsatte nyligen en högnivåpanel för att komma till rätta med den växande klyftan mellan humanitära behov och tillgängliga resurser. Jag som utrikesminister ingår i högnivåpanelen och ytterligare sex personer från andra länder deltar med förslag och inspel på hur det framtida humanitära systemet ska finansieras. Sverige kommer att lägga fram konkreta förslag som bygger på vår gedigna erfarenhet.

Vi behöver också bättre länka samman humanitära insatser med långsiktigt utvecklingssamarbete. Regeringen antar inom kort en ny Syrienkrisstrategi som ska utgöra ett konkret exempel på hur det akuta humanitära stödet kan kopplas till mer långsiktiga insatser som även ger stöd till grannländer som påverkas av konflikten. Här har Sverige en roll, såväl som ordförande i FN:s fredsbyggandekommission, som i att jag som biståndsminister är ordförande i Internationella dialogen för freds- och statsbyggande. Regeringen ska även under hösten etablera ett svenskt civilsamhällesforum för att med hjälp av den djupa kunskap som finns bättre kunna nå fram till människor i nöd.

I dagens sammanflätade värld påverkar krig och konflikter oss alla. Sveriges långa tradition av att bistå nödställda är ytterst ett tecken på svenska folkets internationella solidaritet, men också ett sätt att värna allas vår säkerhet.

Margot Wallström, utrikesminister

Isabella Lövin, biståndsminister

Debattartikel från Kulturdepartementet, Utrikesdepartementet

Sverige ska bli global hbtq-förebild

Publicerad 27 juli 2015 Uppdaterad 27 juli 2015

Expressen, 27 juli 2015 Vi tillsätter en särskild arbetsgrupp för att stärka arbetet för hbtq-personers rättigheter i världen. Dessutom satsar vi på en kompetenshöjning på utrikesdepartementet inklusive ambassaderna, skriver Alice Bah Kuhnke och Isabella Lövin.

I dag inleds Stockholm Pride - en symbol för kampen och modet att stå upp för den du är.

I år utmanar arrangörerna oss att våga, orka och välja att göra slut med begränsande normer.

Som kultur- och demokratiminister och biståndsminister, utlovar vi att utnyttja alla våra krafter för att göra just detta i Sverige och internationellt.

Under mandatperioden ska vi åstadkomma konkreta förändringar som banar väg för lika rättigheter och möjligheter för alla, oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck.

Vi ser med oro på rasismen och liknande former av fientlighet, som homofobi och transfobi, som skapar osämja och skillnad mellan människor i vårt land och runtom i världen.

Regeringen vill se ett Sverige som håller ihop. Ett Sverige som kännetecknas av människors lika värde, självförtroende, solidaritet och en tro på att framtiden går att förändra. Detta gäller inte minst politiken för hbtq-personers rättigheter.

Historiska segrar, som banats väg av ett starkt och självständigt civilsamhälle och en politisk pragmatism över partigränser, ska försvaras och nya ska

läggas till vår lista när vi summerar den rödgröna samarbetsregeringens första mandatperiod.

Med vår politik vill vi se till att Sverige är en förebild som tar på sig ledartröjan globalt.

I Sverige inväntar vi flera viktiga utredningar på hbtq-området: Transpersoners straffrättsliga skydd ska ses över. En pågående utredning ser över frågor som rör ofrivillig barnlöshet där många aktuella hbtq-politiska frågor berörs. När dessa utredningar har presenterats ser vi fram emot att göra politik av dem.

Insatser för att motverka hatbrott är högt prioriterade och som svar på ett uppdrag från regeringen vidtar polismyndigheten nu en ambitionshöjning, bland annat genom särskilda hatbrottsgrupper i de tre storstadsregionerna. Satsningen inkluderar även ett mer utvecklat brottsförebyggande arbete och åtgärder för att stärka förmågan att säkra bevisning avseende IT-relaterade brott.

Vi kommer som aviserat i regeringsförklaringen se över föräldraförsäkringen för att underlätta för de familjer som identifierar sig som stjärnfamiljer. Regeringen agerar alltså redan under mandatperioden med ett målinriktat arbete.

Vi kommer också under mandatperioden se över möjligheterna att modernisera reglerna om föräldraskap och faderskap. Regeringen kommer tillsätta en utredning om detta under året.

Blickar vi utanför landets gränser, får vi inte heller glömma alla dem för vilka en Pride-festival skulle vara helt otänkbar eller förenad med stor fara. För samtidigt som vi ser framsteg runtom i världen är sexuella handlingar mellan två personer av samma kön fortfarande straffbart i minst 76 länder, vilket innebär att miljontals människor riskerar att fängslas.

Våld mot transpersoner är globalt sett fortfarande ett utbredd faktum. Vi ser också hur klimatet hårdnar och utrymmet för det civila samhället minskar i världen på grund av repressiva lagstiftningar.

Detta drabbar inte minst hbtq-aktivister som redan innan hängdes ut i medier, smutskastades och misshandlades. För att motverka denna trend arbetar vi brett med stöd till organisationer och skydd av individer liksom med politisk dialog.

Men situationen fordrar nytänkande. Biståndet till hbtq-personer kräver stor försiktighet så att människors säkerhet inte förvärras eller bidrar till ett bakslag.

Därför vässar vi nu arbetet och satsar på en genomgripande kompetenshöjning på utrikesdepartementet inklusive ambassaderna, i detta arbete kommer RFSL att involveras.

Vi ska ta fram ett nytt ramverk för biståndets inriktning och en skrivelse för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i utrikespolitiken som båda ska lämnas till riksdagen 2016. Inom ramen för detta arbete ska vi under hösten bjuda in organisationer och andra relevanta aktörer för att se hur Sverige bäst bidrar till att göra slut med begränsande normer och hur vi bäst stärker hbtq-personers möjlighet att leva ett liv i frihet.

Detta är några av de initiativ regeringen planerar. Mer återstår. Okunskap, ifrågasättanden, diskriminering och våld drabbar fortfarande hbtq-personer, i Sverige och i resten av världen. Det är oacceptabelt. Regeringen vill därför fortsätta arbetet med en glädjande bred enighet i Sveriges riksdag, för att förbättra rättigheter och möjligheter för hbtq-personer.

Alice Bah Kuhnke, (MP) kultur- och demokratiminister
Isabella Lövin, (MP) biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Så vill Sverige finansiera världens 17 nya utvecklingsmål

Publicerad 13 juli 2015 Uppdaterad 13 juli 2015

DN Debatt: I dag anländer jag tillsammans med statsminister Stefan Löfven och finansmarknadsminister Per Bolund till FN-toppmötet Financing for development i Addis Abeba om hur de nya globala utvecklingsmålen ska finansieras.

För att kunna utrota fattigdomen och skapa en miljömässigt, socialt och ekonomisk hållbar värld krävs att såväl offentliga som privata resurser används smartare och investeras rätt. Arbetet är av högsta prioritet för regeringen och Sverige är pådrivande för att förhandlingarna i veckan leder fram till paket med gemensamma åtgärder.

För 15 år sedan samlade FN 147 stats- och regeringschefer för att gemensamt enas om mål för det globala utvecklingsarbetet. De så kallade milleniemålen skulle vara mätbara och ambitiösa. Bland annat skulle extrem fattigdom och hunger utraderas, alla barn börja i grundskola och en hållbar utveckling säkras. Dessa mål infördes av många utvecklingsländer i nationella planer.

Nu när tidsramen för milleniemålen närmar sig sitt slut kan vi konstatera att de gett resultat. Andelen som lever i extrem fattigdom har mer än halverats. I dag går nio av tio barn i grundskolan. Detta är en stor framgång för det globala utvecklingsarbetet och viktiga steg för att bekämpa extremism och orättvisor.

Mycket kvarstår dock. En miljard människor lever fortsatt i extrem fattigdom och 800 miljoner människor går dagligen till sängs hungriga. Världen är långt ifrån jämställd, alltför många kvinnor ges inte möjlighet att delta i ekonomi och arbetsliv och miljontals dör i barnsäng. Klimatförändringarna riskerar dessutom att radera alla de framsteg som hittills tagits och drabba de fattigaste hårdast.

I september kommer världens ledare att anta 17 nya globala hållbara utvecklingsmål, Sustainable Development Goals. Målen kommer att bli mycket ambitiösa och omfatta allt från att utrota extrem fattigdom och hunger till att uppnå jämställdhet, fredliga samhällen, hållbara hav och hållbar konsumtion. De måste matchas med en lika ambitiös plan för hur de ska kunna finansieras – vilket vi ska komma fram till här i Addis Abeba. Ett positivt resultat i veckan kommer att skapa ett gynnsamt förhandlingsklimat, vilket är mycket viktigt inför antagandet av hållbarhetsmålen i september samt den globala klimatkonferensen COP 21 i Paris i december.

Viktiga skillnader från de gamla millenniemålen är att de nya riktar sig mot alla länder snarare än enbart utvecklingsländer, och att den på allvar kopplar ihop fattigdomsagendan med miljö- och klimatagendan. Centrala frågor som har behandlats inför konferensen och som kommer att vara högaktuella är exempelvis nivån på biståndet, hur mindre utvecklade länder ska mobilisera inhemska resurser samt hur privat kapital kan investeras i utvecklingsländer.

Sverige har allt att vinna på att utvecklingsländer lyfts ur fattigdom. Som en liten, exportorienterad nation kan Sverige bli en av de stora vinnarna när handelsutbytet ökar i världen. Sveriges goda rykte gör också att vi är en omtyckt handelspartner och med en befolkning som numera härstammar från stora delar av jorden har vi goda möjligheter att knyta handelskontakter i exempelvis Afrika och Latinamerika. En hållbar ekonomisk världsutveckling bidrar därmed även till att lyfta svensk ekonomi i framtiden.

Från regeringens sida finns höga ambitioner vad gäller klimatarbetet, exempelvis har de svenska koldioxidutsläppen sedan början av 90-talet minskat med 25 procent tack vare effektiva styrmedel och en konsekvent miljöpolitik. För att det internationella klimatarbetet ska intensifieras har regeringen beslutat om att tillföra fyra miljarder kronor till den gröna klimatfonden under perioden 2015–2018. Bidraget är det mest ambitiösa per capita av alla givarländer. På biståndsområdet är Sverige ett av få länder som ger 1 procent av BNI i bistånd och även i absoluta tal är Sverige en betydande global aktör på biståndsområdet.

En generös biståndspolitik, en ambitiös klimatagenda och lång erfarenhet av samförståndspolitik gör Sverige till en viktig aktör som många länder lyssnar till vid förhandlingarna. Den svenska regeringen har tre huvudsakliga prioriteringsområden:

Omvandla kapital- och skatteflykt till investeringar i hållbar

utveckling

Skatteintäkter är grunden för en gemensam välfärd och fattigdomsbekämpning. Enorma summor som skulle ha kunnat investeras i hållbar utveckling försvinner i dag på grund av kapital- och skatteflykt. Att bekämpa olovlig kapital- och skatteflykt är därför en central fråga för utvecklingsfinansieringskonferensen i Addis Abeba.

Sverige deltar mycket aktivt i olika forum och processer där det gemensamma målet är att motverka skatteflykt och skatteundandragande. Vår förhoppning är att viktiga steg ska tas i frågan i Addis Abeba.

Steg mot grön ekonomi

Utgångspunkten för den nya hållbara utvecklingsagendan är att fattigdomsminskning inte är möjlig utan social, ekonomisk och miljömässig hållbarhet. I Addis Abeba handlar det om att ge incitament till ökade investeringar i hållbar energi och infrastruktur, att sätta ett pris på koldioxid och att ta steg mot utfasning av skadliga subventioner av fossila bränslen. Sverige är ett föregångsland som ska visa att grön tillväxt faktiskt är möjlig. Sverige kan genom klimatfinansiering, ett miljö- och klimatanpassat bistånd och ökat tryck på multilaterala aktörer som Världsbanken och FN bidra till att konkreta steg mot en grön ekonomi kan tas även på global nivå.

Jämställdhet skapar resurser

Jämställdhet mellan kvinnor och män, flickor och pojkar är ett effektivt verktyg för att skapa ökad hållbar tillväxt. Sverige verkar för att världens länder i Addis Abeba ska ta avgörande steg för en rättvis fördelning av resurser mellan kvinnor och män och för att kvinnor fullt ut ska kunna delta i det ekonomiska livet. Vi kan aldrig acceptera den diskriminering som i dag är utbredd och världen har inte råd med att så många kvinnor hindras från att bidra till den ekonomiska utvecklingen. Sverige kommer att bidra med nationella erfarenheter av konkret jämställdhetsarbete och genom att all utrikespolitisk verksamhet, inklusive biståndet, genomsyras av ett jämställdhetsperspektiv.

Det globala samfundet står nu inför ett betydande vägskäl. FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon har sagt att vi är den första generationen som kan utrota fattigdomen och den sista som kan förhindra allvarliga klimatförändringar. Vi har möjligheten att skapa en framtid där ingen ska gå

hungrig, där jämställdhet mellan könen är uppnådd och där vi lever inom de planetära gränserna. Resan mot denna framtid avslutas inte förrän de 17 nya målen är uppnådda, men den inleds på allvar i dag vid utvecklingsfinansieringskonferensen i Addis Abeba.

Isabella Lövin (MP), biståndsminister

Debattartikel från Försvarsdepartementet, Utrikesdepartementet

Sveriges insats i Afghanistan ska granskas av utredning

Publicerad 10 juli 2015 Uppdaterad 10 juli 2015

Sveriges samlade insats i Afghanistan mellan 2002 och 2014 ska utvärderas. I uppdraget ingår att granska militära och diplomatiska verksamheter, men också hur utvecklingsstöd och andra krisinsatser fungerat.

Regeringen beslutar i dag att tillsätta en utredning för att utvärdera den samlade svenska insatsen i Afghanistan 2002–2014. Utredningen ska återspegla omfånget av det svenska engagemanget och täcka diplomatisk och politisk verksamhet, militära och andra krishanteringsinsatser och utvecklingsstödet, inklusive polisiära bidrag. Dess uppdrag är att konsultera brett med de aktörer som har varit delaktiga, både från svenska myndigheter och från civilsamhället.

Det har nu gått närmare 14 år sedan den fruktade talibanregimen störtades hösten 2001 och ersattes av en interimregering. Sedan dess har en rad positiva förändringar ägt rum. Förra året genomfördes ett presidentval i landet som resulterade i det första fredliga och demokratiska maktskiftet i Afghanistans historia. Flickor får numera gå i skolan, hälsovården når ut till fler, mödra- och spädbarnsdödligheten minskar och stora och nödvändiga infrastruktursatsningar har gjorts.

Samtidigt står landet inför stora utmaningar. Konflikten mellan centralregeringen i Kabul och det väpnade motståndet, inklusive talibanerna, pågår alltjämt med återkommande blodiga våldsdåd. Landet är också ett av världens fattigaste och även om kvinnor och flickor i allt större utsträckning har blivit en del av det offentliga livet är det lång väg kvar till ett jämställt deltagande både i och utanför hemmet. Korruptionen är utbredd.

Det internationella samfundet, inklusive Sverige, har spelat en betydande roll

för att främja fred, säkerhet och återuppbyggnad i Afghanistan. Tillsammans med ett fyrtiotal andra länder har vi deltagit i en av de mer omfattande och långvariga internationella insatserna sedan andra världskriget. Den inleddes i slutet av 2001 i samband med att FN:s säkerhetsråd godkände upprättandet av en internationell säkerhetsstyrka (International Security Assistance Force, ISAF). Den skapades för att under FN-stadgans kapitel VII bistå den afghanska regeringen med att upprätthålla säkerheten och stödja övergången till demokratiskt styre.

Det finns en bred politisk uppslutning bakom det svenska engagemanget som inkluderar en lång rad olika insatser: politiska, diplomatiska, polisiära, militära och biståndsinriktade, såväl med humanitärt stöd som långsiktigt utvecklingssamarbete.

- Under perioden 2002-2014 har omkring 9000 svenska män och kvinnor tjänstgjort inom ramen för den svenska militära insatsen, som har ingått i ISAF. Kostnaden för den svenska militära insatsen har uppgått till cirka tio miljarder kronor. Engagemanget har över tiden övergripande inriktats på att stödja uppbyggnaden och utvecklingen av de afghanska säkerhetsstyrkorna. Fem svenska soldater och två lokalt anställda tolkar har stupat och därmed betalat det yttersta priset för sin vilja att bidra till fred i landet.
- Sedan 2001 har Sverige bidragit med över fem miljarder kronor i bilateralt bistånd och över en miljard kronor i humanitärt stöd. Det har inriktats på utbildning, hälsa, mänskliga rättigheter och jämställdhet.
- Sverige har bidragit med poliser, rådgivare och annan utsänd personal i olika insatser. Till exempel har svensk polis inom ramen för EU:s polisiära insats EUPOL utbildat afghanska poliser i bland annat jämställdhetsfrågor och brottsutredningstekniker.
- Sverige har öppnat en ambassad i Kabul och ett sektionskansli i Mazar-e-Sharif.
- De omfattande svenska insatserna har kunnat genomföras tack vare det svenska folkets mångåriga solidaritet med det afghanska folket, och genom de många afghaner som har bidragit till att våra insatser har kunnat äga rum.

I dag är Afghanistan en av de största mottagarna av svenskt bistånd. Vid den stora internationella givarkonferensen 2012 utlovade Sverige upp till 8,5 miljarder kronor för perioden 2015–2024. De afghanska säkerhetsstyrkorna har tagit över ansvaret för säkerheten i sitt land, men Sverige bidrar fortsatt med militär personal i form av bland annat rådgivare inom ramen för utbildnings- och rådgivningsinsatsen ”Resolute Support Mission”. Vårt stöd

till Afghanistan kommer att fortsätta.

Vi vet att de svenska insatserna har gjort, och fortsätter att göra, skillnad. Det gäller den diplomatiska och politiska verksamheten, militära och andra krishanteringsinsatser liksom utvecklingsstödet, inklusive de polisiära bidragen. Vi har bidragit till flickors tillgång till utbildning, till utbyggnaden av hälso- och sjukvården, samt till att förbättra situationen för demokrati och mänskliga rättigheter. Men Afghanistan brottas fortfarande med omfattande problem. Det handlar inte minst om korrupktion, laglöshet och våld. Därför är det befogat att utvärdera våra insatser och det är mot den bakgrunden som regeringen tillsätter denna utredning, som också har efterfrågats av andra svenska aktörer verksamma i Afghanistan. Utredningen ska titta på resultaten som har uppnåtts, om vi har nått de mål som ställts upp, om våra resurser har använts på bästa sätt, liksom en rad andra frågor såsom hur den civil-militära samverkan har fungerat. Arbetet ska ske i nära samarbete med Försvarmakten, Sida, Polismyndigheten och andra berörda myndigheter. Civilsamhället och forskarsamhället ska inkluderas tidigt i processen.

Men Afghanistan brottas fortfarande med omfattande problem. Det handlar inte minst om korrupktion, laglöshet och våld. Därför är det befogat att utvärdera våra insatser.

Uppdraget ska redovisas senast den 30 november 2016. Det blir ett delbokslut över ett av Sveriges största fredsframtvängande och biståndspolitiska engagemang i modern tid. Vi förväntar oss att kunna dra lärdomar som kan användas såväl i det fortsatta arbetet i Afghanistan som vid framtida insatser i andra länder. Vi känner stolthet över de omfattande svenska insatserna i Afghanistan och är öppna för att ständigt arbeta för att förbättra metoder och lära från den verksamhet som genomförs.

Ytterligare analyser och utvärderingar kan komma att genomföras. Bland annat kommer en särskild analys att initieras av Regeringskansliet som ska redogöra för hur det svenska deltagande inom Isaf har påverkat Försvarmakten och dess verksamhet. Det kan även bli aktuellt med uppdrag till Sida och andra myndigheter att genomföra relevanta analyser och utvärderingar under perioden.

När det gäller den utredning som regeringen tillsätter i dag är det samtidigt viktigt att komma ihåg att Sverige har agerat inom ramen för en omfattande internationell insats och att det svenska bidraget har varit en del i ett större sammanhang. Att sätta likhetstecken mellan resultatet av de svenska insatserna och utvecklingen i landet är därför svårt liksom att isolera den

svenska verksamheten från det internationella samfundets samlade engagemang. Men det är nödvändigt att kunna utvärdera vad vi har gjort för att på så vis kunna lära av det. Från regeringens sida anser vi att detta – för oss som beslutsfattare – är vår skyldighet både mot det svenska och afghanska folket. Det ger oss också möjlighet att på bästa sätt utnyttja våra resurser liksom all den kunskap som vi hittills har erhållit, i vårt fortsatta engagemang för att stödja det afghanska folket och Afghanistan.

Margot Wallström, utrikesminister

Peter Hultqvist, försvarsminister

Isabella Lövin, biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

"Så stärker vi demokratin"

Publicerad 02 juli 2015 Uppdaterad 02 juli 2015

I dag på plats i Almedalen beslutar regeringen om ett förstärkt samarbete med civilsamhället i Sverige för att minska fattigdomen och förtrycket i världen.

Tillsammans med organisationer har vi tagit fram gemensamma åtaganden för stärkt dialog och samverkan inom utvecklingsarbetet. Dessa antas samtidigt som vi bevittnar hur land efter land minskar utrymmet för oberoende organisationer, människorättsförsvarare och journalister. Regeringen kommer att kämpa mot denna trend och verka för att civilsamhället ska kunna arbeta fritt överallt, inte bara i Sverige.

Almedalen är ett myller av folkrörelser, organisationer, partier och företag. En skådeplats för den svenska demokratin där spontana möten och diskussioner uppstår på gatan mellan politiker, privatpersoner och samhällsaktörer. Denna öppenhet står i bjärt kontrast till vad som sker utanför Sveriges gränser. Den positiva trend som världen bevittnat under decennier, där fler människor haft möjlighet att rösta och demokratin varit på frammarsch är tyvärr bruten. Mer än 50 länder har antagit eller avser anta lagar som gör det svårare för civilsamhällets organisationer att verka, bland annat genom att göra det svårt att söka internationellt stöd. Det mest kända fallet är Ryssland, men det är inte det enda. Trenden sprids nu snabbt över världen – allt från Europa, Mellanöstern, Latinamerika, Afrika till Asien.

Organisationer och människorättsförsvarare med internationella kontakter och finansiering smutskastas och misstänkliggörs för att vara utländska agenter. Det är förödande för deras möjlighet att arbeta och hotar deras säkerhet. För många organisationer är samarbetet med till exempel civilsamhällesorganisationer i Sverige en livlina såväl finansiellt som moraliskt och en kanal till världen utanför. Utan den har de svårt att fortsätta sitt viktiga arbete. Utan den blir det också svårare för oss i regeringen och internationella organ att få en heltäckande bild av läget i landet.

Civilsamhället är, i många delar, den motor som driver samhällen mot ständig förbättring. Så även i Sverige där folkrörelserna varit, och är, en viktig del i Sverigebygget. Det är civilsamhällets organisationer och enskilda aktivister som varnar när företag begår miljöbrott, när regeringar och myndigheter blir korrupta, när övergrepp mot kvinnor och barn äger rum och när politiska motsättningar riskerar resultera i omfattande våld och instabilitet. Den våg av restriktioner vi nu ser riskerar att ersätta det världsomspännande nätverket mellan civilsamhälle, individer och stater med något annat: repressiva stater, minskat utrymme för människor att organisera sig och minskade kontakter över gränser.

Det är av stor vikt att Sverige är en motkraft och att det svenska utvecklingssamarbetet används för att stödja det civila samhällets möjligheter att verka i världen, liksom mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer. Jag är stolt över att det finns en bred politisk enighet i riksdagen om detta liksom kring svenska civilsamhällsorganisationers mervärde och roll i kampen mot fattigdom och förtryck.

De gemensamma åtaganden som regeringen och svenska civilsamhällsorganisationer antar i dag är ett bevis på detta och ett resultat av ett arbete som påbörjades under förra regeringens sista år, som vi nu rör i hamn.

Vi, från regeringens håll, åtar oss att värna civilsamhällsorganisationers oberoende, bjuda in till dialog och ta tillvara på deras kunskap, driva på för att det ska finnas bra förutsättningar för dem att verka liksom att främja deras roller som röstbärare och opinionsbildare i Sverige och internationellt. Med den nya inriktning för Sidas informations- och kommunikationsstrategi som regeringen nyss slog fast öppnar vi upp möjligheter för organisationer att inte bara som tidigare strikt informera om biståndets resultat utan också att söka medel för att granska, väcka debatt och opinion kring utvecklingsarbetet utmaningar och möjligheter, och också kunna ge en röst åt civilsamhället i samarbetsländerna. Vi ska även satsa mer på att stärka demokratiska institutioner i utvecklingsländer så som rättsväsende, välfärdssystem, riksrevision och antikorrupsionsarbete. Det är oerhört viktigt. Människor och organisationer lever inte i ett vakuum utan är beroende av en väl fungerande stat för att kunna ta tillvara sina mänskliga rättigheter.

Vi ska också ta fram ett nytt ramverk för biståndets inriktning och en skrivelse för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i utrikespolitiken som båda ska lämnas till riksdagen 2016. Här är civilsamhällets utrymme en självklar del. Vi behöver tänka nytt för att

motverka den globala anti-demokratiska utvecklingen. Hur stödjer vi bäst de nya nätverk och rörelser som växer fram och som tvingas hitta nya sätt att organisera sig på grund av repressiva regelverk?

Vår ambition är klar. Civilsamhällets, människorättsförsvarens och journalisters röster får inte tystas. Almedalen må kritiseras för att vara exklusiv, tingeltanglig och ytlig, men i ett internationellt perspektiv påminner veckan här i Visby om den öppenhet vi har i Sverige och möjligheten till fri - debatt och samtal – något som aldrig kan tas för givet. I alltför många av världens länder skulle en demokrativecka likt den vi firar varje år i Visby vara fullkomligt otänkbar. Men brist på öppenhet och mångfald är det som skapar långsiktig instabilitet i dessa länder. Med regeringens stärkta samarbete med civilsamhället skapar vi bättre förutsättningar för hållbar utveckling i vår allt oroligare omvärld.

Isabella Lövin, bistandsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Hög tid att ta ett globalt ansvar för haven

Publicerad 08 juni 2015 Uppdaterad 08 juni 2015

SVT Opinion 8 juni I dag samlas människor för att fira internationella havsdagen. Själv befinner jag mig i Mocambique, ett land med en lång utdragen kustlinje och rikt marint liv.

Här, liksom för människor runt om i världen, är havet en symbol för själva livet, för friheten och samtidigt en livsnödvändig inkomst och näringskälla. Men tillstånden i haven håller på att förändras i grunden och mycket mer uppmärksamhet och samordning krävs för att bromsa den alarmerande utvecklingen.

Det pågår en kraftig förurning av haven. Orsaken är huvudsakligen utsläpp av koldioxid från förbränning av olja, kol och gas. Under det senaste seklet har haven tagit upp ca 40 % av dessa utsläpp. Förurningen påverkar havens ekosystem och riskerar att slå ut delar av näringskedjan vilket får allvarliga kedjeeffekter. FN:s klimatpanel menar att klimatförändringarna kommer skapa döda zoner i haven. Samtidigt fortsätter det olagliga och oreglerade fisket. Stora utländska trålare kommer och dammsuger haven utanför fattiga länders kuster vilket självklart påverkar det småskaliga inhemska fisket. FN:s särskilda rapportör för livsmedelssäkerhet varnade häromåret för att rika länders långdistansflottor, och ständigt ökade efterfrågan på fisk, utgör ett allvarligt hot mot livsmedelssäkerheten i fattiga länder.

Glädjande är ändå att havsfrågan de senaste åren har stigit på den internationella agendan. Vissa framsteg har också gjorts. EU:s nya förordning mot import av illegal fisk har förmått många utvecklingsländer att reglera sitt fiske vilket gjort stor skillnad. Jag har själv mött småskaliga fiskare i Liberia som vittnat om hur de illegala trålarna nu helt är borta från kusten.

Det finns också ett ökat intresse för haven som en tillväxtmotor. Allt fler länder, inte minst utvecklingsländer, vänder sina blickar ut mot haven. När jag deltog på World Economic Forum Africa för någon dag sedan, diskuterades den blåa ekonomin flitigt. Den går ut på att se till de möjligheter havet ger för utveckling som fiske, transporter, utbildningar, vattenbruk, energi och turism. Lika stora som möjligheterna är, är också riskerna. Nyttjandet av havets resurser måste ske på ett hållbart sätt, och inte för kortsiktiga investeringar som bidrar till att försämra situationen i haven ytterligare.

Det krävs samordning och internationellt ledarskap för att lyfta havsfrågorna i sin helhet. De nya globala utvecklingsmålen som tar vid när nu Milleniummålen upphör, utgör den möjlighet till kraftsamling som så desperat behövs kring havsfrågorna. De nya målen gifter ihop fattigdomsbekämpning med en ekonomisk, social och ekologisk hållbar utveckling och ett av målen handlar också om haven. Målen antas av världens länder i september och ger FN tillfälle att ta ett stärkt grepp. Ansvaret för världshaven flyttar nu på allvar upp på den globala agendan.

Min ambition inom det svenska utvecklingssamarbetet är att stärka havsfrågorna. En miljard människor är beroende av fisk och skaldjur som sin främsta proteinkälla. Ett hållbart fiske handlar om livsmedelssäkerhet, men också om möjligheten till tryggad försörjning för miljoner människor.

Haven är en gemensam resurs som vi också delar med kommande generationer. Det är hög tid att vi tar ett globalt ansvar för dem. Det tycker också de marinbiologer jag nyss träffat på ön Inhaca i Mocambique där Sverige stöttar en marinbiologisk station. I havet här utanför opererar de internationella flottorna dag och natt och tjänar grova pengar. Samtidigt saknas fortfarande pengar till grundforskning för att ge vetenskaplig rådgivning för fiskeriförvaltning. Rika länders särskilda ansvar att stötta de fattigaste när det gäller havsforskning, förvaltning och kontroll är bara alltför uppenbart.

Isabella Lövin, biståndsminister

Debattartikel från Socialdepartementet, Utrikesdepartementet

Kvinnors rättigheter behöver stärkas

Publicerad 01 juni 2015 Uppdaterad 01 juni 2015

När idéer om nollvision för aborter, skambeläggande av sena aborter och så kallade samvetsklausuler dyker upp i debatten finns en risk att Sveriges trovärdighet försvagas i det internationella arbetet. Istället behöver vi stärka kvinnors rättigheter, såväl nationellt som internationellt skriver Isabella Lövin (MP) och Åsa Regnér (S) på Dagens Arenas debattsida.

I går var det Mors dag. Ett bra tillfälle att uppmärksamma mammor på olika sätt. Men det är också en bra dag att lyfta kvinnors och mödrars rättigheter i Sverige och i världen.

När det dyker upp diskussioner om att försvaga rätten till abort i Sverige riskerar vi att bli mindre trovärdiga i det internationella arbetet.

FN:s medlemsstater beslutade år 2000 att den oacceptabla mödradödligheten i världen skulle sänkas med tre fjärdedelar till i år 2015. Det är ett av de så kallade Milleniemålen. Vi kan nu konstatera att betydligt färre kvinnor avlider i samband med förlossningar eller önskade och oönskade graviditeter globalt sett.

År 2013 dog cirka 290 000 kvinnor i samband med graviditet eller förlossning vilket innebär nästan en halvering av mödradödligheten jämfört med 1990. Utvecklingen går åt rätt håll, men målet har inte uppnåtts.

Det är fortfarande de mest utsatta kvinnorna, inte sällan tonårsflickor, som dör i samband med komplicerade förlossningar, i infektioner eller osäkra aborter. Fattigdom och att flickor och kvinnor anses mindre värda, liksom

tillhörighet till minoritetsgrupper, avgör ofta sannolikheten att överleva en graviditet. Av de som dör i samband med graviditet och förlossning bor 99 procent i utvecklingsländer. Mödradödlighet är vanligare i områden med väpnade konflikter

Vi får inte överge de mest utsatta kvinnorna och flickorna. Åtgärderna som behövs spänner över vida insatser som akutsjukvård, bättre vägar, fler barnmorskor och läkare i fattiga länder och områden.

Att arbeta för ökad jämställdhet och stärka sexuella och reproduktiva rättigheter som lagliga aborter, preventivmedel och sexualundervisning är också centralt för att motverka mödradödligheten.

Att stärka jämställdheten och kvinnors självklara rätt att bestämma över sin egen kropp är inte bara en fråga för individen utan en grundplåt för demokratisk och ekonomisk utveckling. Därför är sexuell och reproduktiv hälsa samt rättigheter prioriterat inom det svenska biståndet. Sverige driver också aktivt att dessa frågor ska finnas med i de nya utvecklingsmålen som diskuteras och utformas i september när världens ledare samlas i FN:s generalförsamling.

Sverige hör till de länder med lägst mödradödlighet i världen, i genomsnitt dör sex kvinnor om året, men det är först de senaste 50 åren som dödligheten minskat kraftigt. Mödravården har stärkts och i dag har kvinnor tillgång till utbildade barnmorskor och läkare under förlossningen.

Genom obligatorisk sexualundervisning i skolan kan ungdomar göra medvetna val vad gäller sex och samlevnad. Den svenska abortlagen som infördes 1974 har också bidragit kraftigt till att stärka kvinnors reproduktiva och sexuella rättigheter.

Detta står i kontrast till idéer om nollvision för aborter, skambeläggande av sena aborter och så kallade samvetsklausuler som genom Sverigedemokraterna och Kristdemokraterna åter dykt upp i svensk politik. Det är stora avsteg från den svenska modellen på området som varit viktiga utgångspunkter för kvinnors självständighet och ekonomiska oberoende. I stället behöver vi stärka kvinnors rättigheter, såväl nationellt som internationellt.

För att uppnå en jämställd hälso- och sjukvård behövs insatser för att stärka förlossningsvården och kvinnors hälsa. Vi anslår till exempel 400 miljoner kronor per år från halvårsskiftet 2015 och fram till och med 2019.

Internationellt gör svenskt bistånd skillnad för flickor och kvinnors hälsa och rättigheter. Genom den globala kampanjen Midwives4all vill vi väcka debatt och öka antalet barnmorskor i världen. Det är självklara prioriteringar för en feministisk regering och i en feministisk utrikespolitik.

Debattartikel

"Vi tar strid för kvinnors rättigheter"

Publicerad 26 maj 2015 Uppdaterad 26 maj 2015

EU:s röst för kvinnors sexuella och reproduktiva rättigheter måste stärkas. Inför ett möte i Bryssel idag har vi arbetat hårt för att EU ska stå i frontlinjen i kampen för jämställdhet, skriver Margot Wallström (S), Isabella Lövin (MP) och Åsa Regnér (S) på SvD Brännpunkt.

Samtidigt som kampen för jämställdhet gör landvinningar runt om i världen märks ett växande motstånd mot kvinnors och flickors sexuella och reproduktiva rättigheter i flera delar av världen. Därför arbetar Sverige in i det sista för att de nya rådsslutsatser om jämställdhet som antas i dag tar tydlig ställning. EU:s ministrar som samlas i Bryssel i eftermiddag har möjligheten att lägga motsättningar bakom sig och stå upp för alla individers grundläggande rättighet att bestämma över sin egen kropp - i en tid då en stark EU-röst behövs mer än någonsin.

I EU:s närhet växer fundamentalistiska våldsgrupper fram, som vill frånta kvinnor möjligheten att delta i det politiska livet, uppnå ekonomisk egenmakt och ha tillgång till hälsovård. Viljan att kontrollera kvinnors kroppar tar sig de mest extrema uttryck i fundamentalistiska grupper som ISIL som använder sexuella övergrepp för att ingjuta fruktan och vinna mark. Men det är inte bara på slagfälten som kampen om kvinnors rättigheter förs. Motståndet och ifrågasättandet av kvinnors och hbtq-personers rättigheter märks också i de internationella förhandlingsrummen och bland konservativa krafter som vunnit mark i Europa. En studie från Kvinna till Kvinna och Tidskriften Expo visar hur de högerextrema och nationalistiska partier som växer inom EU ser kvinnors och hbtq-personers rättigheter som ett hot mot nationalstaten och därmed mot deras samhällsvision.

Vi befinner oss i en brytningstid där kvinnors ekonomiska och politiska

inflytande stärks och där det finns en växande konsensus i det internationella samfundet för jämställdhet. Dagens motstånd kan ses som en reaktion på framgångarna och ett bevis på att kampen om kvinnors och hbtq-personers rättigheter ständigt måste föras. Den fråga som är mest kontroversiell är också den mest grundläggande- rätten att bestämma över sin egen kropp, sexualitet och reproduktion. Kvinnoaktivister vittnar om hur de kan gå och rösta, men inte bestämma vem de ska gifta sig med, vem de ska ha sex med eller när de ska få barn. Förtrycket vingklipper kvinnors och flickors liv och möjligheter att delta fullt ut i samhället på lika villkor som män.

I Sverige vet vi att satsningar på jämställdhet, och sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR), lönar sig. För hundra år sedan dog här fler kvinnor i samband med graviditet och förlossning än i dagens Namibia. I dag är mödradödligheten i Sverige bland de lägsta i världen. För 40 år sedan fick svenska kvinnor rätt till fri, laglig och säker abort. Under de 30 senaste åren har ingen kvinna i Sverige dött i sviterna av en abort. Detta är framgångar som har bidragit till att bygga det svenska välfärdssamhället som vi alla skördar frukterna av i dag. 2015 är ett år med unika möjligheter att flytta fram positionerna för jämställdhet, inklusive sexuella och reproduktiva rättigheter.

FN:s banbrytande kvinnokonferens i Peking fyller 20 år, FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet firar 15-årsjubileum samtidigt som världen ska enas om nya utvecklingsmål som ska säkra en hållbar utveckling där fattigdom och orättvisor utrotas. EU har en viktig roll i detta arbete.

Inom unionen finns ett stort stöd för jämställdhet, men just i SRHR-frågan råder oenighet. Hittills har dessvärre några få länder blockerat en enad stark position vilket har försvagat EU:s röst i dessa frågor i världen.

Inför dagens möte har regeringen tillsammans med likasinnade länder inom unionen arbetat hårt för att få till en ändring. Under det halvår som vi suttit i regering har vi lyckats driva igenom förändringar. På vårt initiativ meddelade EU:s höga representant för utrikes- och säkerhetsfrågor Federica Mogherini nyligen att hon tänker tillsätta en högnivåperson för 1325-frågor enligt Sveriges förslag. Det kommer stärka EU:s arbete mot sexuellt våld i konflikter och för kvinnors deltagande i fredsarbetet.

Vi har goda förhoppningar att det hårda arbetet ger utdelning även i dag. Den feministiska utrikespolitiken ger resultat och med gemensamma krafter kommer vi fortsätta driva på för att EU ska stå i frontlinjen i kampen för

mänskliga rättigheter, jämställdhet och sexuella och reproduktiva rättigheter. För detta krävs ett tydligt ledarskap på alla nivåer inom EU, ett stärkt ansvarsutkrävande och ökad kunskap om jämställdhet. Samarbetet med det civila samhället måste fördjupas och den handlingsplan för EU:s internationella arbete för jämställdhet som håller på att tas fram måste omfatta alla delar av EU:s externa agerande vilket inte är fallet i dag. Sverige har en viktig röst internationellt, men om vi får med oss hela EU ökar genomslaget för en feministisk politik som utmanar förtryck, orättvisor och våld i grunden.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Skamligt hög mödradödlighet

Publicerad 05 maj 2015 Uppdaterad 18 maj 2015

Expressen 5 maj 2015 Varje dag dör 800 kvinnor i samband med graviditet eller förlossning, nästan alla i utvecklingsländer. Det är ett tydligt tecken på hur lågt kvinnors och flickors hälsa och rättigheter fortfarande prioriteras.

Rose Aciro är en av alla barnmorskor i världen som vi firar i dag på den internationella barnmorskedagen. Tillsammans med sina kolleger kämpar hon dagligen för att rädda liv. Med små resurser och stor envishet bidrar hon till att minska mödra- och barnadödligheten på Lirasjukhuset i Uganda.

Hon är ett föredöme som de internationella, svenska och ugandiska barnmorskeförbunden har nominerat till den nya årliga utmärkelsen Midwives4all - en global kampanj som utrikesdepartementet satt i gång för att väcka uppmärksamhet och öka antalet barnmorskor i världen.

För trots att mödra- och barnadödligheten nästan har halverats sedan 1990 dör fortfarande 800 kvinnor per dag i samband med graviditet eller förlossning.

99 procent av dessa kvinnor och flickor dör i utvecklingsländer. Nära tre miljoner barn dör årligen under sin första månad och 2,6 miljoner är döda vid födseln.

Siffrorna väcker frustration och ilska. Att skillnaden är så stor mellan rika och fattiga är skamligt. En stor majoritet av dödsfallen skulle kunna undvikas med hjälp av utbildade barnmorskor och läkare. Även om lösningen är relativt enkel är mödradödligheten ett av de millenniemål - om att halvera fattigdomen i världen - som visat sig svårast att uppnå. Det är ett tydligt tecken på hur lågt kvinnors och flickors hälsa och rättigheter fortfarande prioriteras.

Den vetenskapliga tidskriften The Lancet framhåller att två tredjedelar av de mödrar och nyfödda som dör skulle kunna räddas om en välutbildad barnmorskekår fanns på plats. Det räcker att titta i vår egen backspegel. I mitten av 1700-talet rapporterade det medicinska rådet till riksdagen att nästan alla mödrar som dött i barnsäng skulle ha överlevt om de haft en utbildad barnmorska vid sin sida.

Då, för tre hundra år sedan, hade Sverige en högre mödradödlighet än vad många länder har i dag. Hundra år senare hade siffran fallit drastiskt tack vare närvaron av barnmorskor som arbetade tillsammans med läkare och andra professioner för att ge bästa möjliga vård.

I dag reser svenska barnmorskor ut i världen och delar med sig av sin kunskap. I Bangladesh har de hjälpt till att bygga upp en ny yrkeskår från grunden med hjälp av svenskt bistånd och i nära samarbete med lokala myndigheter.

Kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter, SRHR, är en prioritering för regeringen och Sverige har länge varit en av de största givarna till UNFPA, FN:s befolkningsfond, som jobbar med mödrahälsa.

Svenska skattebetalare har bidragit till att stärka hälsosystem och förbättra mödrars och barns hälsa i allt ifrån Demokratiska Republiken Kongo, Uganda och Guatemala till Afghanistan.

Gamla traditioner och okunskap är också barriärer som hindrar kvinnor från att få tillgång till reproduktiv hälsa, till exempel när svärmödrar kräver att deras svärdöttrar inte behöver någon professionell hjälp utan ska föda i hemmet eftersom de själva gjort det. Att kvinnors rörelsefrihet är kraftigt begränsad på grund av ojämlika könsroller försvårar givetvis också tillgången till vård. Bara genom kunskap kan dessa barriärer raseras.

Svenskt bistånd gör skillnad. Men fler måste med på tåget. Därför arrangerar den svenska ambassaden i Uganda tillsammans med en rad svenska ambassader i länder världen över evenemang i dag.

Vår ambition är att Midwives4all ska få ett eget liv och engagera, inspirera och väcka debatt om barnmorskans centrala roll för att stärka kvinnors och flickors hälsa och rättigheter. Att enskilda individer, organisationer och beslutsfattare kommer samman för att anta utmaningen. Förbättrad mödrahälsa är något hela samhället tjänar på. Fakta ligger på bordet, bevisen

finns där.

Barnmorskan räddar inte bara liv utan är också en samhällsförändrare. Vilket Rose Aciro är ett levande bevis på.

Isabella Lövin
Biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Vi storsatsar på hållbar utveckling

Publicerad 04 maj 2015 Uppdaterad 18 maj 2015

Upsala Nya Tidning 4 maj 2015 Regeringen växlar upp rejält inför detta utvecklingspolitiska superår då nya globala utvecklingsmål och ett nytt klimatavtal ska antas, skriver biståndsminister Isabella Lövin (MP) i ett svar till forskarna Måns Fellesson och Lisa Roman.

Jag håller helt med forskarna Måns Fellesson och Lisa Roman som skriver här på UNT debatt (20/4) att 2015 är ett utvecklingspolitiskt år. Jag vågar hävda att det är ett alldeles unikt år då nya globala utvecklingsmål och ett nytt klimatavtal ska antas. Där vi, världsmedborgare, står inför ett vägskäl.

Antingen väljer vi att ta itu med klimatförändringarna och bekämpa fattigdomen eller så behåller vi skyggglapparna på och fortsätter som vanligt med föreställningen att klimatförändringar, krig och konflikter, fattigdom är något som inte berör oss eller något som vi kan göra något åt.

För regeringen är vägvalet självklart. Vi kan inte avskärma oss från resten av världen och stå handlingsförlamade inför utmaningarna. Det handlar såväl om global solidaritet som att värna vår egen säkerhet och utveckling. Just därför gör regeringen en nystart av politik för global utveckling, PGU, som går ut på att alla politikområden ska bidra till en rättvis och hållbar utveckling. Ett beslut som hela regeringen ställer sig bakom. Det handlar till exempel om att bidra till en handel med schyssta villkor som även gagnar utvecklingsländerna och om att motverka skatteflykt. Skatteflykt, legal som illegal, från utvecklingsländerna motsvarar nästan 10 gånger det globala biståndet per år.

Fellesson och Roman lyfter viktiga frågor varav flera är omhändertagna. Självklart finns utmaningar i arbetet med att göra politiken samstämmig – att politiska intressekonflikter löses ut och att alla beslut drar åt samma håll. Att

vi inte ger med ena handen och tar tillbaka med den andra.

Det hårda arbetet startar nu, förändringarna kommer inte över en natt, men den politiska viljan och motivationen finns. Jag kan försäkra artikelförfattarna att regeringen växlar upp rejält inför detta superår då nya globala utvecklingsmål och ett nytt klimatavtal ska antas.

Varje departement ska för första gången ta fram en handlingsplan för hur de, inom sitt område, ska främja en hållbar utveckling inom sin budgetram. Handlingsplanerna ska sammanställas till en skrivelse som lämnas till riksdagen under våren 2016.

Inom varje departement ska en ansvarig enhetschef utses, även det en nyhet, och arbetet koordineras av utrikesdepartementet. Eventuella målkonflikter ska hanteras av statssekreteraren, eller av mig som biståndsminister som ytterst är ansvarig för att hålla ihop arbetet. På så sätt får vi ordentlig politisk kraft som driver arbetet framåt.

För att verkligen lyckas med PGU behövs också en öppen debatt och engagemang från såväl forskare som näringsliv och det civila samhället. Det är bränsle som för arbetet framåt.

Sverige var världsledande när PGU antogs 2003. Den platsen ska vi nu återta. Inom regeringen finns ett stort engagemang för globala utvecklingsfrågor. Det är jag mycket glad och stolt över!

Isabella Lövin (MP), biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Viktigt stödja Ukraina

Publicerad 28 april 2015 Uppdaterad 18 maj 2015

Upsala Nya Tidning 28 april 2015 I dag samlas det internationella givarsamfundet i Kiev för att ge sitt stöd till Ukrainas demokratiska strävan. Sverige har stött Ukraina i 20 år och fortsätter vara en nära partner.

Vägen framåt för Ukraina kräver breda och djupgående reformer. Det handlar om att bygga en oberoende och effektiv rättsstat, att föra den offentliga makten närmare medborgarna, om transparens i offentlig förvaltning, kamp mot korruption och ökad jämställdhet. Därför kommer vi att fortsätta stödja detta arbete med nära 1,6 miljarder kronor fram till 2020.

Den svenska regeringen självklart står fast vid stödet för Ukrainas suveränitet och territoriella integritet. Det är det ukrainska folkets självklara rätt att få göra sina egna vägval för sitt lands framtid. Rysslands olagliga annektering av Krim och Sevastopol och den ryska militära aggressionen i östra Ukraina är ett brott mot folkrätten. Att detta begås av en permanent medlem av FN:s säkerhetsråd är synnerligen allvarligt.

Den humanitära situationen i Ukraina fortsätter att förvärras som en följd av konflikten. Fem miljoner människor, varav 1,7 miljoner barn, bedöms vara i behov av humanitärt stöd. Sedan konflikten inleddes i april 2014 har över 6000 människor dödats. Sjukhusen i konfliktdrabbade områden lider enorm brist på resurser – utrustning, mediciner, personal och mat. Sverige har bidragit med närmare 90 miljoner kronor för att lindra det humanitära lidandet och hjälpa de människor i östra Ukraina som drabbats hårdast av konflikten. Mer humanitärt stöd kan bli aktuellt beroende på utvecklingen.

Ukrainas utmaningar var stora redan innan konflikten och har nu förvärrats. Det ekonomiska läget är svårt och höjda gaspriser, sänkta pensioner och höjd pensionsålder är kännbart för väldigt många. Därför är det viktigt att snabbt genomföra förändringar som möter medborgarnas behov.

Sverige är i dag en av de största och viktigaste bilaterala biståndsgivarna till Ukraina. Vi har en omfattande kunskap och erfarenhet av de utmaningar som de möter i denna förvandlingsprocess. Vid statsminister Stefan Löfvens besök i Kiev presenterade han ett bilateralt lån till Ukraina som omfattar 100 miljoner USD. Detta visar ytterligare på Sveriges engagemang för Ukraina.

Dessutom har Sverige genom mitt ordförandeskap i Internationella dialogen för freds- och statsbyggande och Sveriges ordförandeskap i FN:s fredsbyggande kommission ett särskilt engagemang i att stärka konfliktdrabbade länder. Därför kommer vi att fortsätta vårt omfattande bilaterala bistånd till Ukraina, på över 200 miljoner kronor per år, med följande tre prioriterade områden:

Decentralisering av samhällsfunktioner, makt och inflytande är centralt för att främja demokratin. Det handlar om att föra beslut närmare medborgarna och öka öppenheten. Det stärker samhällskontraktet mellan medborgare och staten, gör det lättare för människor att utkräva ansvar och det bidrar till att bekämpa korruption. Sveriges kommuner och landsting har mycket att bidra här.

Energieffektivisering. Ukraina beräknas använda tre gånger mer energi per person än ett genomsnittligt EU-land. Här finns således betydande besparingar att göra som ger vinster till befolkningen samt bromsar klimatpåverkan och skapar en mer konkurrenskraftig ekonomi. Det gör också landet mindre beroende av utländsk gas. Sverige har redan idag ett omfattande energieffektiviserings- och miljöstöd som vi kommer att utveckla.

Jämställdhet och fler kvinnor på arbetsmarknaden hänger intimt ihop med välstånd och välfärd. Vi kommer att stödja kvinnors ekonomiska makt och inflytande liksom arbetet för att jämställdhet ska genomsyra samhället i stort. Arbetet mot mäns våld är självklart en viktig del och kan bli än viktigare då erfarenheter från konfliktdrabbade länder visar att våldet mot kvinnor riskerar att öka.

Ukraina behöver en långsiktig strategi för landets utveckling. Och vi behöver gemensamt arbeta samordnat med övriga EU och andra givare för att skapa dessa förutsättningar. Kraften och beslutsamheten som visades upp på Majdan av hundratusentals människor väcker hopp om att en bättre framtid är möjlig.

Isabella Lövin

Bistandsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Angrip roten till flyktingvågen över Medelhavet

Publicerad 25 april 2015 Uppdaterad 28 april 2015

Göteborgs-Posten 25 april 2015 Den mänskliga tragedi som utspelar sig på Medelhavet är ett smärtsamt bevis på ojämlikheten och orättvisan i världen. Om liknande tragedier ska undvikas i framtiden måste världssamfundet lägga mer kraft på att komma åt grundorsakerna som driver människor på flykt, skriver biståndsminister Isabella Lövin.

En rad frågor ligger på bordet som regeringen driver inom EU-kretsen. Det handlar om bättre livräddningsinstatser på Medelhavet, att stoppa människosmuglarnas hänsynslösa verksamhet samt att fler länder inom unionen måste öka sitt ansvar för flyktingmottagandet. Kommissionen bör – med stöd av sin initiativrätt – utreda och presentera realistiska alternativ för fler lagliga vägar för att söka asyl inom EU. En väg som nämnts är humanitära visum.

Men detta räcker inte. Vi måste nu på allvar engagera oss i långsiktiga åtgärder som förebygger konflikter och bekämpar fattigdom. För att förstå varför människor väljer att riskera sina egna och sina familjers liv på Medelhavet måste man se strax utanför Europas gränser. Inbördeskriget i Syrien är nu inne på sitt femte år och har skördat hundratusentals människoliv, samtidigt som många miljoner tvingats lämna sina hem och fly. I Irak fortsätter terrorsektens IS exempellöst grymma framfart.

Globalt står vi inför den mest allvarliga flyktingsituationen sedan Andra världskriget. Över 50 miljoner människor är på flykt. Ungefär en procent av dessa, 500 000 människor, beräknas i år söka asyl i EU. Eftervärlden kommer att bedöma vår tids politiska ledare efter hur vi hanterar denna

situation, på samma sätt som efter Andra världskrigets fasor.

Här spelar biståndet som en del av en politisk helhetssyn en viktig roll. Jag kom precis hem från Världsbankens vårmöte där detta diskuterades på svenskt initiativ. Krig och våld är bland de största hindren för utveckling. Samtidigt som fattigdomen minskar i världen har den slagit rot i konfliktdrabbade och sviktande stater där det inte finns några fungerande samhällsfunktioner, där korruptionen trasar sönder samhällsväven och det förtroendet som finns mellan människor och stat. Där våld och förtryck är en del av vardagen. Människor fastnar i fattigdom samtidigt som hopplösheten tränger allt djupare. Men det finns lösningar.

2011 samlades konfliktdrabbade och sviktande stater, givarländer liksom organisationer i partnerskapet International Dialogue for Peace and Statebuilding och kom överens om en New deal för att lyfta de drabbade länderna ur fattigdom. Denna överenskommelse går ut på att investera i fem områden för att komma åt konfliktorsaker som bidrar till att driva människor på flykt till Medelhavets stränder. Det handlar om att föra en inkluderande politik, om säkerhet och rättvisa, att skapa förutsättningar för ekonomisk utveckling samt om att tillhandahålla samhällstjänster.

Dessa grundprinciper tycks självklara men är desto svårare att genomföra i praktiken.

Som ny ordförande för Dialogen, tillsammans med Sierra Leones finansminister Marah, kommer jag att lägga mer tyngd på det konfliktförebyggande arbetet. Att hjälpa konfliktbenägna länder ur en destruktiv våldscykel är en av vår tids största utmaningar och helt avgörande för att utrota fattigdomen.

- Inom det svenska biståndet kommer vi satsa mer på institutions- och kapacitetsbyggande, vilket förra regeringen drog ner på. Det kan låta torrt men är helt avgörande för att bygga fungerande fredliga demokratier och utrota fattigdomen. Sverige och svenska myndigheter har stor erfarenhet av hur ett välfärdssamhälle kan byggas, en kunskap som vi ska ta vara på och dela med utvecklingsländer.

- Kvinnors deltagande är centralt för att uppnå en hållbar fred som omfattar alla i samhället. Därför arbetar vi aktivt för att stärka kvinnors möjlighet att delta i fredsförhandlingar och återuppbyggnadsarbete samt deras politiska och ekonomiska makt och inflytande. En ny handlingsplan för resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet är på gång där kvinnor i

konfliktdrabbade länder konsulteras.

- Internationellt driver Sverige att fredsbyggande- och statsbyggandeprinciper ska in i de nya globala utvecklingsmålen som antas av världens ledare i september. Vi är aktiva inom Världsbanken, FN liksom EU för att det konfliktförebyggande arbetet stärks samt att givare samordnar sina insatser.

Att jobba i konfliktdrabbade och sviktande stater innebär stora uppenbara risker vad gäller korruption, säkerhet och instabilitet. Men svårigheterna är ingen ursäkt för att dra sig tillbaka eller undvika dessa länder. Det vore att ge upp målet att utrota fattigdomen och vända ryggen till alla de människor som kanske behöver vårt stöd som mest. Människor som i dag i desperation ger sig ut på en livsfarlig flykt i hopp om ett bättre liv.

Isabella Lövin
Biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Så ska vi få världen att satsa på ren energi

Publicerad 19 april 2015 Uppdaterad 28 april 2015

I helgen kliver jag upp på scenen vid Monument Grounds i Washington tillsammans med världsledare och artister som Usher och Mary J Blige. I sällskap med hundratusentals människor firar vi 45-års jubiléet av Global Earth Day och visar vårt engagemang i kampen mot fattigdom och klimatförändringar. Engagemanget inspirerar.

Det gör även framstegen och samtalen under Världsbankens vårmöte som pågår parallellt. Sverige ökar nu sitt engagemang, tillsammans med likasinnade länder i Friends of fossile fuel subsidy reform, för att fasa ut smutsig fossil energi vilka hotar framsteg som gjorts bland världens fattigaste länder.

Oljepriset har minskat med nästan hälften det senaste året. Detta skapar nu ett gyllene tillfälle för världens länder att ställa om till förnybar energi och frigöra resurser för att minska fattigdomen. Två heta frågor som diskuteras under vårmötet, bl a annat på initiativ av Sverige, är prissättning på koldioxid och avveckling av subventioner på fossila bränslen. Stödet för prissättning växer konstant. Under FN:s klimatmöte i september skrev 1000 företag och 74 länder under en deklARATION om att de är positiva till en prissättning.

Subventioner på fossila bränslen så som olja, kol och gas motsvarar nära 550 miljarder US dollar. 4787 miljarder kronor! Det är mer än fyra gånger så mycket som världens samlade bistånd. Och fem gånger så mycket som världen åtagit sig att samla in till utvecklingsländer fram till 2020 för att bromsa klimatförändringar och stödja ländernas anpassning till en värld allt mer drabbad av översvämningar, torka och extremväder. Världsbanken

framhåller också att subventionerna premierar de redan resursstarka.

Samtidigt saknar 1,2 miljarder människor i världen tillgång till energi vilket hämmar människors möjlighet att ta sig ur fattigdom. När jag nyligen reste till Bangladesh slogs jag av vad en enkel glödlampa kan göra för skillnad. En kvinna på landsbygden visade stolt upp sin solcell på halmtaket och den nakna glödlampan i rummet som gjorde det möjligt för hennes barn att läsa läxor på kvällarna. Att investera i ren energi är inte bara en miljöinvestering, utan i lika hög grad en investering i lokalsamhällets utveckling, kvinnors säkerhet och barns möjligheter att studera.

Resurser finns. Det gäller bara att de investeras rätt. Sverige ökar därför sitt engagemang:

- Inom Världsbanken tar regeringen krafttag för att skala upp investeringar i energieffektivisering och förnybar energi. Vi driver på för att banken ska utveckla tydligare målformuleringar och en handlingsplan för övergången från fossila bränslen till förnybar energi.
- Regeringen fördjupar engagemanget i vängruppen för reformer av fossila subventioner, "Friends of Fossil Fuel Subsidy Reform". Under Världsbankens vårmöte ställer vi oss bakom deras initiativ för att få fler länder att stödja avvecklingen av subventioner inför klimattoppmötet i Paris i december.
- Regeringen tackar också ja till att ingå i Världsbankens ledarskapskoalition för koldioxidprissättning, The Carbon Pricing Leadership Coalition. Ett nätverk för näringsliv och regeringar som driver på för att fler länder sätter ett pris på koldioxid, något som Sverige varit världsledande med, alltsedan vi införde koldioxidskatt 1991.

Utvecklingsländerna riskerar att få betala priset för de rika ländernas utveckling som eldats på av koldioxidintensiv industri. Havsnivåhöjning, ökenutbredning, livsmedelskriser och extremväder kommer att drabba dem som redan är fattiga värst. Det är dags för verklig energirättvisa – vi i de rika länderna som släpper ut mest koldioxid måste inte bara minska våra utsläpp utan också stödja utvecklingsländerna med satsningar på förnybar energi så att de inte fastnar i ett destruktivt och dyrt koldioxidberoende. Och stödja insatser som stärker deras motståndskraft mot klimatpåverkan som hotar att driva miljoner på flykt och in i fattigdom. Vårmetet i Världsbanken och engagemanget under Earth Day visar att förändring pågår! Nu gäller det att driva upp farten.

Isabella Lövin, biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Ny strategi ska stödja sexuell hälsa i Afrika

Publicerad 06 april 2015 Uppdaterad 28 april 2015

Expressen 6 april 2015

I morgon är den internationella världshälsodagen och vi har mycket att fira. Allt fler människor i världen får bättre hälsa, lever längre, barnadödligheten minskar, antalet personer som smittas av hiv likaså. Allt färre dör i malaria och mödradödligheten har halverats sedan 1990. Svenska folket bidrar till denna utveckling genom det svenska hälsobiståndet som förra året uppgick till fyra miljarder kronor. Nu gör regeringen en satsning för grupper som hamnat på efterkälken.

För trots framsteg är behoven och utmaningarna stora. Kvinnor är speciellt utsatta och Afrika är längre ifrån att nå de globala målen om att minska mödra- och barnadödligheten än andra delar av världen. Därför kommer regeringen inom kort anta en ny strategi som bättre möter de utmaningar som finns för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter för Afrika söder om Sahara.

I Afrika söder om Sahara dör dagligen över 400 kvinnor som följd av förlossningskomplikationer och här löper också barn under fem år störst risk att dö. Samtidigt är hiv-epidemin mest utbredd här och tre gånger så många unga kvinnor som män är drabbade.

Bristen på jämställdhet och mäns sexuella våld mot kvinnor är några av orsakerna till problemen. Det är förklaringen till det höga antalet tonårsgraviteter och spridning av hiv bland unga flickor. Kvinnlig könsstympning orsakar också svåra hälsoproblem och komplikationer vid förlossningar. Under min resa till Liberia och Sierra Leone blev jag chockerad av det utbredda våldet och omfattningen av könsstympning. Nästan 90 procent av kvinnorna är könsstympade i Sierra Leone och

uppemot 70 procent i Liberia! Det är de fattiga flickorna och kvinnorna som är som mest utsatta.

Vi ser dessvärre också att de senaste årens framgångar rörande sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) bromsat upp och till och med rör sig åt fel håll. Vi ser med oro på utvecklingen när det gäller homo-bi- trans och queerpersoners (hbtq)mänskliga rättigheter i Afrika. Homosexualitet är fortsatt olagligt i många afrikanska länder och varje dag drabbas homosexuella personer av trakasserier och diskriminering. Det påverkar deras tillgång till hälso- och sjukvård. Ett ökat fokus på frågorna internationellt är positivt men skapar samtidigt hårdnande motreaktioner på många håll som måste bemötas.

Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter handlar ytterst om jämställdhet och rätten att bestämma över sin egen kropp. Om rätten att välja partner och att välja säkert sex. Om rätten för kvinnor och flickor att ha tillgång till laglig och säker abort. Bristen på SRHR hämmar inte bara fattigdomsbekämpningen utan är också en demokratifråga. Om du inte kan bestämma över din egen kropp hur ska du då kunna delta på lika villkor i samhället?

Sverige har en lång historik av samarbete med afrikanska länder och stor trovärdighet i jämställdhetsarbetet. Under många år har Sverige bidragit till att stärka kvinnors och flickors hälsa. Nu vässar vi detta arbete genom en ny strategi som omfattar 350 miljoner kronor per år som kommer att:

- ha större fokus på barn och ungdomar så att de får kunskap om hur kroppen fungerar, om säker sex och preventivmedel liksom sina mänskliga rättigheter. Synen på maskulinitet är också viktig att fokusera på eftersom den bidrar till problemen.
- prioritera tillgången till säker och laglig abort liksom tillgången till SRHR för hbtq-personer.
- fokusera på att förebygga barnäktenskap och kvinnlig könsstympning.
- stärka länders hälsosystem vilket är helt nödvändigt för sjukvården ska komma alla till del; bl a genom att öka användning av säker statistik så att beslutsfattare har bättre möjligheter att se till att hälsovården är rättvis och når de mest utsatta människorna.

Det är inte bara i Afrika som det finns ett motstånd till att kvinnor, flickor och hbtq-personer ska få bestämma över sin sexualitet och utöva sina mänskliga rättigheter. Frågan är politisk känslig och möter motstånd från de mest skilda håll, både inom EU och FN. Sverige har därför en viktig uppgift

att aktivt driva dessa frågor. En uppgift som regeringen tar på största allvar.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Ny biståndsstrategi för Syrien om 1,5 miljarder

Publicerad 30 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

SVD 30 mars 2015 I morgon samlas världssamfundet i Kuwait till en givarkonferens för Syrienkrisen. Sverige kommer att finnas på plats för att visa vårt starka engagemang och fortsatta stöd till regionen och alla de som drabbas av krigets helvete.

Vårt budskap under konferensen är tydligt. Vi får inte svika människorna som är helt beroende av omvärlden för sin överlevnad. Därför kommer vi med ett löfte om ökat stöd.

Det finns en rädsla att givarsamfundet ska tröttna efter fyra år, att sökarljuset ska riktas åt annat håll. Att det ändlösa våldet och avsaknaden av en politisk lösning omvandlas till uppgivenhet hos givarna. Men världen får inte ge upp. Syrienkrisen är en av de största humanitära kriserna i vår tid. Över 220 000 personer har dödats, 12 miljoner människor - hälften av landets befolkning - har tvingats fly, ofta mer än en gång, av dessa är åtta miljoner flyktingar i sitt eget land. Fångade i våldets terror mellan olika väpnade grupper som medvetet riktar attacker mot civila mål. Inte minst Assadregimens oljefatsbombningar orsakar enorma skador i civila områden.

Kvinnor och barn värst drabbade

Som alltid drabbas kvinnor och barn hårdast av kriget. Detta har förstärkts av ISIL:s framfart. Den extrema kontroll och de fruktansvärda övergrepp som ISIL gör sig skyldiga till skapar oro inte bara för säkerheten i dag utan för vad framtiden bär. Samtidigt nås vi av rapporter om hur regimsoldater använder våldtäkt som ett militärt medel för att ingjuta fruktan och kuva de lokala samhällena.

Övergreppen fortsätter i flyktinglägren utanför landets gränser där desperationen och fattigdomen ökar och humanitära organisationer rapporterar om att allt fler flickor utsätts för tvångsgiftermål. Mitt i kaoset är det ändå kvinnorna som försöker få vardagen att fungera, att få mat på bordet, ta över huvudet och se efter barnen och de äldre.

En verklig oro är barnens situation. Vi ser en förlorad generation växa framför våra ögon och detta måste vi med gemensamma krafter motverka. Över två miljoner barn inne i Syrien går inte i skolan, detsamma gäller över hälften av flyktingbarnen utanför landet – 600 000 barn – och siffrorna ökar. De är Syriens framtid och den växande hopplösheten bland flyktingbarnen riskerar bli en krutdurk med säkerhetsimplikationer även för Sverige.

Svårigheten att jobba inne i Syrien för hjälporganisationer och den utdragna konflikten får inte avskräcka givare. Sverige ökar därför engagemanget i Syrienkrisen på en rad fronter:

Sverige utlovar 350 miljoner kronor i år

Sverige höjer den humanitära insatsen. På grund av att situationen förvärras och konflikten sprider sig alltmer till grannländerna utlovar Sverige på konferensen imorgon 350 miljoner kronor i humanitärt stöd till Syrienkrisen 2015. Det är en höjning från förra årets initiala löfte på 270 miljoner till Syrien och de berörda grannländerna. Utrikesdepartementet liksom Sida följer utvecklingen noga och om situationen förvärras ytterligare kan mer stöd bli aktuellt. Särskilda insatser kommer att göras för att skydda kvinnor och flickor från tvångsgifte, kidnappningar och sexuellt våld.

Syriens grannländer som Libanon, Jordanien och Turkiet tar emot den absolut största andelen flyktingar från Syrien. Tre miljoner människor har hittills sökt skydd där. EU måste göra mer för att stödja dem. Sverige har tillsammans med Tyskland tagit emot den absoluta majoriteten av asylsökande i EU från Syrien. Sverige har tagit emot ungefär 65 000 personer, inklusive statslösa, sedan krigets utbrott 2011. Att jämföra med totalt cirka 220 000 i hela EU, inklusive de Sverige har tagit emot.

Sverige var pådrivande för FN:s säkerhetsrådsresolutioner om att öka tillträdet för humanitär personal skulle antas, nu ska vi med kraft verka för att dessa respekteras. Sverige är en av de största givarna till Syrienkrisen och har en stark röst inom FN-organen. Vi jobbar systematiskt med FN på plats för att hitta vägar för hjälpen att nå utsatta grupper inne i Syrien. Det är inte oproblemiskt men många får hjälp. Sedan 2011 har Sverige gett 1,3

miljarder till allt från filter, mat, sjukvård till kvinnocenter.

Fokus på kvinnor och barn i ny biståndsstrategi för Syrien

Sverige antar en ny biståndsstrategi för Syrienkrisen om 1,5 miljarder kronor de kommande åren. Konflikten i Syrien fortsätter att förvärras och vi behöver därför en långsiktig och flexibel strategi för hur Sverige bäst bidrar till att lindra krigets lidande, hur vi stödjer demokratiska krafter och dämpar konsekvenserna för grannländerna. Den ska överbrygga den onödiga klyfta som finns i dag mellan den akuta nödhjälpen och det långsiktiga utvecklingsarbetet. Det handlar om att skapa förutsättningar för ett framtida Syrien efter kriget där freden får fäste.

En prioritering kommer att vara barns skolgång liksom stöd till civilsamhällesorganisationer som under mycket svåra förhållanden verkar inne och utanför landet för att bygga upp förtroende mellan människor. Dessa fredliga motkrafter, ofta kvinnoorganisationer, behöver omvärldens stöd och erkännande. Det är avgörande för att ett civilsamhälle ska finnas för att bygga demokrati när vi nått fred.

Biståndet kommer inte att få slut på kriget och människors lidande. För detta krävs en politisk lösning. Avsaknaden av en sådan gör dock biståndet viktigt. Rätt använt räddar det liv och skapar bättre förutsättningar för återuppbyggnaden av landet. Det blir en livlina för väldigt många människor, bidrar till drägligare liv och känslan av att det finns människor i omvärlden som står vid deras sida.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Bistånd viktigt i kamp mot klimatkatastrofer

Publicerad 17 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Aftonbladet 17 mars 2015 Ödeläggelsen efter cyklonen Pam, som nyligen svepte in över Vanuatu, Kiribati och flera andra öriken i Stilla Havet, är förödande. Människors hem är förstörda, skolor och sjukhus raserade eller allvarligt skadade. Halva Vanuatus befolkning är i akut behov av hjälp.

Pam är på allas läppar här i Sendai, Japan, där jag deltar vid den stora Världskonferensen för katastrofriskreducering, tillsammans med bland andra Vanuatus och Kiribatis presidenter. Här ska världens länder ensas om nya globala mål för att lindra förlusterna vid naturkatastrofer. Ödeläggelsen på Stillahavsöarna visar hur angeläget detta är.

Cyklonen Pam bekräftar två saker:

Antalet väderrelaterade katastrofer ökar och står för över 80 procent av naturkatastroferna i dag. Om inte klimatförändringarna bromsas kommer katastroferna fortsätta öka med stora ekonomiska kostnader och mänskligt lidande som följd.

Naturkatastrofer drabbar de fattigaste och mest utsatta människorna hårdast. 98 procent av de som dör som en följd av katastrofer bor i utvecklingsländer. För att förebygga framtida kriser måste världssamfundet öka stödet till dessa länder.

Kiribatis president berättade för mig hur klimatförändringarna sker snabbare än han kunnat föreställa sig och påverkar befolkningens livsförutsättningar i grunden. De ber desperat om att bli hörda. Cyklonen ingjuter rädsla hos

befolkningen eftersom de inte känner igen vädermönstren; öriket brukar inte drabbas av cykloner. Och vad skulle hända om en jättevåg kom, likt den tio meter höga våg som drabbade Japan för fyra år sedan? Kiribati ligger i snitt två meter över havsytan. Vart skulle människorna fly?

Det nya ramverket för naturkatastrofer som antas i Sendai är viktigt för att förebygga risker. Det mobiliserar världen, stärker samarbetet och kunskapsutbyte, och uppdrar åt länder att göra konkreta handlingsplaner för krishantering.

Biståndet spelar en viktig roll för att rusta samhällen att bättre klara av kommande katastrofer. Det kan handla om att bygga bättre bostäder och infrastruktur och utveckla varningssystem. Men det får inte bara handla om anpassning. Mer måste göras för att på lång sikt bidra till att människor reser sig ur fattigdom samtidigt som samhällen ställs om till förnybar energi så att utsläppen av koldioxid minskas och vi bromsar klimatförändringarna. Annars kommer katastrofer vara än högre på världens agenda under all överskådlig framtid.

Därför höjer Sverige ambitionen på flera plan.

Mer fokus inom biståndet ska läggas på att minska sårbarheten för katastrofer i särskilt utsatta länder som Bangladesh, Kambodja och Moçambique. Vi beslutar i dagarna om ett extra stöd till små östater, SIDS, för att stärka deras samarbete och inflytande inför de viktiga förhandlingar som äger rum i år om nya globala utvecklingsmål samt ett nytt klimatavtal. Många av dessa länder framhåller att de inte har tillräcklig kapacitet för att komma åt klimatfinansieringen.

En fråga som jag omgående kommer att se över då Sverige är en av de största givarna till de globala klimatfonderna. Självklart ska dessa pengar nå fram till dem som behöver dem mest.

Människor kämpar i denna stund för sin överlevnad efter cyklonen Pam. Sedan år 2005 har över 700 000 människor dött på grund av naturkatastrofer, över 1,4 miljoner skadats och 23 miljoner människor blivit hemlösa. Dessa siffror kommer stiga om vi inte med gemensamma krafter gör allt för att minska riskerna.

Isabella Lövin

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Jämställdhet skapar fred och välstånd

Publicerad 08 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Göteborgs-Posten 8 mars 2015 Kampen för jämställdhet är inte en "mjuk fråga". Det är en fråga om liv och död. Den kan bara en feministisk utrikespolitik lösa, skriver Isabella Lövin och Margot Wallström. I dag, söndag, firas den internationella kvinnodagen för att uppmärksamma jämställdhet och kvinnors situation över hela världen.

I år ska världen enas om nya globala mål i september för en social, ekonomisk och ekologisk hållbar utveckling. Det arbetet ger en reell möjlighet att flytta fram positionerna i kampen för en mer jämställd värld. Och det behövs. För även om framsteg har gjorts går utvecklingen alldeles för långsamt.

Mödradödligheten i världen har visserligen halverats sedan 1990, men fortfarande dör 800 kvinnor varje dag kopplat till graviditet och barnafödande. Trots att kvinnor står för viktiga bidrag till den globala ekonomin och utgör cirka 40 procent av den globala arbetskraften bär fattigdomen fortfarande en kvinnas ansikte. I många länder hindras kvinnor från att äga och ärva. I södra Afrika står till exempel kvinnorna för 70 procent av jordbruksproduktionen men äger bara två procent av marken.

Mäns våld vanligaste dödsorsaken

Vi lever fortfarande i en värld där mäns våld är en av de största källorna till kvinnors ohälsa. Över 700 miljoner kvinnor blir misshandlade eller utsatta för sexuellt våld av sin pojkvän, partner eller make – på platser där de borde

känna sig som mest trygga. Våldtäkter har begåtts i historiens alla väpnade konflikter. Det spelar ingen roll om vi talar om konflikterna i Myanmar, Demokratiska Republiken Kongo, eller på Balkan – det sexuella våldet används som vapen för att splittra samhällen och ingjuta fruktan hos civilbefolkningen.

Runt om i världen växer fundamentalistiska våldsgrupper fram som vill frånta kvinnor möjligheter till deltagande i det politiska livet, ekonomisk egenmakt, tillgång till hälsa. Dessa gruppers brutala framfart visar med all tydlighet att kampen för jämställdhet inte är en ”mjuk fråga”. Det är en fråga om liv och död. Det utbredda våldet och förtrycket mot kvinnor är en av vår tids människorättskandaler och ett politiskt misslyckande som inte bara slår mot kvinnor utan förhindrar en hållbar utveckling av samhället i stort.

Starkt förknippade med fred

Kvinnors aktiva deltagande i fredsprocesser har till exempel visat sig vara en starkt bidragande faktor till om freden blir permanent. Forskning pekar på att mer jämställda länder är starkt förknippade med fred inom landet såväl som gentemot grannländerna. Samtidigt är jämställdhet en katalysator för ekonomisk utveckling och avgörande för att bekämpa fattigdomen.

Det är detta vår feministiska utrikespolitik handlar om.

Den omfattar redskapen inom såväl utrikes- som utvecklingspolitiken. Den ska bidra till att öka respekten för kvinnors rättigheter liksom kvinnors representation i centrala beslutsprocesser. En feministisk politik kommer också säkerställa att resurser tilldelas det som prioriteras av och för kvinnor. Genom att stärka kvinnors makt och inflytande ser vi hur den ekonomiska tillväxten ökar. Fattigdomsbekämpning leder till starkare samhällen som är mer motståndskraftiga mot såväl miljökatastrofer som politiska kriser. Därför prioriterar vi följande:

1. Respekt för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen. Kvinnors rättigheter kan inte nekas med hänvisning till traditionella normer eller religiösa övertygelser. Vi kommer att arbeta multilateralt och bilateralt, skapa globala koalitioner för att säkerställa att genusperspektiv ingår i strategiska diskussioner, beslut och – viktigast av allt – att ord blir handling.
2. Bekämpa våld mot kvinnor och flickor i fredstid och i konflikt. Våld mot kvinnor och flickor är en global epidemi som får ytterligare drivkraft i konflikter. Vi kommer att bekämpa straffrihet i fredstid såväl som i konflikt.

3. Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. I många delar av världen, inklusive EU och vårt närområde, går utvecklingen bakåt. För väldigt många kvinnor i världen är graviditet och barnafödande förenat med livsfara. Vi ska arbeta för att alla kvinnor ska ha rätt till sin hälsa och sin kropp.

4. Stärka kvinnors ekonomiska inflytande. Vi ska bekämpa diskriminering på arbetsmarknaden, men också främja kvinnors lagliga rättigheter när det gäller arv, mark förvärv och innehav, samt lika tillgång till olika sociala tjänster.

5. En hållbar utveckling. Ett feministiskt perspektiv är en förutsättning för hållbar utveckling. Därför kommer vi med kraft driva på för starka mål om jämställdhet i den nya globala utvecklingsagendan.

År 2015 ger världen en chans att driva den feministiska agendan framåt. Låt oss ta den.

Isabella Lövin
Biståndsminister

Margot Wallström
Utrikesminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Replik: Vi ska kämpa för våra feministiska allierade

Publicerad 05 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Expressen 5 mars 2015 Vi förstår och delar den oro Kvinna till Kvinna uttrycker ihop med irakiska kvinnorättsförsvarare (3/3). De ifrågasätter förra regeringens beslut att fasa ut det bilaterala stödet till Irak 2015 och påpekar att Iraks kvinnor akut behöver feministiska allierade. Vi försäkrar att de har vårt stöd.

I dagarna beslutade regeringen om inriktningen för en ny unik strategi för Syrienkrisen som ska omfatta grannländerna, däribland Irak, dit konflikten spiller över. Samtidigt beslutade regeringen om inriktningen för en regional strategi för Mellanöstern och Nordafrika, inklusive Irak, där ett fokus kommer att vara stöd till demokratiinsatser genom civilsamhällesorganisationer, inte minst kvinnoorganisationer.

Sverige kommer också att fortsätta att bidra till Iraks utveckling via FN-organ och EU:s biståndsarbete. Under 2014 uppgick det totala humanitära biståndet från Sverige till Irak till 203 miljoner kronor, som bland annat går till internflyktingar som tvingats lämna sina hem på grund av våldet i landet.

Vi fortsätter att lyfta kvinnors rättigheter i våra samtal med företrädare för Irak och regionen, liksom i EU-kretsen och FN. Det är en självklar del av den feministiska utrikespolitiken. I dag står den svenska ambassaden i Bagdad värd för ett seminarium arrangerat av bland andra Kvinna till Kvinna om just våld mot kvinnor. Ambassaden är en plattform för kvinnoorganisationer att framföra sina krav till irakiska parlaments- och regeringsföreträdare i flera angelägna frågor som våld mot kvinnor och barnäktenskap. Vi kommer att fortsätta att noga följa situationen i Irak och regionen för att se hur vi bäst kan bidra till att stärka kvinnors rättigheter. Vi

garanterar att vårt engagemang står fast.

Margot Wallström, utrikesminister

Isabella Lövin, biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Ebolatragedin ger utrymme för nystart

Publicerad 03 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Expressen 3 mars 2015 Tänk dig att du lever i ett land sönderslaget av ett utdraget och blodigt inbördeskrig, där hela din generation präglas av konfliktens efterdyningar. Där det sexuella våldet är en del av vardagen för såväl vuxna och barn. Tänk dig att du aldrig fått lära dig läsa och skriva och att du alltför ofta får betala mutor i kontakten med polis, tjänstemän eller lärare. Tänk dig att du lever i yttersta fattigdom och din enda trygghet är familjen.

Hur skulle du då reagera den dag ditt barn får feber och en grupp främlingar iförda heltäckande skyddsdräkter kräver att du ska lämna ifrån dig barnet?

Skulle du ta till dig information om en ny sjukdom som heter ebola?

Skulle du acceptera att du själv och resten av familjen togs till en särskild klinik - när de allra flesta som du hört talas om som gjort det aldrig kommit tillbaka?

Efter en veckas resa i de drabbade länderna Liberia och Sierra Leone står det klart för mig att ebolaepidemin här inte i första hand är ett medicinskt problem. Det är något mycket svårare: det handlar också om misstro, korruption och avsaknad av fungerande institutioner och samhällssystem.

Prognoserna i höstas förutspådde 1,4 miljoner smittade i Västafrika till början av 2015. Tack och lov slog dessa inte in. Nu smittas omkring hundra personer i veckan i de tre drabbade länderna, Guinea, Liberia och Sierra

Leone, jämfört med tusen i veckan i september.

Detta till stor del tack vare det internationella samfundets kraftsamling i samarbete med de nationella regeringarna, men också till stor del tack vare traditionella ledares, lokala civilsamhällesorganisationers och enskilda individers insatser.

En viktig faktor i att vända utvecklingen var när ledare som människor litade på kom ut med informationen. Först då kunde mammor och pappor göra de ofattbara uppoffringar som krävs för att avstå från att röra den de älskar eller ta hand om den som är sjuk. Detta bevisar att om tillräckligt många fattar rätt beslut samtidigt och agerar tillsammans kan stora kriser stoppas. Mitt i allt mörker är detta ett faktum som inger hopp.

I dag möts Västafrikas ledare tillsammans med regeringsföreträdare från hela världen i Bryssel för att diskutera vad som krävs för att få ner antalet nya smittade till noll; samt vilket stöd de drabbade länderna behöver för att återhämta sig.

De berörda länderna har lyft fram behovet av att bygga upp sjukvård, infrastruktur och få i gång ekonomin. Detta är självklart viktigt. Men mitt och Sveriges budskap kommer att vara att det även krävs ett bredare grepp.

Det gäller nu att länderna också orkar ta tag i de mer komplexa frågorna som handlar om att bygga väl fungerande institutioner, bekämpa korruption och skapa ett inkluderande samhälle genom att bland annat föra ut servicefunktioner ut i landet där människor bor. Annars är risken att det blir en ytlig renovering som jämnas med marken när nästa kris kommer. Strukturella reformer krävs också för att skapa bra förutsättningar för investeringar och en hållbar ekonomisk tillväxt.

Mitt i den mänskliga tragedin skapar ebola en möjlighet att bygga på de positiva krafter som mobiliserades under krisen. Det påminner om kvinnorörelsens heroiska insats under inbördeskriget i Liberia då de tvingade de krigande parterna till förhandlingsbordet.

Då liksom nu var det lokala krafter som bidrog till att vända utvecklingen.

Regeringarna i Liberia, Sierra Leone och Guinea, men också givarländerna, måste nu ta ett omtag. Sverige är den näst största bilaterala givaren och samarbetspartnern till Liberia och en av de allra största givarna till ebolabekämpningen. Vi har en röst som jag kommer använda i dag och

framöver. Tillsammans med Sierra Leones finansminister Dr Marah är jag dessutom ordförande i den Internationella dialogen för freds- och statsbyggande, en plattform som vi kommer använda för att driva på en verkligt hållbar utveckling i ebolans spår. Minister Marah delar uppfattningen att ebolatragedin nu erbjuder en chans för de sköra staterna och givarsamfundet att göra om och göra rätt. Det kommer att bli en lång process, men Sverige står berett att stötta i detta arbete.

Isabella Lövin, biståndsminister

Debattartikel från Näringsdepartementet, Utrikesdepartementet

Så ska handeln bli mer rättvis

Publicerad 10 februari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Dagens industri 10 februari 2015 På onsdagen påbörjar regeringen arbetet med en svensk handlingsplan för att genomföra FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter. Det är en viktig fråga, inte minst inom utrikeshandeln och exporten, skriver Mikael Damberg och Isabella Lövin.

För att regeringens mål om att Sverige ska ha EU:s lägsta arbetslöshet år 2020 ska uppnås krävs att svensk export ökar. Regeringen har därför påbörjat arbetet med en exportstrategi baserad på fyra utmaningar som vi presenterat tidigare. En av utmaningarna är att svensk export i större utsträckning behöver rikta sig till de nya tillväxtmarknaderna i Asien, Afrika och Latinamerika. Det är där framtidens tillväxt sker och där efterfrågan på svenska varor och tjänster bedöms som hög.

Lika attraktiva som dessa marknader är för företag som vill växa lika utmanande är de ur ett hållbarhetsperspektiv. Vissa länder kan ha bristfällig lagstiftning. Flera har svag institutionell kapacitet för att se till att myndigheterna lever upp till statens internationella åtaganden eller att företag respekterar dessa åtaganden. I vissa fall bryter länder medvetet mot mänskliga rättigheter. Vi har de senaste åren sett exempel på när företag agerar på utmanande marknader utan att ha tillräckliga styrsystem för att hantera riskerna det medför. Konsekvenserna är alltifrån miljöförstöring, korruption, kränkning av mänskliga rättigheter till bristfälligt fokus på arbetstagares rättigheter.

Vi förväntar oss att svenska företag agerar som föredömen, både här hemma och ute i världen. Därför presenterar vi i dag ett ökat fokus på hållbart företagande med målet om en skrivelse till riksdagen. Näringsdepartementet kommer att samordna alla de initiativ som tas kring hållbart företagande.

Regeringen kommer att integrera hållbarhetsfrågan i handelspolitiken och exportfrämjandet samt inom ramen för regeringens nystart av politik för global utveckling. Den tidigare regeringens ålderdomliga synsätt på handel och mänskliga rättigheter, där man ansåg att staten skulle hålla sig borta från företagens hållbarhetsarbete, är ålderdomlig.

Den svenska regeringen är för fri och rättvis handel. Vi är övertygade om att ökade kontakter människor emellan och ökad handel länder emellan i längden främjar mänskliga rättigheter och en demokratisk utveckling. Isolering är väldigt sällan ett bra alternativ. Men regeringen förväntar sig att svenska företag respekterar mänskliga rättigheter. Detta innebär bland annat att företaget kartlägger risker, har tänkt igenom hur dessa ska hanteras och för en aktiv dialog med civilsamhället.

Professor John Ruggie, Ban Ki-moons särskilde representant för frågor om företag och mänskliga rättigheter, presenterade 2011 en rad vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter som nu enhälligt har antagits av FN:s råd för mänskliga rättigheter. De vägledande principerna riktar sig till alla stater och alla företag och avser att stärka skyddet för de internationellt erkända mänskliga rättigheterna.

På onsdagen påbörjar regeringen arbetet med en svensk handlingsplan för att genomföra FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter. Vi kommer bland annat att bjuda in företag, fackföreningar, civilsamhällsorganisationer och andra intressenter till dialogmöten i Göteborg, Malmö och Stockholm under mars månad. Vi får många frågor från företag om vad FN:s vägledande principer betyder i praktiken. Hur kan man som företag jobba med mänskliga rättigheter? Vad ska man tänka på? Vilka förväntningar finns på mig som företagare? Den nationella handlingsplanen kommer att vara till hjälp för företagen i de här frågorna.

Handlingsplanen ska vara tydlig med att regeringen förväntar sig att alla svenska företag respekterar mänskliga rättigheter i all sin verksamhet såväl i Sverige som utomlands.

Den grundläggande frågan är huruvida Sverige över huvud taget ska bedriva handel med länder som kränker mänskliga rättigheter. Flera debattörer och opinionsbildare menar att Sverige ska bojkotta icke-demokratiska länder. Vi är av uppfattningen att kontakter och utbyte mellan människor och länder i grunden är bra och gynnar framväxten av demokratiska rörelser. Frågan om mänskliga rättigheter och demokrati ska emellertid alltid finnas som en naturlig del i kontakterna i utrikeshandeln och exporten. Ansvarstagande

svenska företag exporterar inte bara varor och tjänster utan även ett synsätt som tar fasta på öppenhet och dialog med arbetstagare och fria fackföreningar. Svenska företag kan och bör vara viktiga verktyg i kampen mot fattigdom, för ökad levnadsstandard och att ge fattiga människor förutsättningar att själva forma sina liv. Helt i linje med politik för global utveckling.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Nu styrs bidragshanteringen på UD upp

Publicerad 09 februari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

OmVärlden 9 februari 2015 Biståndet är ett av Sveriges viktigaste redskap för att möta de utmaningar världen står inför i dag. Humanitära behov växer, klimatförändringar leder till nya katastrofer och fattigdom samtidigt som krig och konflikter återigen ökar. Behoven av multilaterala organisationer såsom FN har kanske aldrig varit så stora som i dag. Som en av de största givarna till dessa organisationer driver Sverige på för att de än bättre ska verka för mänskliga rättigheter, fred och en hållbar utveckling. Vårt engagemang innebär också ett stort ansvar för att hanteringen av biståndet sker så effektivt och transparent som möjligt.

För biståndets relevans liksom trovärdighet är det absolut nödvändigt att hanteringen är öppen, att det finns klara rutiner som underlättar uppföljning, utvärdering liksom utomstående granskning och att ansvarsfördelningen är glasklar.

Därför tar jag den kritik och förslag på förbättringar som framförs i en ny extern översyn av bidragshanteringen på UD på största allvar. Översynen bygger på en gedigen genomgång som visar att det på en rad områden behöver bringas ordning på departementet. Liknande kritik har framförts upprepade gånger under senare år, bland annat i en rapport från Riksrevisionen i november 2014.

Det är anmärkningsvärt att förra biståndsminister Gunilla Carlsson inte tog

tag i problemen. Ordning och reda inom biståndet var som välbekant honnörsord hos alliansregeringen, något som Carlsson ihärdigt utkrävde av Sida och organisationer inom civilsamhället. Först våren 2014 tillsatte dåvarande kabinetssekreterare en översyn av bidragshanteringen på UD. Den ligger nu på mitt bord, analysen liksom förslagen är inte märkvärdiga utan självklarheter. Självklart ska UD leva upp till samma krav som gäller för Sida.

Översynen, som även väger in Riksrevisionens senaste rapport, identifierar en rad områden där förbättringar krävs; regelverket för det oöronmärkta stödet till organisationer - det så kallade kärnstödet - behöver tydliggöras, beslutsunderlagen och uppföljningar av bidragsärenden effektiviseras liksom samordningen av intern styrning och kontrollen inom bidragshanteringen.

Rapporten ligger till grund för det ambitiösa förändringsarbete som jag nu omgående sätter för att säkerställa öppenhet och tydlighet. Det omfattar bland annat:

- Regeringsbeslut kommer att fattas för varje enskilt kärnstöd för att tydliggöra den politiska prioriteringen.
- En UD-specifik vägledning/rutinbeskrivning med mallar tas fram snarast.
- Beredningsunderlag av kärnstöd ska hållas samman i årsakter för att säkra transparensen vad gäller beslutsunderlag och uppföljning.
- Organisationsbedömningar ska göras systematiskt.

Vårt arbete och stöd till multilaterala organisationer har haft stort genomslag på flera områden. Med effektivare rutiner kan vår röst inom dessa organisationer bli än starkare. Det är särskilt viktigt nu, när vi står inför ett historiskt år, då nya globala utvecklingsmål ska antas liksom ett nytt klimatavtal, som tillsammans kan sätta utvecklingen i världen på rätt spår.

Biståndsminister Isabella Lövin

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Vi kan utrota fattigdomen i världen

Publicerad 09 februari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Göteborgs-Posten 9 februari 2015 När de första så kallade Millenniemålen antogs för 15 år sedan var många skeptiska. Sedan dess har fattigdomen halverats och vi är nu den första generationen som faktiskt kan utrota fattigdomen om rätt prioriteringar görs, och om vi har envisheten, optimismen och visionerna, skriver Isabella Lövin.

I dag talar jag inför FN:s generalförsamling om de nya utvecklingsmål som världen ska besluta om i september. Mål som kommer att sätta agendan för världens ledare inom politik och näringsliv de närmaste femton åren. En agenda för världen som är inget annat än en fantastisk möjlighet att få en hållbar utveckling för alla, och där stater, organisationer, företag och enskilda – bör delta för att vi ska kunna åstadkomma en värdig framtid för hela jordens befolkning.

FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon har beskrivit detta år då denna process pågår, samtidigt som klimatförhandlingarna går mot sin slutfas, som världssamfundets viktigaste år sedan FN bildades. Ett både hoppfullt och ödesdigert år: Vi är den första generationen som kan utrota fattigdomen. Och vi är den sista som kan stoppa klimatförändringarna.

När de första världsmålen antogs för femton år sedan, de så kallade Millenniemålen, var många skeptiska till att dessa skulle göra någon skillnad. Men de som tvivlade fick fel. Målen blev en drivkraft för många fattiga länder och översattes i flera fall till direkta handlingsplaner som sedan följts. Sedan dess har fattigdomen halverats och vi är nu den första generationen som faktiskt kan utrota fattigdomen om rätt prioriteringar görs, och om vi har envisheten, optimismen och visionerna.

Ser man nu till resultatet av dryga två års diskussioner och förhandlingar i det globala samfundet, då man i processen konsulterat över två miljoner organisationer och enskilda, kan man konstatera att allt detta finns, och en oerhört hög ambitionsnivå därtill.

Den globala arbetsgruppens 17 förslagna mål omfattar de flesta av jordens stora problem, och föreslås uppnås av jordens alla länder – inte bara av de fattigaste. Nu måste alla länder sträva åt samma håll, se till att konsumtionsmönster blir hållbara, att alla har möjlighet att bli mätta, studera och ha god hälsa och att ingen människa eller stat blir lämnad efter.

För trots de stora framstegen som gjorts sedan millennieskiftet växer klyftorna i världen. Samtidigt som allt fler länder tar examen och går från låg- till medelinkomstländer - har över en miljard människor stannat i extrem fattigdom. Detta är en skam och en angelägenhet för oss alla och jag ser framför allt tre grundläggande problem som måste överkommas för att världen nu ska kunna komma framåt:

Söndrade och sköra stater måste byggas upp för att undvika destruktiva våldsspiraler som är den i dag främsta orsaken till fattigdom och nöd; den ohållbara systematiska diskrimineringen av kvinnor och flickor måste upphöra; och klimatförändringar och miljöförstöring måste bromsas eller upphöra.

Dessa frågor står högst på min prioriteringslista under mandatperioden och jag kommer att driva dem med kraft via alla tänkbara kanaler. De tre frågorna är dessutom nära länkade till varandra.

En värld som inte lyckas stoppa den globala uppvärmningen är en osäker värld. Tillväxt och utveckling måste ske inom hållbara planetära gränser. Om vi inte lyckas hålla den globala uppvärmningen under två grader kommer vi se katastrofala konsekvenser framförallt för världens fattigaste människor. Extremväder, översvämningar, havsnivåhöjning, torka och ökenutbredning kommer leda till brist på jordbruksmark, vatten och mat och driva miljontals människor på flykt. Det är en farlig utveckling som destabiliserar samhällen och ofta leder till väpnade konflikter. Syrienkrisen har tvingat drygt 10 miljoner människor att fly sina hem, vilket kan jämföras med de 30 miljoner människor som FN beräknar tvingas på flykt när stora delar av Bangladesh hamnar under vattenytan inom 20 år. För att uppnå de biståndspolitiska målen måste vi ta oss an klimatförändringarna. Därför klimatsäkrar regeringen det svenska biståndet genom en rad åtgärder som bidrar till att minska koldioxidutsläppen samt hjälper utsatta länder att möta kriser och

katastrofer i klimatförändringarnas spår. Sverige driver på för att mobilisera klimatfinansiering till utvecklingsländerna genom bland annat den Gröna klimatfonden.

Antalet krig och konflikter ökar i världen igen. Samtidigt framhåller FN att det just är i konfliktdrabbade länder och sviktande stater som fattigdomen biter sig fast, och just nu tvingar 1,5 miljarder människor leva med våldet och otryggheten in på huden. Att våld föder våld bekräftas av forskningen som visar att sannolikheten för dessa länder att återfalla i konflikter är över 40 procent. Vi vet att krigets våldsretorik sprider sig från slagfälten till samhället i stort och in i hemmen, vi vet att oroshärdar föder extremism och terrorism som inte känner några nationella gränser.

Biståndet kan spela en viktig roll för att förebygga att krig bryter ut och för att freden ska få fäste genom att bidra till att skapa demokratiska strukturer, inklusive rättsväsende, utbildning och sjukvård samt stödja ett fritt civilsamhälle. För att förbättra samarbetet med givarsamfundet tog en grupp konfliktdrabbade länder, den så kallade G7+ gruppen, initiativ till den Internationella dialogen för stats- och fredsbyggande. Jag har precis blivit utsedd till ordförande tillsammans med Sierra Leones finansminister. Uppdraget innebär ett ökat fokus inom det svenska biståndet på det konfliktförebyggande arbetet där jag personligen kommer lägga ner ett stort engagemang.

Trots att kvinnors makt och inflytande har stärkts är fortfarande en överväldigande majoritet av världens fattigaste just kvinnor. Över 700 miljoner kvinnor globalt utsätts för våld av sina män eller någon i deras närhet. I tider av krig och i efterdyningarna av kriser och katastrofer eskalerar detta våld. Under min resa i det cyklondrabbade Bangladesh och i möten med syriska flyktingar i Libanon hörde jag samma historia om hur familjer i desperation gifte bort sina unga döttrar eftersom de inte kunde trygga deras säkerhet eller försörjning. Barnäktenskap låser flickor fast i hemmen, håller dem borta från skolan och leder ofta till tidiga graviditeter med allvarliga hälsokomplikationer.

Diskrimineringen och våldet fråntar halva befolkningen dess möjlighet att ta tillvara hela sin potential och påverkar hela samhället negativt. Att stärka kvinnors mänskliga rättigheter är helt enkelt en nyckel till framgång och utveckling. Sverige är ett föregångsland internationellt i kampen för jämställdhet. Inom ramen för en feministisk utrikespolitik höjer regeringen nu ambitionsnivån. Det handlar om att stärka kvinnors rättigheter, öka kvinnors representation och tillgång på resurser. I förhandlingarna inför de

nya utvecklingsmålen och inom det traditionella biståndet kommer vi att se över budgetsystelet för att säkerställa att tillräckliga medel går till att främja jämställdhet.

De nya utvecklingsmålen omfattar alla dessa utmaningar och ger världen en verklig möjlighet för att kraftsamla, ett budskap som jag tar med mig in i Generalförsamlingen idag. För att lyckas krävs dock en folklig förankring, ett nära samarbete med civilsamhället liksom med näringslivet för att mobilisera såväl kunskap som kapital. Det blir allt tydligare att med bara en planet, är den globala utvecklingen allas vårt ansvar. Tillsammans har vi i år, bokstavligt talat, världens chans att sätta utvecklingen på rätt kurs.

Isabella Lövin,
biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

"Detta är avgörande för att trygga barns hälsa på sikt, men svårt att samla in pengar till."

Publicerad 05 februari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Sydsvenskan 5 februari 2015 Den svenska regeringen utfäster stöd till vaccinationsalliansen Gavi med 300 miljoner kronor per år, alltså en höjning jämfört med den tidigare regeringens löfte. Det skriver biståndsminister Isabella Lövin i en replik.

Sofia Damm, kristdemokratisk riksdagsledamot och biståndspolitisk talesperson, och partikamraten Alf Svensson, tidigare människorätts- och biståndsminister, kritiserar (2/4) regeringen för att inte ge mer pengar till den internationella vaccinationsalliansen Gavi. Men jag försäkrar dem att regeringens engagemang i Gavi står fast.

Efter vaccinationsalliansen Gavis givarkonferens i förra veckan blir Sverige den tredje största givaren per capita i världen, och under konferensen bidrog Sverige till att Gavi lyckades uppnå sitt mål om att samla in 7,5 miljarder dollar, vilket möjliggör ytterligare insatser för att rädda miljontals liv runt om i världen.

Det kan jämföras med att FN år 2014 endast fick in hälften av den summa som de efterfrågat för att mildra lidandet i spåren av Syrienkrisen.

Även här tar Sverige sitt ansvar, vilket andra givare inte gör.

Barns hälsa är en prioritering inom det svenska biståndet. Det handlar både om att värna det enskilda barnets rättigheter, hans möjligheter att gå i skolan och skapa sig ett värdigt liv, och om allas vår framtid.

Just därför var jag på Gavis givarkonferens förra veckan och lovade att ge 1,5 miljarder kronor under 2016-2020. Detta trots de neddragningar som regeringen har tvingats göra inom biståndet, delvis på grund av alliansens budget.

Vid det tidigare givarmötet under 2011 gjorde alliansregeringen en utfästelse på 250 miljoner kronor om året till Gavi, en summa som sedan kunde höjas.

Denna gång utfäster vi 300 miljoner kronor per år, alltså en höjning jämfört med den tidigare regeringens löfte.

För att skapa långsiktiga förutsättningar gör regeringen inga utfästelser som den inte kan hålla – jag höjer hellre bidragen om budgeten tillåter, än bryter löften.

Gavi är en del i det omfattande svenska hälsobiståndet, ett bistånd som rymmer allt från vaccinationer, akut hälsovård i kris och konfliktområden till mer långskitigt stöd för att bygga upp fattiga länders hälsosystem. Detta är helt avgörande för att trygga barns hälsa på längre sikt, men svårt att samla in pengar till.

Ebolakrisen kunde till exempel ha begränsats om länderna i Västafrika haft fungerande hälsosystem på plats och om invånarna haft bättre tilltro till myndigheterna. Bristen på tillit gjorde att många undvek att söka hjälp.

För att förebygga spridning av sjukdomar och säkra tillgången till sjukvård krävs ett brett anslag.

Författarna undrar vad det tjänar till att göra världen mer ”miljömässigt hållbar” om den förlorar dess befolkning.

Jag vill vända på argumentationen:

Klimatförändringarna drabbar de fattiga länderna och deras invånare hårdast, de leder till brist på vatten, sanitet, mat och kan komma att tvinga miljontals människor på flykt – ett scenario som med all sannolikhet skapar stora hälsoproblem och smittospridning.

Vi måste agera nu för att minska utsläpp och anpassa samhällen som är särskilt utsatta för klimatpåverkan, allt annat vore ansvarslöst.

Om vi står likgiltiga inför dessa utmaningar riskerar de framgångar som Gavi och andra lyckats genomdriva gå förlorade.

Det svenska biståndet är en helhet som ska skapa mervärde och fördelas med omsorg.

Isabella Lövin

Debattartikel från Justitiedepartementet, Utrikesdepartementet

"Sverige tar fram en ny strategi för Syrienkrisen"

Publicerad 03 februari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Dagens Nyheter 3 februari 2015

I dag är över 50 miljoner människor på flykt i världen. Det är den högsta siffran sedan andra världskriget. De flyr från förtryck, krig och terror.

Det finns många oroshärdar i världen, men den nuvarande situationen i Syrien och Irak framstår allt mer som vår tids värsta humanitära katastrof. Inbördeskriget och IS terrorvälde har hittills skördat minst 200.000 människors liv. I Syrien befinner sig över 10 miljoner människor på flykt, nära hälften av landets befolkning. Sju miljoner är fortfarande kvar i landet, medan över 3 miljoner har lyckats ta sig ut. De flesta av dem befinner sig i grannländerna – i Jordanien, Irak, Turkiet och Libanon.

Till Europa har cirka 6 procent eller 200.000 av människorna flyktingarna från Syrien kommit. I Sverige har cirka 60.000 personer sökt asyl.

När vi på tisdagen träffar FN:s flyktingkommissarie och chef för UNHCR Antonio Guterres så är vårt huvudbudskap att världen måste samla sig för att finna en lösning på konflikten och samtidigt hjälpa de människor som flyr från den. Det är en medmänsklig plikt. Vi lovar att Sverige kommer att fortsätta att verka på ett konstruktivt sätt i dessa avseenden genom vår utrikespolitik, vår biståndspolitik och vår migrationspolitik. Flyktingkommissariens arbete förtjänar allt stöd.

Det är bara en politisk lösning som kan få slut på konflikten. FN:s nya sändebud Staffan de Mistura har vårt starkaste stöd. Han har anlagt ett mer lokalt angreppssätt och vill söka minska våldsnivåerna och frysa konflikten i först Aleppo. Därutöver fortsätter världssamfundets ansträngningar för att stoppa stödet till terrorismen, till exempel genom att förhindra finansiering och hindra personer att resa som terroriststridande.

Samtidigt måste IS härjningar stoppas så människor inte tvingas fly. Inströmning av vapen, manskap och pengar till terrorsekten måste strypas. De som reser från andra länder, till exempel Sverige, för att strida för IS måste hindras. Det är ju konflikten och kriget som är grundproblemet och orsaken till att människor tvingas fly.

Omvärlden har ett självklart humanitärt ansvar för att hjälpa de människor som drabbas. Det är Syriens grannländer som nu främst tar det ansvaret. Sverige ger ett omfattande stöd för att mildra lidandet för människor i och utanför Syrien som drabbats av krigets helvete. Sedan konflikten började 2011 har Sverige bidragit med över 1,5 miljarder kronor. Vi är i dag även en av de största givarna både till FN:s matprogram och till FN:s flyktingorgan UNHCR.

Dessvärre tycks en politisk lösning i Syrien inte vara nära och utsikterna att återvända för dem som flytt är i dagsläget små. Hundratusentals barn i regionen växer upp i läger där de flesta inte kan gå i skola. Familjer lever under mycket pressade ekonomiska och humanitära förhållanden med små chanser till försörjning. Frustrationen och utsattheten slår hårt mot kvinnor och flickor. En generation riskerar att gå förlorad och lägga grunden för framtida problem.

Grannländerna är hårt pressade av situationen. Enbart Libanon, lika stort som Skåne, har tagit emot över en miljon flyktingar vilket skapar oro och instabilitet. Det är uppenbart att de humanitära insatserna inte räcker utan måste kopplas samman med långsiktigt stöd, även till grannländerna. Något som UNHCR ihärdigt påpekar för världssamfundets ledare. Sverige stödjer UNHCR:s vädjan och regeringen tar nu fram en ny strategi för Syrienkrisen som omfattar såväl de akuta behoven som långsiktiga insatser för att skapa bättre levnadsförhållanden och stöd till grannländernas samhällsfunktioner.

Sverige har i decennier erbjudit skydd för många som flytt undan krig och förtryck. Vi har en tradition av solidaritet, och det ska vi vara stolta över. Det fullföljer vi också nu under 2014 då 30.000 syrier sökte asyl i Sverige.

Sverige arbetar också nära med UNHCR när det gäller vidarebosättning av kvotflyktingar direkt från flyktinglägren i till exempel Jordanien och Libanon till länder i väst. Vidarebosättning ger skydd till enskilda och avlastar samtidigt de stora flyktingmottagandeländerna i närområdet. Sverige ledde, genom Migrationsverket, det arbetet under 2014, och det var mycket framgångsrikt. Över 50.000 syrier erbjöds en fristad i något av de 24 länder som deltar i initiativet.

Det var bra, men fler länder behöver ta ansvar för flyktingmottagandet. Regeringen verkar därför aktivt för att alla EU-medlemsstater ska delta i vidarebosättningsarbetet. Vi driver också på i EU för att få fler länder att ta emot flyktingar på ett humant och rättssäkert sätt. Vi välkomnar flyktingkommissarie Guterres nya förslag om att alla FN:s medlemsländer med obligatoriska avgifter ska gemensamfinansiera en del av UNHCR:s viktiga arbete.

Det finns inte en enkel lösning på den katastrofala situationen för världens flyktingar eller på den blodiga konflikten i Syrien. För att verkligen kunna göra skillnad krävs ansvarstagande inom vart och ett av våra respektive ansvarsområden. Sverige kommer att fortsätta att vara en nära och stark partner till UNHCR i dess viktiga arbete för världens flyktingar. Vårt land kommer aktivt att stå upp för de människor som utsätts för krig och förtryck, var de än befinner sig.

Margot Wallström (S), utrikesminister

Isabella Lövin (MP), bistandsminister

Morgan Johansson (S), justitie- och migrationsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

"Som generös biståndsgivare och föredöme har Sverige en röst som världen lyssnar till"

Publicerad 05 januari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Sydsvenskan 5 januari 2015 År 2015 är det år då världen har inte mindre än tre chanser att sätta mänskligheten på rätt spår inför framtiden. Inom loppet av ett halvår hålls tre stora internationella konferenser som kommer att prägla utvecklingen i decennier.

I Paris ska ett nytt klimatavtal undertecknas, I New York ska nya globala utvecklingsmål efter de så kallade millenniemålen tas fram och i Addis Abeba ska världen för första gången på allvar diskutera hur finansiella flöden ska kunna styras så att de används till de allmännas bästa.

Dessa beslut sätter dagordningen för överskådlig tid och påverkar våra, liksom våra barns och barnbarns, liv.

FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon säger i sin rapport om de nya globala hållbarhetsmålen, *The Road to Dignity – Ending Poverty, Transforming all Lives and Protecting the Planet*, att stjärnorna aldrig stått i en så gynnsam konstellation tidigare. Chansen för mänskligheten att träda in på en väg mot värdighet – att sätta stopp för fattigdom, transformera alla liv och skydda planeten – kommer inte tillbaka under vår livstid.

Det är stora ord, men knappast överdrivna.

Ändå känner få till dessa pågående processer – som kan ge världen en chans till nystart.

På samma sätt är det få som känner till vilken roll Sverige spelar i att forma

den nya utvecklingsagendan – som kommer att gälla inte bara utvecklingsländerna, utan alla länder på jorden – rika som fattiga.

För femton år sedan enades världens ledare om åtta millenniemål för att halvera fattigdomen och förbättra människors levnadsförhållanden. Millenniemålen, som löper ut nästa år, visar vilka framgångar som kan uppnås när världen går samman.

Målen har bidragit till att lyfta miljontals människor ur fattigdomen, till att fler barn än någonsin tidigare börjar skolan, till att livslängden ökar i så gott som hela världen, till att fler länder håller demokratiska val och att kvinnors inflytande och makt ökar.

Men fortfarande står vi inför enorma utmaningar.

En blick i backspegeln visar ett dramatiskt 2014 med ökade klyftor och fler människor på flykt än någonsin sedan andra världskrigets dagar. Samtidigt fortsätter den globala uppvärmningen, som hotar alla de framsteg som gjorts.

Jag vågar påstå att vi aldrig kommer att kunna bekämpa fattigdomen i världen om vi inte lyckas bromsa klimatförändringarna. För att möta dessa utmaningar måste världen agera nu.

Sverige har en lång tradition av att driva frågor om mänskliga rättigheter och konflikt- och katastrofförebyggande insatser. Sverige är en av världens största biståndsgivare och väjer inte för kontroversiella frågor. Det har gett oss tyngd och trovärdighet.

Sammantaget ger det muskler som Sverige ska utnyttja till fullo för att påverka de viktiga internationella överenskommelser som ska slutas under 2015:

I den nya utvecklingsagendan, som ska antas i september, kommer Sverige att driva på för skarpa mål, även i de så kallade motvindsfrågorna, där många länder fortfarande har problem.

Det handlar om att stärka demokratiska institutioner, transparens och rättsstatens principer – och om att verka för frihet från våld liksom jämställdhet och tillgången till sexuell och reproduktiv hälsa.

Allt detta, liksom respekten för mänskliga rättigheter, är grundförutsättningar för att utrota fattigdomen.

Samtidigt befinner vi oss i ett nytt och mer allvarligt läge där stora delar av jordens livsuppehållande ekosystem är hotade. Det ställer krav på att ställa om till en utvecklingsmodell som inte överskrider de planetära gränsvillkoren.

I juli hålls också toppmötet om hur den globala utvecklingsagendan ska finansieras.

Det internationella biståndet är viktigt men kan aldrig ensamt skapa förutsättningar för den förändring som krävs. Här behövs kreativa lösningar.

Sverige var 2003 först i världen med politiken för global utveckling – alltså en plan för hur samtliga politikområden, inte bara biståndet, ska främja en rättvis och hållbar global utveckling.

För att hela världen ska klara de nya hållbarhetsmålen behöver all handel, investeringar i institutionellt kapital, miljö-, klimat-, skatte- och näringslivspolitik i hög grad utformas med hänsyn till detta.

Sverige ska vara pådrivande i denna diskussion, och en av regeringens prioriteringar är då att bromsa kapital- och skatteflykten från utvecklingsländerna.

I december ska så det internationella klimatavtalet antas i Paris.

FN:s internationella klimatpanel IPCC framhåller att utsläppen av växthusgaser måste ner till noll under detta århundrade för att undvika extremväder med katastrofala effekter.

Det är en kolossal utmaning.

Därför är en viktig del i bistånds- och utvecklingssamarbetet att kraftfullt stödja investeringar i förnybar energi och fasa ut fossila bränslen.

Utvecklingsländerna kommer att drabbas hårdast av klimatförändringarna, och en av de största stöttestenarna i förhandlingarna är hur en omställning och anpassning i utvecklingsländerna ska finansieras.

FN:s gröna klimatfond är därför central för att få till ett bra avtal i december. Sveriges nyligen aviserade generösa bidrag på fyra miljarder kronor till fonden har blivit mycket uppmärksammat och uppskattat internationellt, och har dessutom inspirerat flera andra länder att höja eller lägga nya bidrag.

Sverige har en viktig roll att spela på den globala arenan under det kommande året. Som generös biståndsgivare och föredöme – ett land som visat att ekonomisk utveckling kopplat till en stark välfärdsstat är möjlig – har Sverige en röst som världen lyssnar till.

Det är något att vara stolt över, men tyvärr också något som har glömts bort på grund av inhemskt blockpolitiskt käbbel.

Därför vill jag påminna om att 2015 är året då vi har chansen att bidra till en mer hållbar och rättvis värld. Tillsammans har vi faktiskt den chansen.

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Jämställdhet mot HIV

Publicerad 08 december 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Upsala Nya Tidning 8 december 2014 DEBATT
Jämställdhet och kvinnors ökade inflytande är nycklar i kampen mot hiv/aids, skriver Isabella Lövin och Michel Sidibé.

Samtidigt som ebola skakar världen fortsätter kampen mot hiv och aids.

Var 15:e sekund smittas en person och varje dag dör drygt 4 000 personer i aidsrelaterade sjukdomar.

Globalt lever tre gånger Sveriges befolkning med hiv. Det är en mänsklig tragedi som tillåts fortgå trots att vi vet hur spridningen kan stoppas och trots att det finns bromsmedicin.

Nu måste vi ta krafttag för att överbrygga klyftan mellan dem som får information, stöd och behandling och de människor som lämnas utanför – utan tillgång till kunskap, sjukvård eller makten att bestämma över sin egen kropp.

En blick i backspegeln visar vad som är möjligt när världen samlar sina krafter. Tack vare det stöd och resurser som länder satt in för att bekämpa hiv och aids så har nära 14 miljoner människor som lever med hiv i dag tillgång till behandling – en dramatisk ökning från 400 000 personer år 2003. Globalt har antalet nya hivinfektioner sjunkit med 38 procent sedan 2001.

Tack vare bättre metoder för att undvika att hiv-viruset överförs från mammor till barn under graviditeten har man lyckats undvika att över två hundratusen barn blir infekterade varje år.

Men vi behöver göra mer. I södra Afrika är hiv den främsta orsaken till dödsfall bland ungdomar och i flera länder är antalet flickor och unga

kvinnor som lever med hiv flera gånger högre än pojkar.

En ny generation riskerar att få sina liv slagna i spillror vilket naturligtvis får konsekvenser för hela samhället. Vi vet att bristen på jämställdhet och mäns sexuella våld mot kvinnor ökar spridningen av hiv. Den ojämlika maktrelationen märks kanske tydligast då män alltför ofta ser sig ha rätten att bestämma över kvinnors kroppar och när de ska ha sex.

Kvinnors möjlighet att säga nej eller kräva att de till exempel ska använda kondom för att skydda sig mot infektioner försvåras av den ekonomiskt och socialt utsatta situation de lever under.

På många håll är det inte ovanligt att unga tjejer ser som sin enda utväg att ha sex med äldre killar och män, till och med sina lärare, i utbyte mot tjänster: få betyg, skolböcker, en ny tröja eller kontantkort till mobiltelefonen.

För att stoppa spridningen av hiv måste vi öka kvinnors makt och inflytande i samhället liksom över sina egna liv.

Här gäller det att jobba på olika plan. Redskap liknande det svenska barnbidraget kan bidra till att hålla kvar flickor och unga kvinnor i skolan och därmed stärka deras egenmakt. I en studie i Malawi fick fattiga unga kvinnor och flickor små bidrag på mellan en och femton dollar per månad.

Resultaten visar att fler flickor fullföljde skolutbildningen, att tonårsgraviteter och tidiga äktenskap föll med 30 procent och antalet nya hiv-infektioner reducerades med så mycket som 64 procent. Vi ser också hur unga kvinnor mobiliserar för att utmana normer och värderingar som vingklipper deras liv. Deras kraft visar att förändring inte bara är möjlig, utan redan pågår.

I framtiden ska ingen behöva smittas av hiv, ingen ska dö av aids och ingen ska diskrimineras på grund av hiv-infektion.

Denna vision om ”de tre nollorna” är Sverige och Unaid fast beslutna om att jobba tillsammans för att uppnå. För att den ska bli verklighet måste nya generationer få sexualundervisning och kunskap om hur man skyddar sig mot hiv och andra sexuellt överförbara infektioner och oönskade graviditeter.

Sverige och Unaid kommer att arbeta med regeringar, det civila samhället och andra viktiga aktörer för att alla människor ska få tillgång till vård, stöd och behandling utan att riskera att bli utsatt för diskriminering eller våld.

Samtidigt måste vi också bryta föreställningar om manligt och kvinnligt som begränsar flickor och kvinnors livsutrymme och som effektivt sätter käppar i hjulet för kampen mot hiv.

Sverige har en lång tradition av arbete med jämställdhet och sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter – frågor som många andra länder backar för, i värsta fall motarbetar. Just därför är Sveriges engagemang och röst extra viktig för att en gång för alla stoppa spridningen av hiv.

Isabella Lövin, biståndsminister

Michel Sidibé, generaldirektör Un aids

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Mer öppenhet i stödet till FN

Publicerad 27 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Brännpunkt Svenska Dagbladet 27 november 2014
Sveriges stöd till internationella organisationer är ett av våra viktigaste redskap för att bekämpa fattigdom och krig, och främja en hållbar utveckling. För att möta de utmaningar världen står inför krävs att vi hjälps åt. Vi ser i dag hur väpnade konflikter slår sönder länder, splittrar regioner och driver familjer på flykt. Aldrig förr har flyktingströmmarna varit så stora. Samtidigt varnar världens forskare för skenande utsläpp av växthusgaser som kan orsaka humanitära katastrofer om utsläppen inte snabbt minskar. Ebolavirusets härjningar och de senaste årens globala epidemier blottlägger vår sårbarhet.

Vi har möjlighet att vända utvecklingen, vi har kunskapen och många av redskapen, det gäller nu att världssamfundet tar ansvar. Därför ska vi arbeta för kraftfullare resultat och förbättrad hantering av stödet till multilaterala organisationer som FN:s utvecklingsorgan, humanitära organ, klimat- och miljöfonder samt globala hälsofonder.

Nästa år är avgörande då nya globala utvecklingsmål ska beslutas av världssamfundet liksom ett nytt klimatavtal. Eftersom Sverige är bland de allra största givarna till FN och utvecklingsbankerna har vi här en stark röst och möjlighet att påverka viktiga beslut om fattigdomsbekämpning, klimatfrågor och normer om jämställdhet och mänskliga rättigheter.

I den granskning av stödet till dessa organisationer som Riksrevisionen presenterar i dag, efterlyser man en tydligare redovisning från

Utrikesdepartementet och regeringen. Vi tycker att det är bra. I allt väsentligt så stämmer det med den analys som vi i den nya regeringen gjort. Den förra regeringen hade ett högt tonläge om resultat inom biståndet, men lyckades inte skapa en tillräcklig öppenhet och struktur på UD:s verksamhet. Under regeringen Reinfeldts sista år inledde dåvarande biståndsminister Hillevi Engström en översyn för att komma till rätta med bristerna. Det var ett bra initiativ som vi kommer att fortsätta att utveckla, och några av Riksrevisionens rekommendationer är på väg att genomföras.

Sveriges stöd till multilaterala organisationer som går via UD uppgår till cirka 10 miljarder kronor. Vi är den fjärde största bilaterala biståndsgivaren till humanitära insatser i krig och katastrofer, varav många ligger utanför mediernas sökljus. Detta stöd är vi stolta över. Just för att Sverige är en av de största givarna har vi också självklart ett ansvar för att stödet ska kunna granskas och förbättras. Vi kommer nu att vidta en rad åtgärder:

- Beslut ska dokumenteras på ett tydligt och informativt sätt. Den pågående nära dialog som förs mellan UD och organisationerna om våra krav på resultat och uppföljning ska redogöras bättre.
- Redovisningen till riksdagen ska bli mer öppen, ledamöterna ska informeras om nivåerna på kärnstöd till olika organisationer, motiveringen bakom dessa beslut och vilka långsiktiga resultat vi förväntar oss att uppnå genom att stödja det multilaterala systemet.
- Pågående och avslutat stöd ska i möjligaste mån läggas ut på [Openaid.se](https://openaid.se), en satsning från Sida för att öka öppenheten och möjligheten att granska biståndet.

Sverige har en lång tradition av att vara en stark och respekterad röst internationellt. En hållning som det finns stark uppslutning kring över partigränserna. Vårt arbete och stöd har haft stort genomslag på flera områden. Som exempel kan nämnas kärnstödet till FN:s flyktingorgan UNHCR. Det har lett till att miljontals människor, som tvingats fly sina hem, har fått skydd och hjälp att överleva dagen. Genom vår medverkan i den globala vaccinationsalliansen Gavi bidrar vi till att minska barnadödligheten i världen. Vårt riktade stöd till klimatanpassning har gett tydliga resultat i ett stort antal av de allra fattigaste länderna. Och vi har varit drivande för att ett jämställdhetsperspektiv ska prägla Världsbankens arbete gentemot utvecklingsländerna.

De utmaningar som världen i dag står inför kräver starkare internationella institutioner liksom ett reformerat FN. Som en varm vän av FN har vi också ett ansvar att framföra konstruktiv kritik. Regeringen kommer att utnyttja

Sveriges inflytande för att driva reformarbetet framåt för ett bättre rustat FN som kan hantera kriser, värna mänskliga rättigheter och främja en hållbar utveckling.

Isabella Lövin, biståndsminister

Margot Wallström, utrikesminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Klimatarbete avgörande för de fattiga länderna

Publicerad 20 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Aftonbladet 20 november 2014 I dag möts regeringsföreträdare på hög nivå vid den stora givarkonferensen i Berlin som ska mobilisera resurser till FN:s Gröna klimatfond. Jag vill påstå att det är ett av de viktigaste mötena som världens regeringar nu har på sin agenda. Om vi inte lyckas hejda klimatförändringarna kommer vi aldrig kunna utrota fattigdomen i världen utan istället se fler svältkatastrofer liksom väpnade konflikter som tvingar människor att fly sina hem.

Från den svenska samarbetsregeringen är signalen tydlig: vi vill höja ambitionsnivån för klimatarbetet och vi vill göra det nu. Vi befinner oss i ett kritiskt skede för att lyckas bromsa den globala uppvärmningen.

Därför utlovar vi i budgetpropositionen för 2015 att tillföra den Gröna klimatfonden totalt fyra miljarder kronor för hela mandatperioden.

Den gröna fonden har till uppdrag att stödja utvecklingsländerna genom insatser för klimatanpassning och minskade utsläpp av växthusgaser. Rent konkret kan detta innebära stöd till solfarmer, till att bygga skyddsvallar mot havsnivåhöjningen eller forskning om nya klimatanpassade grödor.

Men klimatfonden har även en stor psykologisk betydelse. Att fonden kan börja leverera resurser ses av utvecklingsländerna som ett erkännande av att de länder som bidragit minst till växthuseffekten med stor sannolikhet kommer att drabbas hårdast. Dagens konferens är ett viktigt avstamp och

bidragen är nu tillräckliga för att fonden ska börja operera nästa år. Det är avgörande för att skapa förtroende för de internationella samtalen och en vilja att medverka till ett globalt klimatavtal som ska antas vid klimattoppmötet i Paris nästa år.

Som biståndsminister är klimatförändringarna en prioriterad fråga. Vi har länge förstått att det är de fattiga länderna som får betala det högsta priset för stigande temperaturer och extremväder. Länder runt ekvatorn, liksom de små stillahavsöarna är bland de länder som till och med hotas av att helt försvinna eller ödeläggas av extrem torka, eller översvämningar.

Samtidigt kommer inget land i världen att vara opåverkat av klimatförändringen och inget land kan i dag ensamt skydda sig från globala katastrofer. Vi behöver bara dra oss till minnes de häftiga naturkatastrofer som drabbat vårt eget land den senaste tiden: den stora skogsbranden i Västmanland i somras, och i andra delar av landet översvämningar och skyfall som förstörde såväl hem som infrastruktur.

Att stärka den gröna fonden ligger i alla länders gemensamma intresse. Det är en avgörande investering för vår framtid och Sverige kommer därför att vara en motor för att mobilisera fler länder att delta i arbetet. Sverige är hittills den största givaren per capita av de länder som annonserat att de ska bidra till fonden.

Det är min förhoppning att det internationella samfundet i dag skickar en tydlig signal att vi är redo att ta vårt gemensamma ansvar.

ISABELLA LÖVIN
Biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

The Green Climate Fund is not a charity but an investment in our shared future

Publicerad 18 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

The Guardian 18 november 2014 A world that does not manage to curb global warming is an insecure world. A series of recent reports of the Intergovernmental Panel on Climate Change makes it abundantly clear.

A world that does not manage to curb global warming is an insecure world. A series of recent reports of the Intergovernmental Panel on Climate Change makes it abundantly clear.

If we do not succeed in staying below the target of keeping temperature rises below 2C over preindustrial levels, the consequences are likely to be far-reaching and disastrous. We will see a dramatic rise in sea levels, by up to a metre in this century alone, a greater frequency of violent storms, increased desertification, with hundreds of millions of people experiencing water scarcity, and radical changes in entire ecosystems. This will pose a serious threat to the livelihoods of large swathes of people, causing unprecedented refugee flows and, in the worst case, new conflicts and wars.

Recently, military strategists around the world have declared that uncontrolled climate change constitutes a global security threat. In February this year, US secretary of state John Kerry called climate change “perhaps the world’s most fearsome weapon of mass destruction”, and a threat to democracy and our entire way of life.

In May, 16 US generals, writing in a report entitled National Security and the Accelerating Risks of Climate Change, warned that climate change will pose

at least as great a threat to national security as the Cold War or transnational terrorism. Economist Lord Nicholas Stern echoed this warning recently in *The Guardian*.

Many people regard the UN climate summit in Paris next year as the last chance for the world to unite on a climate agreement that will enable us to meet the 2C target.

Little time remains before then, but there are vital stops along the way for the international community to demonstrate its commitment to addressing global warming. One was the recent G20 meeting in Brisbane, another is the pledging conference in Berlin this week, which aims to mobilise resources for the UN's Green Climate Fund (GCF). The task of the GCF will be to support developing countries through measures to promote climate change adaptation and reduce greenhouse gas emissions.

The new red-green government in Sweden has promised \$580m (£370) to the GCF. This contribution, which covers the period 2015–2018, is the most ambitious contribution per capita of the countries that have so far announced their intention to support the GCF.

It is well known that in purely factual terms, climate change will have the greatest impact on countries that are already poor: countries around the equator and small impoverished Pacific islands that face the threat of disappearing completely or being laid waste by extreme drought or flooding. It is therefore imperative to show our solidarity with those who need economic support.

At the same time, no country in the world will be immune to the consequences of climate change, and no country today can act alone to protect itself from global disasters. Sweden today is being severely tested by the strains imposed by the instability of the world around us. We receive unprecedented flows of refugees from wars and disaster, some of which have likely been caused by climate change.

This summer Sweden suffered exceptionally violent natural disasters – the largest forest fire in our history, and floods and torrential rain that destroyed houses and knocked out infrastructure. Similar disasters have occurred in the Balkans and the UK this year, while extreme waves caused astonishment this summer on the coasts of Spain and Portugal.

The GCF is pivotal in furthering international momentum to tackle climate

change - by strengthening mutual confidence among all the parties involved and catalysing new capital that can help the world switch to clean, renewable energy.

We should not forget that this fund will potentially create millions of new jobs and lead to development and prosperity. The recent New Climate Economy report indicates that \$45 trillion needs to be invested in new energy infrastructure over the next 15 years, regardless of whether the energy is clean or dirty. The difference is that we will achieve a sustainable society if we choose clean.

Tackling climate change does not mean we should abstain from prosperity and development. Quite the contrary.

The GCF is not a charity; it is an investment for our collective future, for a secure world where we can all enjoy the welfare that our unique living planet can actually give us.

The Swedish government hopes and expects that many more of the developed countries will put enough money into the new GCF this Thursday to allow it to send a real signal that the world is jointly taking its responsibility and that we believe that investments in clean and renewable energy are possible. We cannot continue on the same track any longer, when both scientists and military experts warn us so emphatically what will happen if we do so.

There is another way. Let us take it.

ISABELLA LÖVIN
biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Vi följer riktlinjer för flyktingkostnader

Publicerad 24 oktober 2014 Uppdaterad 02 april 2015

SvD Brännpunkt 24 oktober 2014 I en debattartikel på Brännpunkt 15/10 skriver företrädare från fyra svenska biståndsorganisationer om vikten av att upprätthålla det ambitiösa svenska biståndsmålet och samtidigt kunna ta emot de människor som är på flykt undan krig och förföljelse. Vi välkomnar detta engagemang och ståndpunkten om att utsatta grupper, var de än befinner sig, ska ha ett stöd.

Svenska folkrörelser är bärare av den stolta tradition av internationell solidaritet som Sverige har och som den nya regeringen vill värna och utveckla.

I en svår tid är det ändå med stolthet vi konstaterar att vi kan upprätthålla ett generöst bistånd och vara ett öppet och humant land för de som söker sin tillflykt här. Sverige är ett av de länder i världen som lägger mest av sin bruttonationalinkomst på bistånd. Det gäller oavsett avräkningen för flyktingkostnader. Bara ett fåtal länder lever upp till FN:s mål om att avsätta minst 0,7 procent av BNI till bistånd. Till exempel uppgick EU-ländernas genomsnittliga bistånd 2013 till 0,42 procent av BNI och Tysklands till 0,38 procent av BNI. Trots att Sverige gör större avräkningar än dessa länder är vi alltså fortfarande större givare samtidigt som vi värnar asylrätten.

Tyvärr lever vi i en exceptionellt orolig tid med miljoner människor på flykt. Det är det största antalet flyktingar sedan andra världskriget. Regeringens förhoppning är att en global utveckling kommer till stånd, politiskt, ekonomiskt, socialt och ekologiskt, som innebär att färre människor ska lida

nöd och tvingas på flykt.

Med den humanitära situation som råder nu är behoven av asyl omfattande och bedömningen är därför att kostnaderna kommer att vara fortsatt höga.

Som artikelförfattarna lyfter fram räknade även den förra regeringen med att avräkningen från biståndet skulle öka kraftigt under 2015 och kommande år. S-MP-regeringen kommer, i ljuset av de stora underskott Alliansen lämnar efter sig, att tillämpa samma etablerade principer för avräkning som utgår från OECD:s biståndskommitté DAC:s riktlinjer. Sverige ska, i enlighet med riktlinjerna, såväl kunna hjälpa en person i behov av skydd i ett flyktingläger i till exempel Sudan, som att bekosta omhändertagandet av en flykting under den första tiden i Sverige.

Avräkningar från biståndsramen för asylsökanden har gjorts sedan 1991/92. I avräkningen ingår kostnader för de flyktingar som kommer från fattiga länder under första året de vistas i Sverige. Kostnaderna har stigit. Det beror bland annat på att andelen ensamkommande barn av antalet inskrivna har fördubblats sedan 2006 och att deras boende är väsentligt mycket dyrare än för övriga asylsökande.

Artikelförfattarna menar att det regelverk som OECD biståndskommitté satt upp för vad som kan kallas bistånd är "luddigt" och att transparens och möjlighet till ansvarsutkrävande lyser med sin frånvaro. Regeringens uppfattning är att stor öppenhet ska råda kring vad som ingår i kostnaderna för vad som kallas bistånd och hur de beräknas. Vi kommer att ha ett aktivt arbete för att värna biståndets kvalitet. Transparensen kring hur olika länder räknar kostnaderna behöver öka och vi avser att stödja och bidra till DAC:s arbete med detta.

Vi välkomnar organisationernas utmaning om att visa öppenhet gentemot dem som söker sin tillflyktsort i Sverige och samtidigt ha ett generöst bistånd. Den svenska biståndsramen har sedan 2003 dubblerats, vilket motsvarar en ökning från 19 miljarder kronor till 38 miljarder idag.

ISABELLA LÖVIN (MP)

biståndsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Barnkonventionen ska göras till lag

Publicerad 20 oktober 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Svenska Dagbladet 20 oktober 2014 Barn har rätt – till liv, lek och lärande. Det handlar om alla barn. Oavsett om du heter Maria och bor i Borlänge eller Mariam och lever i Bamako i Mali.

I november är det 25 år sedan FN antog barnkonventionen. Hittills har 193 länder förbundit sig att respektera, skydda och främja barnets rättigheter. Mycket har blivit bättre sedan barnkonventionen antogs. Men utmaningarna är tyvärr fortfarande enorma.

Utvecklingen i Syrien, Irak, Palestina, Södra Sudan och Liberia är brutala påminnelser om hur barns rättigheter dagligen kränks. Minderåriga utnyttjas cyniskt som barnsoldater, barn utsätts för våld och exploatering och flickor förhindras gå i skolan, tvingas in i äktenskap och utsätts för livshotande graviditeter.

Häromdagen uppmanade Anna Hägg-Sjöquist och Pia Stavås Meier, Plan Sverige, regeringen att i utrikespolitiken och i det internationella utvecklingssamarbetet prioritera barns rättigheter (SvD Brännpunkt 11/10).

Det kommer den nya samarbetsregeringen göra med stor kraft och vilja. Sverige ska vara en ledande global kraft för barnets rättigheter och för jämställdhet. I regeringsförklaringen framhöll vi att Sveriges röst alltid ska vara klar och tydlig när människovärdet kränks och att vi kommer driva en feministisk utrikespolitik. Fattigdomsbekämpning, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter och kamp mot diskriminering kommer att prioriteras högt de kommande åren.

I detta har FN en viktig roll att spela och den nya regeringen kommer prioritera FN-samarbetet högre. Vi kommer aktivt driva dessa frågor inför den nya globala utvecklingsdagordning som FN:s medlemsländer ska förhandla fram till FN:s toppmöte i september 2015.

Vi tillhör i dag de allra största finansiärerna av FN:s arbete för global utveckling. Genom FN har Sverige bidragit till en nästan 50-procentig minskning av antalet barn som avlider före fem års ålder, från 12,6 miljoner 1990 till 6,6 miljoner 2012. Bara under förra året bidrog Unicef med att tillhandahålla vatten för 24 miljoner människor, sanitet för 7 miljoner människor och möjligheten att tvätta händerna för 13,1 miljoner människor. 3,6 miljoner barn i humanitära krissituationer fick under 2013 tillgång till undervisning. Unicef har också bidragit till att 123 länder har straffbelagt alla former av sexuellt våld mot flickor och pojkar och att fler än 7300 barn som har haft koppling till väpnade styrkor eller väpnade grupper kunnat återvända till sina familjer och samhällen.

Samtidigt kommer vi att som varma FN-vänner inte dra oss för att också kritisera FN om det behövs. Svenska skattepengar ska användas effektivt och FN behöver reformeras för att kunna möta framtidens utmaningar.

Mänskliga rättigheter - vilka inkluderar barnets rättigheter - är en hörnsten i svensk utrikespolitik. Men vi vill också vara ett föredöme för andra länder. Att leda innebär att gå före. Därför kommer vi nu att ta nästa steg och påbörja arbetet med att göra FN:s barnkonvention till svensk lag.

Att stå upp för barns rättigheter och arbeta för en mer jämlik och jämställd värld kommer känneteckna den nya regeringens arbete. Som utrikes-, bistånds- och barnministrar kommer vi att ta vår del av ansvaret för att barn ska få den självklara rätten att vara just barn.